

อิสลาม

บทสรุปสั้น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอิสลามตามที่ได้ระบุไว้ในคัมภีร์อัลกุรอานและซุนนะฮ์ของท่านนบี

เป็นหนังสือที่มีความสำคัญ ประกอบด้วยนิยามสั้น ๆ เกี่ยวกับศาสนาอิสลาม ที่อธิบายถึงต้นกำเนิด คำสอน และข้อดีของอิสลามที่สำคัญที่สุดจากต้นกำเนิดคือ อัลกุรอานและซุนนะฮ์ของท่านนบี และหนังสือเล่มนี้ได้ส่งถึงบรรดามุสลิม (ผู้ถึงเกณฑ์การบังคับ) ทั้งที่เป็นมุสลิมและที่ไม่ใช่มุสลิมด้วยภาษาต่างๆ เหมาะกับทุกช่วงฤดูกาล สถานที่ สถานการณ์ และความเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน

(เป็นหนังสือที่รวบรวมหลักฐานต่าง ๆ จากคัมภีร์อัลกุรอานและซุนนะฮ์ของท่านนบี)

ح) جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات، ١٤٤٥ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي

نبذة موجزة عن الإسلام - (مشملة على الأدلة) - تايلندي. /

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي - ط١-؛ الرياض، ١٤٤٥ هـ

١٢٢ ص؛ ١٤ × ٢١ سم

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٤١٢-٥٧-٢

١٤٤٥ / ١٠٣٧٩

شركاء التنفيذ:

دار الإسلام جمعية البروة رواد الترجمة المحتوى الإسلامي

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع

الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Tel: +966 50 244 7000

info@islamiccontent.org

Riyadh 13245- 2836

www.islamhouse.com

1- อิสลามคือศาสน์ของอัลลอฮ์ที่ส่งไปยังมนุษย์ทั้งหมด เป็นศาสน์ของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงนิรันดร์ และเป็นศาสน์ฉบับสุดท้าย

อิสลามคือศาสน์ของอัลลอฮ์ที่ส่งไปยังมนุษย์ทุกคน พระองค์ตรัสว่า:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [سبأ: 28]

[28]

{และเรามิได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด เว้นแต่เป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ตักเตือนแก่มนุษย์ทั้งหลาย แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้} (ซูเราะฮ์ สะบะอ์ : 28) อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا...﴾ [الأعراف: 158]

{จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้มนุษย์ทั้งหลาย! แท้จริงฉันคือเราะซูลของอัลลอฮ์มายังพวกท่านทั้งหมด} (ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ : 158)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِن رَّبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَّكُمْ وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ

لِللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ [النساء: 170]

{มนุษย์ชาติทั้งหลาย! แท้จริงเราะซูลนั้น ได้นำความจริงจากพระเจ้าของพวกเจ้ามายังพวกเจ้าแล้ว จงศรัทธากันเถิด มันเป็นสิ่งดียิ่งแก่พวกเจ้า และหากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาแล้ว แท้จริงสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและในแผ่นดินนั้น เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ} (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาอ์ : 170) อิสลามคือศาสน์ของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงนิรันดร์ ซึ่งเป็นศาสน์ฉบับสุดท้าย อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

عَلِيمًا﴾ [الأحزاب: 40]

{มุฮัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเจ้า แต่เป็นเราะซูลของอัลลอฮ์และคนสุดท้ายแห่งบรรดานบี} (ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์ซาบ : 40)

2- อิสลามไม่ใช่ศาสนาที่เจาะจงเฉพาะเพศใดเพศหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่เป็นศาสนาของอัลลอฮ์สำหรับมนุษยทุกคน

อิสลามไม่ใช่ศาสนาที่เจาะจงเฉพาะเพศใดเพศหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่เป็นศาสนาของอัลลอฮ์สำหรับมนุษยทุกคน และคำสิ่งแรกในอัลกุรอาน คือ อัลลอฮ์ ตะอาลา ครีส์ว่า

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ

تَتَّقُونَ﴾ [البقرة: 21]

{มนุษยเอ๋ย! จงเคารพอิบาคะฮ์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาที่ทรงบังเกิดพวกเขา และบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาเกิด เพื่อว่าพวกเขาจะทรงยำเกรง} (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์: 21)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ครีส์ว่า :

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ

مِنْهَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ

رَقِيبًا﴾ [النساء: 1]

{มนุษยชาติทั้งหลาย ! จงยำเกรงพระเจ้าของพวกเขาก็ได้บังเกิดพวกเขาเข้ามาจากชีวิตหนึ่ง และได้ทรงบังเกิดจากชีวิตนั้นซึ่งคู่ครองของเขา และได้ทรงให้แพร่สะพัดไปจากทั้งสองนั้น ซึ่งบรรดาชายและบรรดาหญิงอันมากมาย} (ซูเราะฮ์ อัน-นีสอาฮ์: 1)

และจากท่านอิบนุ อุมร์ เราะฎีฮัลลอฮูอันฮูมา ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสัลลิม ได้กล่าวกับผู้คนในวันพิชิตนครมักกะฮ์ ว่า: «โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงขจัดออกจากพวกเขาเจ้าซึ่งสิ่งที่เป็นนิสัยแห่งยุคญาอิลียะฮ์ และการลำพองตนด้วยบรรพบุรุษ แท้จริงมนุษยชนนั้นมีสองประเภท คนดี ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ เป็นที่รักของอัลลอฮ์ และคนชั่วเป็นที่น่ารังเกียจสำหรับอัลลอฮ์ มนุษย์ทุกคนคือลูกหลานของอาดัม และอัลลอฮ์ทรงสร้างอาดัมมาจากดิน ซึ่งอัลลอฮ์ทรงครีส์ว่า

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ

أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ [الحجرات: 13]

«โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเขาจากเพศชาย และเพศหญิง และเราได้ให้พวกเขาแยกเป็นเผ่าและตระกูลเพื่อจะได้รู้จักกัน แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเขา ณ ที่อัลลอฮ์นั้น คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเขา

เจ้า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน) (ซูเราะฮ์ อัล-หุรูด : 13) » บันทึกโดย อัค-คิรมิ ชีซ (3270)

คำสั่งในอัลกุรอานหรือคำสั่งของท่านเราะซูล ที่อลลัดลอสูอะลัฮฺวะสัลลัม ผู้ทรงเกียรติ ไม่พบการบัญญัติใดที่ บังคับใช้เฉพาะกลุ่มชนใดกลุ่มชนหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งตามเชื้อชาติ หรือชาตินิยม หรือเพศใดเพศหนึ่ง

3- อิสลามคือศาสน์ของพระผู้เป็นเจ้า ที่มาเพื่อเติมเต็มศาสน์ของบรรดานบีและบรรดาผู้ที่ถูกส่งมาไปยังประชาชาติของพวกเขาก่อนหน้านี้

อิสลามคือศาสน์ของพระผู้เป็นเจ้า มาเพื่อเติมเต็มศาสน์ของบรรดานบี และผู้ที่ถูกส่งมาไปยังประชาชาติของพวกเขาก่อนหน้านี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَيُوسُفَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَعَاءْتِنَا دَاوُدَ رُجُورًا ﴾ [النساء: 163]

{แท้จริงเราได้มีโองการแก่เจ้า เช่นเดียวกับที่เราได้มีโองการแก่นูห์ และบรรดานบีหลังจากเขา และเราได้มีโองการแก่อิบรอฮีมและอิสมาอิล และอิสฮาก และยะอ์กูบ และอัล-อัสบาฏ และอิซา และอีซฮูบ และยูนุส และฮารูน และ สุลัยมาน และเราได้ให้ ชะบัวร์ แก่ดาวูด} (ซูเราะฮ์ อัน-นินสาฮ์ : 163)

และศาสนาที่อัลลอฮ์ทรงวะฮีย์แก่ท่านเราะซูล มุฮัมมัด ที่อลลัดลอสูอะลัฮฺวะสัลลัม คือศาสนาที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดให้แก่บรรดานบีคนก่อน ๆ และสิ่งเสียบพวกเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴾ [الشورى: 13]

{พระองค์ก็ได้ทรงกำหนดศาสนาแก่พวกเขาเช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบัญญัติแก่นูห์ และที่เราได้วะฮีย์แก่เจ้าก็เช่นเดียวกับที่เราได้บัญญัติแก่อิบรอฮีม และมุซา และอิซาว่า พวกเขาจึงดำรงศาสนาไว้ให้คงมั่น และอย่าแตกแยกกันในเรื่องศาสนา แต่เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกตั้งภาคีที่เข้าเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาไปสู่ศาสนานั้น อัลลอฮ์ทรงเลือกสำหรับพระองค์ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงชี้แนะทางสู่พระองค์ผู้ที่คืนหน้าสู่พระองค์} (ซูเราะฮ์ อัช-ชูรอ : 13)

และสิ่งที่อัลลอฮ์ได้วะฮีย์แก่ท่านเราะซูล มุฮัมมัด ที่อลลัลดอซอละฮ์อะฮ์วะฮ์สลัม นั้นเป็นการขึ้นชั้นบรรดาคัมภีร์ที่ถูกประทานลงมาก่อนหน้านั้น อย่างคัมภีร์อัลเตารอด และคัมภีร์อัลอินญิล ก่อนที่ทั้งสองคัมภีร์จะถูกบิดเบือน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ

بَصِيرٌ﴾ ﴿فاطر: 31﴾

{และคัมภีร์ที่เราได้ให้แก่นั้นมันคือสัจธรรม เป็นการขึ้นชั้นในสิ่งที่ได้มีมาก่อนมัน แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงตระหนัก ผู้ทรงเห็น ต่อปวงบ่าวของพระองค์} (ซูเราะฮ์ ฟาฎิร : 31)

4- บรรดานบี อะลียิมุสสลาม นั้น นบীศาสนาดียวกัน แต่บทบัญญัติของพวกเขาแตกต่างกันไป

ศาสนาของบรรดานบี อะลียิมุสสลาม นั้นศาสนาเดียวกัน แต่บทบัญญัติของพวกเขาแตกต่างกันไป อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّئًا عَلَيْهِ فَاحِشًا بِبَيْنُهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَيْنَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ ﴿المائدة: 48﴾

{และเราได้ให้คัมภีร์ลงมาแก่เจ้า ด้วยความจริง ในฐานะเป็นที่ขึ้นชั้นคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้านั้นและเป็นที่ควบคุมคัมภีร์ (เบื้องหน้า) นั้น ดังนั้นเจ้าจงตัดสินสินระหว่างพวกเขา ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมาเถิด และจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเขา โดยเขวออกจากความจริงที่ได้มาซึ่งเจ้า สำหรับแต่ละประชาชาติในหมู่พวกเจ้านั้น เราได้ให้มีบทบัญญัติและแนวทางไว้ และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้วแน่นอนก็ทรงให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติเดียวกันแล้ว แต่ทว่าเพื่อที่จะทรงทดสอบพวกเจ้าในสิ่งที่พระองค์ได้ประทานแก่พวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจึงแข่งขันกันในความดีทั้งหลายเถิด ซึ่งอัลลอฮ์นั่นคือ การกลับไปของพวกเจ้าทั้งหมด แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกเจ้าทราบในสิ่งที่พวกเจ้ากำลังขัดแย้งกันในเรื่องนั้น} (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 48)

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อิลลัลลอฮ์ออลียะฮ์วะฮ์มัดดีน ได้กล่าวไว้ว่า: «ฉันเป็นคนที่ไม่ใกล้ชิดกับ อีซานูตของมัวร์ซัมาที่ สุด ทั้งในดุนยา (โลกนี้) และอาคิเราะฮ์ (ปรโลก) และบรรดานบีเป็นพี่น้อง มีบิดาคณเดียวกัน และมีมารดาที่ ต่างกัน และศาสนาของพวกเขาศาสนาเดียวกัน» บันทึกโดย อัล-บุคอรีฮ์ (3443)

5- ศาสนาอิสลามเรียกร้องเชิญชวน เหมือนกับที่บรรดานบีทั้งหมดได้เรียกร้องเชิญชวน เช่น นุห์ อิบรอฮีม มูซา สุลัยมาน ดาวูด และอิซา อะลัยฮิมุสสลาม ให้ศรัทธาว่าผู้ที่เป้นพระเจ้านั้น คืออัลล่อฮ์ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงมอบปัจจัยยังชีพ ผู้ทรงให้เป็น ผู้ทรงให้ตาย ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งอำนาจ ทั้งปวง และพระองค์ผู้ทรงบริหารกิจการ และพระองค์เป็นผู้ทรงเอ็นดูและเมตตาเสมอ

ศาสนาอิสลามเรียกร้องเชิญชวน เหมือนกับที่บรรดานบีทั้งหมดได้เรียกร้องเชิญชวน เช่น นุห์ อิบรอฮีม มูซา สุลัยมาน ดาวูดและอิซา อะลัยฮิมุสสลาม ให้ศรัทธาว่าผู้ที่เป้นพระเจ้านั้นคืออัลล่อฮ์ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงมอบปัจจัยยังชีพ ผู้ทรงให้เป็น ผู้ทรงให้ตาย ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งอำนาจทั้งปวง และพระองค์ผู้ทรงบริหารกิจการ และพระองค์เป็นผู้ทรงเอ็นดูและเมตตาเสมอ อัลล่อฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾ [فاطر: 3]

(โอ้มนุษย์เอ๋ย! พวกเจ้าจงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลล่อฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า จะมีพระเจ้าผู้สร้างอื่นใดนอกจากอัลล่อฮ์กระนั้นหรือ ที่จะประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าจากฟากฟ้าและแผ่นดิน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้น ทำไมไม่เล่าพวกเจ้าจึงถูกหลอกลวงให้หันห่างออกไป (จากความจริง)) (ซูเราะฮ์ ฟาฏีร : 3)

อัลล่อฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ [يونس: 31]

{จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) "ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพที่มาจากฟากฟ้า และแผ่นดินแก่พวกท่าน หรือใครเป็นผู้เข้าของการได้ยินและการมองเห็น และใครเป็นผู้ให้มีชีวิตหลังจากการตายและเป็นผู้ให้ตายหลังจากมีชีวิตมา และใครเป็นผู้บริหารกิจการ" แล้วพวกเขาจะกล่าวกันว่า "อัลล่อฮ์" ดังนั้นจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) "พวกท่านไม่ยำเกรงหรือ?"} (ซูเราะฮ์ ยูनुส : 31)

อัลล่อฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿أَمَّنْ يَبْدُوْا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ أَعْلَاهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا

بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾ [النمل: 64]

{หรือผู้ใดเล่าจะเริ่มในการสร้าง แล้วทรงให้มันเกิดขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และผู้ใดทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า จากฟากฟ้าและแผ่นดิน จะมีพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ? จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “จงนำหลักฐานของพวกท่านมา หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง”} (ซูเราะฮ์ อัน-นัมล : 64)

และบรรดานบีและบรรดาเราะซูล (อะลัยฮิมุสลาม) ทั้งหมดนั้น ถูกส่งมาเพื่อเรียกร้องเชิญชวนให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียว อัลลอฮ์ ตะอาลา ครีเสว :

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّغُوتَ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ

مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٣٦﴾ [النحل: 36]

{และโดยแน่นอน เราได้ทรงบังเกิดซึ่งเราะซูลมายังทุกประชาชาติ (โดยบัญญัติว่า) “พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์ และจงหลีกเลี่ยงให้ห่างจากพวกเจรีด” ดังนั้น ในหมู่พวกเรามีผู้ที่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางให้และในหมู่พวกเรามีการหลงผิดคู่ควรแก่เขา ฉะนั้น พวกเจ้าจงตระเวนไปในแผ่นดิน แล้วจงดูว่าบั้นปลายของผู้ปฏิเสธนั้นเป็นเช่นใด!} (ซูเราะฮ์ อัน-นะหฺล : 36)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ครีเสว :

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِيْهِ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢١﴾ [الانبیاء:

25]

{และเรามีผู้ส่งเราะซูลคนใดก่อนหน้าเข้าออกจากเราได้วะฮีย์แก่เขาว่า “แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า”} (ซูเราะฮ์ อัน-อันบิยาฮ์ : 25)

และอัลลอฮ์ได้เล่าถึงนุหฺ อะลัยฮิสลาม พระองค์ ครีเสว :

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ

عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٦٩﴾ [الأعراف: 59]

{โอ้ประชาชาติของฉัน จงเคารพภักดีการะอัลลอฮ์เถิด ไม่มีผู้ได้รับการเคารพสักการะใด ๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์ แท้จริงฉันกลัวการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่จะประสบแก่พวกท่าน} (ซูเราะฮ์ อัล-อะอ์รอฟ : 59)

และ อัลเคาะลีล (สหาย) อิบรอฮีม อะลัยฮิสลาม ได้กล่าวไว้เหมือนที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้เล่าถึงเขา ว่า :

﴿وَأَبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ

تَعْلَمُونَ﴾ [العنكبوت: 16]

{และ (จงรำลึกถึง) อิบรอฮีม ขณะที่เขากล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า "จงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์และจงยำเกรงต่อพระองค์ เพราะนั่นจะเป็นการดีกว่าสำหรับพวกท่าน หากพวกท่านรู้"} (ซูเราะฮ์ อัล-อันกะบุต : 16)

และซอลีห์ อะลียิสสลาม ได้กล่าวไว้เหมือนที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้เล่าถึงเขาว่า:

﴿وَالِىٰ تَمُوذَ أَخَاهُمْ صَلِيحًا قَالَ يَتَقَوْمَ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [الأعراف: 73]

(เขากล่าวว่า โอ้ประชาชนชาติของฉัน! จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด ไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์ แน่نون ได้มีหลักฐานอันชัดเจนจากพระเจ้าของพวกท่านมาซึ่งพวกท่านแล้ว นี่ก็คืออุฐัวตัวเมียของอัลลอฮ์ในฐานะเป็นสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจงปล่อยมันกินในแผ่นดินของอัลลอฮ์เถิดและจงอย่าแตะต้องมันด้วยการทำงานใดๆ ๆ เลขจะเป็นเหตุให้การลงโทษอันเจ็บแสบคร่าพวกท่านเสีย) (ซูเราะฮ์ อัล-อะอ์รอฟ : 73)

และซุฮัยบ์ อะลียิสสลาม ได้กล่าวไว้เหมือนที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้เล่าถึงเขาไว้ว่า:

﴿وَالِىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَتَقَوْمَ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ [الأعراف: 85]

(โอ้ประชาชนชาติของฉัน! จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด ไม่มีสิ่งใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะสำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์ แท้จริงหลักฐานอันชัดเจนจากพระเจ้าของพวกท่านนั้น ได้มาซึ่งพวกท่านแล้ว ดังนั้นจงให้ครบเต็มซึ่งเครื่องตวงและเครื่องชั่งเถิด และจงอย่าให้ขาดแก่เพื่อนมนุษย์ซึ่งบรรดาสั่งของของพวกเขา หลังจากที่มีการแก้ไขมันแล้ว นั้นแหละเป็นสิ่งที่ดียิ่งแก่พวกท่านหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา) (ซูเราะฮ์ อัล-อะอ์รอฟ : 85)

และสิ่งแรกที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสแก่กันนิงุซา อะลียิสสลาม คือ

﴿وَأَنَا آخَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ

لِيَذْكُرِي﴾ [طه: 13-14]

(และข้าได้เลือกเจ้า ฉะนั้น จงตั้งใจฟังสิ่งที่ถูกระอีย์ (13) แท้จริงข้าคืออัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้าและจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด เพื่อรำลึกถึงข้า)(14) (ซูเราะฮ์ ฏอฮา : 13-14)

และอัลลอฮ์ได้กล่าวถึงนบีมุซา อะลีย์ฮิสลาม ว่าเขาได้ขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ โดยเขากล่าวว่า:

﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾ [غافر: 27]

(แท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าของฉัน และพระเจ้าของพวกท่านให้พ้นจากผู้หยิ่งของทุกคนที่ไม่ศรัทธาต่อวันแห่งการชำระบัญชี) (ซูเราะฮ์ มอไฟร : 27)

และอัลลอฮ์ได้กล่าวถึง อัล-มะซีหฺ อะลีย์ฮิสลาม โดยเขากล่าวว่า:

﴿إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ [آل عمران: 51]

(แท้จริงอัลลอฮ์นั่นคือ พระเจ้าของฉัน และพระเจ้าของพวกท่าน ดังนั้น จงอับดาศ์ต่อพระองค์เถิด นี่แหละคือทางอันเที่ยงตรง) (ซูเราะฮ์ ออล อิมรอน : 51)

และอัลลอฮ์ได้กล่าวถึง อัล-มะซีหฺ อะลีย์ฮิสลาม อีกเช่นกัน โดยเขากล่าวว่า:

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۗ وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِيَّ يَبْنَٰى إِسْرَءِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبِّكُمْ ۗ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ [المائدة: 72]

{โอ้อ้วกั่วนอิสรอิลเอ๋ย! จงเคารพอับดาศ์ต่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของฉัน และเป็นพระเจ้าของพวกท่านเถิด แท้จริงผู้ใดมีภาคีต่ออัลลอฮ์ แน่ยอมอัลลอฮ์จะทรงให้สวรรค์เป็นที่ต้องห้ามแก่เขา และที่พำนักของเขานั้นคือนรก และสำหรับบรรดาผู้อุธรรมนั้นย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ} (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 72)

แม้แต่คัมภีร์อัลเตารอตและอัลอินญิล ก็มีการเน้นย้ำถึงการทำอับดาศ์ต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น และมีการกล่าวถึงคำพูดของนบีมุซา อะลีย์ฮิสลาม ในหนังสือ สะพะรุ อัคดัยนียะฮ์ ว่า: อิศรออิลเอ๋ย จงฟังเถิด อัลลอฮ์คือพระเจ้าของเรา พระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น และมีการเน้นย้ำถึงหลักเอกภาพในคัมภีร์ไบเบิลมาระโก ซึ่งท่านอัล-มะซีหฺ อะลีย์ฮิสลาม กล่าวไว้ว่า: คำสังเข็บแรกคือ อิศรออิลเอ๋ย จงฟังเถิด อัลลอฮ์คือพระเจ้าของเรา พระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น และอัลลอฮ์ อัชชะวะฮูดี ได้อธิบายว่า ศาสดาทุกท่านถูกส่งมาพร้อมกับภารกิจอันยิ่งใหญ่ นั่นก็คือ การเรียกร้องเชิญชวนไปยังการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ อัลลอฮุ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الزَّلَّاتِ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ [النحل: 36]

(และโดยแน่นอน เราได้ทรงบังเกิดซึ่งเราะซูลมายังทุกประชาชาติ (โดยบัญญัติว่า) “พวกท่านจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และจงหลีกเลี่ยงให้ห่างจากพวกเจว็ด” ดังนั้น ในหมู่พวกเขามีสื่อที่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางให้และในหมู่พวกเขามีการหลงผิดคู่ควรแก่เขา) (ซูเราะฮ์ อัน-นะหฺลฺ : 36)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَئْتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ [الاحقاف: 4]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ สิ่งที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ จงแสดงให้เห็นซึ่งว่าพวกมันได้สร้างอะไรในแผ่นดินนี้ หรือว่าพวกมันมีส่วนร่วมใน (การสร้าง) ชั้นฟ้าทั้งหลาย จงนำคัมภีร์ก่อนหน้านี้นี้มาให้ข้าดูซิ หรือจงแสดงร่องรอยแห่งความรู้ (ที่เป็นหลักฐานยืนยันในการนี้) หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง) (ซูเราะฮ์ อัล-อะหฺกอฟ : 4)

เชคอิสตะอดี เราะอิมะฮ์ซุลลอฮ์ กล่าวว่า: (ฉะนั้นจึงเป็นที่รู้ว่า แท้จริงข้อโต้แย้งของผู้ตั้งภาคีในการตั้งภาคีของพวกเขานั้น ไม่ได้มีที่มาจากหลักฐานหรือข้อพิสูจน์ใด ๆ แต่พวกเขาอาศัยความนึกคิดที่ผิด ๆ และความคิดเห็นที่ชั่วร้ายและจิตใจที่เสื่อมเสีย ซึ่งเจ้าสามารถรับรู้ได้ถึงความเสื่อมเสียนั้น ด้วยการใช้ประสาทความเป็นอยู่ของพวกเขาลงและติดตามความรู้และการปฏิบัติของพวกเขาลง และสังเกตถึงสภาพของผู้ที่ห่มเพศวิถของเขาลงในการบูชาสักการะ (ต่อสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ อื่นจากอัลลอฮ์) ว่ามันให้ประโยชน์อะไรแก่พวกเขาบ้างทั้งในโลกนี้และโลกหน้า? ตยชีร อัลกาเร็ม อัลมันนาน: 779

6- อัลลอฮ์ สุบฮานาฮู อะอะอาลา คือผู้ทรงสร้าง และพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สมควรแก่การเคารพภักดี และไม่มีสิ่งอื่นใดถูกเคารพภักดีเคียงคู่พระองค์ นอกเหนือจากพระองค์องค์เดียวเท่านั้น

อัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้นคือผู้ที่สมควรแก่การถูกเคารพภักดี และไม่มีสิ่งอื่นใดถูกเคารพภักดีเคียงคู่พระองค์ นอกเหนือจากพระองค์องค์เดียวเท่านั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمْ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾﴾ [البقرة: 21-22]

(โอ้มนุษย์เอ๋ย! จงเคารพอิบาคะฮ์ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเจ้าที่ทรงบังเกิดพวกเจ้ามา และบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเจ้า เกิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะทรงยำเกรง (21) คือผู้ทรงให้แผ่นดินเป็นที่นอน และฟ้าเป็นอาคาร แก่พวกเจ้า และทรงให้น้ำหลั่งลงมาจากฟากฟ้า แล้วได้ทรงให้บรรดาผลไม้ออกมา เนื่องจากน้ำนั้น ทั้งนี้เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าให้มีผู้เท่าเทียมใด ๆ ขึ้น สำหรับอัลลอฮ์ โดยที่พวกเจ้าก็รู้กันอยู่)(22) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์: 21-22)

ดังนั้นผู้ที่ทรงสร้างเราและทรงสร้างคนรุ่นก่อนหน้าเรา และทรงสร้างพื้นแผ่นดินให้เป็นที่นอนสำหรับเรา และทรงให้น้ำลงมาจากชั้นฟ้าแก่เรา และทรงให้พืชผลออกงอกออกมาด้วยมัน (จากน้ำ) เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่เรา เขาผู้นั้นสมควรแก่การอิบาคะฮ์ต่อเขาเพียงผู้เดียว และอัลลอฮ์ ตะอาลา ครัสว่า:

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنْتُمْ تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾﴾ [فاطر: 3]

(โอ้มนุษย์เอ๋ย! พวกเจ้าจงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า จะมีพระผู้สร้างอื่นใดจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ที่จะประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าจากฟากฟ้าและแผ่นดิน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นทำไมเล่าพวกเจ้าจึงถูกหลอกลวงให้หันห่างออกไป (จากความจริง)) (ซูเราะฮ์ ฟาฏีร์ : 3)

ดังนั้นผู้ที่ทรงสร้าง ทรงมอบปัจจัยยังชีพ เขาผู้นั้นก็สมควรแก่การเคารพสักการะเพียงผู้เดียว และอัลลอฮ์ ตะอาลา ครัสว่า:

﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾﴾ [الأنعام: 102]

(นั่นแหละคืออัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเจ้า ไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะ นอกจากพระองค์ ผู้ทรงบังเกิดทุกสิ่งทุกอย่างเท่านั้น พวกเจ้าจงเคารพสักการะพระองค์เถิด และพระองค์ทรงเป็นผู้รับมอบหมายให้การคุ้มครองรักษาในทุกสิ่งทุกอย่าง) (ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม : 102)

และทุกสิ่งที่ถูกเคารพก่ดดินนอกเหนือจากอัลลอฮ์ จะไม่คู่ควรแก่การอิบาคะฮ์ เพราะมันมิได้ครอบครองสิ่งใดแม้แต่สิ่งที่มีน้ำหนักเพียงเท่าธุลีในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และไม่มีสิ่งใดเป็นส่วน หรือผู้ช่วย หรือผู้สนับสนุนของอัลลอฮ์ ดังนั้นเขาจะอ้างสิทธิกับอัลลอฮ์หรือเทียบเคียงอัลลอฮ์ได้อย่างไร อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ رَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ

وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾﴾ [سبا: 22]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า “พวกท่านจงวิงวอนต่อบรรดาที่พวกท่านจินตนาการ (ว่าเป็นพระเจ้า) อื่นจากอัลลอฮ์ พวกมันมิได้ครอบครองแม้แต่น้ำหนักเพียงเท่าธุลีในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และพวกมันมิได้มีส่วนในทั้งสองนั้น และสำหรับพระองค์นั้นมิได้มีผู้ช่วยเหลือมาจากพวกมัน) (ซูเราะฮ์ สะบะฮ์: 22)

และอัลลอฮ์ สิบหานาสุ อะอะอาลา คือผู้ทรงสร้างสิ่งมีชีวิตเหล่านี้ และทรงบังเกิดขึ้นขึ้นมาจากที่ไม่มี นั่นคือหลักฐานที่บ่งบอกถึงการดำรงอยู่ของพระองค์ รุบูบียะฮ์ (การเป็นพระเจ้า) ของพระองค์ และอูลูฮียะฮ์ (การได้รับสิทธิในพระเจ้า) ของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافَ أَلْسِنَتِكُمْ وَالْوُجُوهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِي بَدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾﴾ [الروم: 20-27]

(และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ ทรงสร้างพวกเจ้าจากดิน แล้วพวกเจ้าเป็นมนุษย์แพร่กระจายออกไป(20) และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ ทรงสร้างคู่ครองให้แก่พวกเจ้าจากตัวของพวกเจ้า เพื่อ

พวกเจ้าจะได้มีความสุขอยู่กับนาง และ ทรงมีความรักใคร่และความเมตตาระหว่างพวกเจ้า แท้จริงในการนี้ แน่นอน
 ข่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ใคร่ครวญ(21) และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ การสร้างชั้นฟ้า
 ทั้งหลายและแผ่นดิน และการแตกต่างของภาษาของพวกเจ้าและผิวพรรณของพวกเจ้า แท้จริงในการนี้ แน่นอน ข่อม
 เป็นสัญญาณสำหรับบรรดาผู้มีความรู้(22) และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ การหลับนอนของพวก
 เจ้าในกลางคืนและกลางวัน และการแสวงหาของพวกเจ้าซึ่งความโปรดปรานของพระองค์ แท้จริงในการนี้ แน่นอน
 ข่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ฟังเพื่อใคร่ครวญ(23) และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ ทรงให้พวกเจ้า
 เห็นสายฟ้าแลบเป็นทีหวาดกลัว และเป็นความหวัง และทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า และทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวา
 ด้วยมัน (น้ำฝน) หลังจากการแห้งแล้งของมัน แท้จริงในการนี้ ข่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ใช้สติปัญญา(24)
 และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ ชั้นฟ้าและแผ่นดินมันคงอยู่ตามพระบัญชาของพระองค์ ครั้นเมื่อ
 พระองค์ทรงร้องเรียกพวกเจ้าอีกครั้งหนึ่งให้ออกจากแผ่นดิน เมื่อนั้นพวกเจ้าก็จะออกมาทัน(25) และผู้ที่อยู่ในชั้น
 ฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ทั้งมวลเป็นผู้จงรักภักดีต่อพระองค์(26) และพระองค์คือผู้
 ทรงเริ่มแรกในการสร้าง แล้วทรงให้มันกลับขึ้นมาอีก และมันเป็นการง่ายยิ่งแก่พระองค์) (ซูเราะฮ์ อีร-รุม : 20-
 27)

และกษัตริย์นัมรูด ได้ปฏิเสธการมีอยู่ของพระเจ้าของเขา อิบรอฮีม อะลียฮิสลาม ได้กล่าวแก่เขา เช่นเดียวกับ
 ที่อัลลอฮ์ ได้กล่าวถึงเขาว่า:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبرَاهِيمَ فِي رِيهٖ أَنْ ءَاتَهُ اللهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبرَاهِيمُ رَبِّىَ اذِى يُحِىءُ
 وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحِىءُ وَأُمِيتُ قَالَ إِبرَاهِيمُ فَإِنَّ اللهَ يَأْتِى بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ
 الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِى كَفَرَ وَاللهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ [البقرة: 258]

(อิบรอฮีมกล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงนำดวงอาทิตย์มาจากทิศตะวันออก ท่านจงนำมันมาจากทิศตะวันตกเกิด
 แล้วผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น ก็ได้รับความงงวย และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงประทานแนวทางอันถูกต้องแก่ผู้ธรรม
 ทั้งหลาย) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 258)

ในท่านองเดียวกัน อิบรอฮีม อะลียฮิสลาม ได้แสดงให้กลุ่มชนของเขาเห็นว่าอัลลอฮ์คือผู้ทรงชี้แนะทางให้แก่
 เขา ทรงให้อาหารแก่เขา และทรงให้น้ำดื่มแก่เขา และหากเขาป่วย ทรงรักษาเขา และพระองค์คือผู้ทรงให้เขาตาย
 และทรงให้เขามีชีวิต แล้วเขาได้กล่าวเช่นเดียวกับที่อัลลอฮ์ได้กล่าวถึงเขาว่า:

﴿الَّذِى خَلَقَنِى فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِى هُوَ يُطْعِمُنِى وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾
 وَالَّذِى يُمِيتُنِى ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾﴾ [الشعراء: 81-78]

(ซึ่งพระองค์ทรงสร้างดิน แล้วพระองค์ทรงชี้แนะทางแก่ถัน(78) และพระองค์ทรงประทานอาหารให้ถันและทรงให้น้ำดื่มแก่ถัน(79) และเมื่อถันป่วย ดังนั้นพระองค์ทรงให้ถันหายป่วย(80) และผู้ทรงให้ถันตายแล้วทรงให้ถันมีชีวิต(81)) (ซูเราะฮ์ อัจ-ซุรออ์ : 78-81)

และอัลลอฮ์ ได้กล่าวถึงมุซา อะลียัสสลาม ว่าเขาได้โต้แย้งฟิรเอาน์ และพูดขึ้นมาว่า แท้จริงพระเจ้าของเขาคือ

﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى﴾ [طه: 50]

(ผู้ทรงประทานทุกอย่างแก่สิ่งทีพระองค์ทรงสร้างแล้วพระองค์ก็ทรงชี้แนะแนวทางให้) (ซูเราะฮ์ ฏอฮา : 50) และอัลลอฮ์ทรงอำนาจความสะดวกทุกสิ่งที่มีอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แก่มนุษย์และห้อมล้อมด้วยความโปรดปราน เพื่อให้เขาเคารพกตัตต่ออัลลอฮ์ และไม่ปฏิเสธต่อพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ครีส์ว่า :

﴿أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرًا

وَبَاطِنًا وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ﴾ [الغمان: 20]

(พวกเจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอำนาจความสะดวกให้แก่พวกเจ้าสิ่งที่มีอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่มีอยู่ในแผ่นดิน และพระองค์ได้ทรงประทานความโปรดปรานมากมายของพระองค์อย่างครบครันแก่พวกเจ้า ทั้งที่เปิดเผยและที่ซ่อนเร้น และในหมู่มนุษย์มีผู้โต้เถียงในเรื่องของอัลลอฮ์โดยปราศจากความรู้และปราศจากแนวทางที่ถูกคองและปราศจากคัมภีร์ที่ให้ความสว่าง (แก่พวกเขา)) (ซูเราะฮ์ ลุฆมาน : 20)

และเช่นเดียวกันที่อัลลอฮ์ทรงอำนาจความสะดวกให้แก่มนุษย์ ทุกสิ่งที่มีอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน โดยที่พระองค์ทรงสร้างมันและเตรียมทุกสิ่งทีเขาต้องการ ซึ่งการได้ยิน การมองเห็น และจิตใจ เพื่อเขาจะได้ศึกษาหาความรู้ที่ยังประโยชน์แก่เขา และนำเขาไปสู่พระเจ้าและผู้สร้างของเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ครีส์ว่า :

﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ

وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ [النحل: 78]

(และอัลลอฮ์ทรงให้พวกเจ้าออกจากครรภ์มารดาของพวกเจ้า โดยพวกเจ้าไม่รู้อะไรเลย และพระองค์ทรงทำให้พวกเจ้าได้ยินและเห็นและมีหัวใจ (สำหรับนึกและคิด) เพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ) (ซูเราะฮ์ อัน-นะหฺลฺ : 78)

อัลลอฮ์ สิบหามะฮูวะ ตะอาลา ได้ทรงสร้างโลกทั้งมวลและทรงสร้างมนุษย์ และทรงเตรียมส่วนประกอบและพลังอำนาจทั้งหมดที่จำเป็นแก่เขา จากนั้นทรงให้ทุกสิ่งทีจะช่วยเหลือเขาในการทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์และสิ่งปลูกสร้างบนพื้นแผ่นดิน จากนั้นพระองค์ทรงอำนาจความสะดวกให้แก่เขา ซึ่งทุกสิ่งทีมีอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน

และอัลลอฮ์ได้ทรงยกข้อพิสูจน์ด้วยสิ่งทีอัลลอฮ์สร้างแก่สิ่งถูกสร้างต่าง ๆ ทียิ่งใหญ่ เพื่อแสดงถึงความเป็นพระผู้ทรงอภิบาลทีคู่ควรแก่การเป็นพระเจ้าทีควรแก่การเคารพสักการะ พระองค์ทรงครีส์ว่า :

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ ﴿٣١﴾ [يونس: 31]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า “ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพที่มาจากฟากฟ้า และแผ่นดินแก่พวกท่าน หรือใครเป็นเจ้าของการได้ยินและการมองเห็น และใครเป็นผู้ให้มีชีวิตหลังจากการตายและเป็นผู้ให้ตายหลังจากมีชีวิตมา และใครเป็นผู้บริหารกิจการ” แล้วพวกเขาจะกล่าวกันว่า “อัลลอฮ์” ดังนั้นจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า “พวกท่านไม่ยำเกรงหรือ?”) (ซูเราะฮ์ ยูनुส : 31)

และอัลลอฮ์ สُبْحَانَ اللَّهِ ะตะลา ตรีศว่า :

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَتُتُونِي بِكُتُبٍ مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ ﴿٤﴾ [الأحقاف: 4]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ สิ่งที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ จงแสดงให้เห็นซึ่งเห็นว่า พวกมันได้สร้างอะไรในแผ่นดินนี้ หรือว่าพวกมันมีส่วนร่วมใน (การสร้าง) ชั้นฟ้าทั้งหลาย จงนำคัมภีร์ก่อนหน้านี้มาให้ข้าดูซิ หรือจงแสดงร่องรอยแห่งความรู้ (ที่เป็นหลักฐานยืนยันในการนี้) หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง) (ซูเราะฮ์ อัล-อะหฺกอฟ : 4)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَ اللَّهِ ะตะอาลา ได้ตรีศว่า :

﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسِيَّ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ﴾ ﴿١٠﴾ ﴿١١﴾ [لقمان: 10-11]

(พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายโดยปราศจากเสาที่พวกเขาจะมองเห็นมันได้ และทรงปักเทือกเขาไว้อย่างมั่นคงในแผ่นดินเพื่อมิให้มันสั่นคลอนไปกับพวกเขา และทรงให้สัตว์ทุกชนิดแพร่หลายในมัน (แผ่นดิน) และเราได้นำน้ำ (ฝน) หลังลงมาจากฟากฟ้าและเราได้ให้พืชทุกชนิดงอกงอกมาเป็นคู่ ๆ อย่างดีงาม นี่คือการสร้างของอัลลอฮ์ ดังนั้น พวกเจ้าจงแสดงให้ข้า (อัลลอฮ์) เห็นซึ่งว่า อันใดเล่าที่เขาเหล่านั้นได้สร้างมันขึ้นมาอื่นจากพระองค์ แต่ว่าบรรดาผู้อัธยาศัยต่างหากที่อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดเจน) (ซูเราะฮ์ ลุคมาน : 10-11)

และอัลลอฮ์ สُبْحَانَ اللَّهِ ะตะลา ตรีศว่า :

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَّا

يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمَصِيطُونَ ﴿٣٧﴾﴾ (الطور: 35-37)

(หรือว่าพวกเขาถูกบังเกิดมาโดยไม่มีผู้ให้บังเกิด หรือว่าพวกเขาเป็นผู้ให้บังเกิดตนเอง(35) หรือว่าพวกเขาเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินนี้ เปล่าเลย เพราะพวกเขาไม่เชื่อมั่นต่างหาก(36) หรือว่าพวกเขามีขุมทรัพย์แห่งพระเจ้าของเจ้า หรือว่าพวกเขาเป็นผู้มีอำนาจจัดการ(37)) (ซูเราะฮ์ อฏ-ฏูร : 35-37)

เชค อัส-สะอ์ดีซ์ กล่าวว่า : (และนี่คือหลักฐานที่มีต่อพวกเขาในเรื่องที่พวกเขาไม่สามารถเล็งเห็นออกจากขอบงานต่อความจริง หรือไม่ก็ออกจากความผูกพันทางเหตุผลและศาสนา) ตัฟซีร อิบนุ สะอ์ดีซ์ : 816

7-อัลลอฮ์ สูดหะนาสุ วะตะอาลา คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกนี้ทั้งที่เราสามารถมองเห็นมันและไม่สามารถมองเห็นมัน และสิ่งอื่น ๆ นอกเหนือจากพระองค์แล้ว คือสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง และทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินภายในเวลาหกวัน

อัลลอฮ์ สูดหะนาสุ วะตะอาลา คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกนี้ทั้งที่เราสามารถมองเห็นมันและไม่สามารถมองเห็นมัน และสิ่งอื่น ๆ นอกเหนือจากพระองค์แล้ว คือสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَأَتَّخِذُكُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَخْلُقُونَ
لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ۗ أَمْ
جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ

الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾﴾ [الرعد: 16]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า “ใครคือพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน?” จงกล่าวเถิด ”อัลลอฮ์” จงกล่าวเถิด “พวกท่านได้ยึดเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ? ซึ่งพวกเขาไม่มีอำนาจให้คุณและให้โทษแก่ตัวของพวกเขาเอง” จงกล่าวเถิด “คนตามอดกับคนตาดีจะเหมือนกันหรือ? หรือความมืดจะเหมือนกับแสงสว่างหรือ?” หรือพวกเขาได้ตั้งเหล่าเทวีสั้นเพื่ออัลลอฮ์นั้น เพื่อให้ได้สร้างเช่นกับการสร้างของพระองค์ แล้วการสร้างนั้นได้คล้ายคลึงแก่พวกเขากระนั้นหรือ? จงกล่าวเถิด “อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์คือผู้ทรงอะละ ผู้ทรงพิชิต”) (ซูเราะฮ์ อร-เราะอ์ดู : 16)

และอัลลอฮ์ สูดหะนาสุ วะตะอาลา ได้ตรัสว่า:

﴿... وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ [النحل: 8]

(และพระองค์ยังทรงสร้างสิ่งอื่น ๆ ที่พวกเจ้าไม่รู้) (ซูเราะฮ์ อัน-นะหฺล : 8)

และอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินในเวลาหกวัน อัลลอฮ์ سبحานาสุ อะอะอะลา ตรีศว่า :

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا

تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ [الحديد: 4]

(พระองค์คือ พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินในเวลาหกวัน แล้วพระองค์ทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์ พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เข้าไปในแผ่นดิน และสิ่งที่ออกมาจากแผ่นดิน และสิ่งที่ลงมาจากฟากฟ้าและสิ่งที่ขึ้นไปสู่ฟากฟ้าและพระองค์ทรงอยู่กับ พวกเจ้าไม่ว่าพวกเจ้าจะอยู่ ณ แห่งไหน และ อัลลอฮ์ทรงเห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ) (ซูเราะฮ์ อัล-หะดีด : 4)

อัลลอฮ์ سبحานาสุ อะอะอะลา ได้ตรัสว่า :

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ [ق: 38]

(และโดยแน่นอน เราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ระหว่างมันทั้งสองในเวลาหกวัน และไม่มี ความเหน็ดเหนื่อยใด ๆ มาสัมผัสเรา) (ซูเราะฮ์ ก้อฟ : 38)

8- และอัลลอฮ์ سبحานาสุ อะอะอะลา ไม่มีหุ้นส่วนร่วมในอำนาจ การสร้าง การบริหารจัดการ หรือการเคารพสักการะของพระองค์

และอัลลอฮ์ سبحานาสุ อะอะอะลา คือผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งอำนาจทั้งปวง ไม่มีหุ้นส่วนใดในการสร้าง การ ครอบครอง และการบริหารจัดการของพระองค์ อัลลอฮ์ อะอะอะลา ตรีศว่า :

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ

أَتُوتِي بِكَتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ [الأحقاف: 4]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ สิ่งที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ จงแสดงให้เห็น ซิว่า พวกมันได้สร้างอะไรในแผ่นดินนี้ หรือว่าพวกมันมีส่วนร่วมใน (การสร้าง) ชั้นฟ้าทั้งหลาย จงนำคัมภีร์ก่อน

หน้านี้มาให้ข้าคูชิ หรือจงแสดงร่องรอยแห่งความรู้ (ที่เป็นหลักฐานยืนยันในกรณี) หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง) (ซูเราะฮ์ อัล-อะห์กอฟ : 4)

เชค อัสซะอดี เราะอิมะฮ์ฮุสลุส ก่อว่า: คือ (จงกล่าวเถิด) แก่บรรดาผู้ที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ว่า บรรดาเจว็ดเหล่านี้ไม่สามารถให้ประโยชน์และให้โทษใด ๆ ไม่สามารถทำให้ตาย ทำให้เป็นและให้ฟื้นคืนชีพได้ และจงกล่าวแก่พวกเขา -เพื่อเป็นการอธิบายถึงความอ่อนแอของบรรดาเจว็ด และความไม่สมควรที่จะทำการสักการะ - โดยกล่าวแก่พวกเขาว่า (จงแสดงให้ข้าเห็นชีวว่าพวกมันได้สร้างอะไรในแผ่นดินนี้ หรือว่าพวกมันมีส่วนร่วมในการสร้างชิ้นฟ้าทั้งหลาย) หรือพวกมันได้สร้างส่วนใด ๆ ของท้องฟ้าและแผ่นดิน? หรือพวกมันสร้างภูเขา? หรือพวกมันทำให้แม่น้ำไหล? หรือทำให้บรรดาสัตว์ต่าง ๆ ได้กระจัดกระจาย? ทำให้ดินไม่ต่าง ๆ ไฉงอกง? หรือพวกมันมีส่วนในการให้การสนับสนุนในการสร้างสิ่งเหล่านี้? ไม่เลย พวกเขายืนยันด้วยตัวของพวกเขาเอง อื่นจากการยืนยันจากผู้อื่น นี้คือหลักฐานทางปัญญาที่ชี้ขาดว่า ทุกสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์นั้น การอิวาละฮ์ การเคารพสักการะต่อสิ่งนั้นถือเป็นโมฆะ ไม่จริง ไม่เที่ยงแท้ จากนั้นพระองค์ก็กล่าวถึงการไม่มีหลักฐานการบันทึกจากคัมภีร์ พระองค์ทรงตรัสว่า "(จงนำคัมภีร์ก่อนหน้านี้มาให้ข้าคูชิ)" หมายถึงคัมภีร์ที่เรียกร้องสู่การทักภาคี (หรือจงแสดงร่องรอยแห่งความรู้) ที่สืบทอดกันมาจากบรรดาเราะซูลที่ได้ใช้ให้พวกเขากระทำสิ่งเหล่านี้ แต่เรามั่นใจว่าบรรดาเราะซูลทั้งหลายต่างก็เรียกร้องสู่การศรัทธาต่อความเป็นเอกะของอัลลอฮ์ และห้ามไม่ให้พวกเขาทักภาคี และมันคือสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่มีผลต่อพวกเขาในด้านความรู้ ตัฟซีร์ อิบ努 สะอ์ดีฮ์ : 779 และอัลลอฮ์ ตูบหานาฮู อะอะอะอะลา คือผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งอำนาจทั้งปวง ไม่มีหุ้นส่วนใดในการครอบครองของพระองค์ อัลลอฮ์ อะอะอะอะลา ตรัสว่า:

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُوتِي الْمَلِكِ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكِ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُؤَدِّلُ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَبِيرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [آل عمران: 26]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าข้าแต่อัลลอฮ์ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งอำนาจทั้งปวง! พระองค์นั้นจะทรงประทานอำนาจแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงถอดถอนอำนาจจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงให้เกียรติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงยังความต่ำต้อยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ความคิดทั้งหลายนั้นอยู่ที่พระหัตถ์ของพระองค์ แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง) (ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 26)

และอัลลอฮ์ อะอะอะอะลา ทรงกล่าวเพื่อเป็นการอธิบายว่า แท้จริงอำนาจแห่งการครอบครองที่สมบูรณ์แบบนั้นเป็นของพระองค์เพียงผู้เดียว ในวันกิยามะฮ์

﴿يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۖ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ [غافر: 16]

(วันที่พวกเขาจะปรากฏตัวออกมา ไม่มีสิ่งใดของพวกเขาจะซ่อนเร้นไปจากอัลลอฮ์ อำนาจในวันนี้เป็นของผู้ใดเล่า? แน่นอนมันเป็นผู้ของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกละอองผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด) (ซูเราะฮ์ มอไฟร : 16)

และอัลลอฮ์ สิบหนาสู่ชะอะลา ไม่มีหุนส่วนใดในการครอบครอง การสร้าง การบริหารจัดการ หรือการเคารพสักการะร่วมกับพระองค์ อัลลอฮ์ ชะอะลา ตรัสว่า:

﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِئَاءٌ

مِنَ الدَّلِيلِ وَكَبْرَهُ تَكْبِيرًا﴾ [الإسراء: 111]

(และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า “การสรรเสริญทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์ ซึ่งไม่ทรงตั้งพระบุตรและไม่มีการคิด ๆ ร่วมกับพระองค์ในอำนาจ และไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ แก่พระองค์ก็ให้พ้นจากความต่ำด้อยและจงให้ความเกรียงไกรแก่พระองค์อย่างกึกก้อง”) (ซูเราะฮ์ อัล-อิสรออ์ : 111)

อัลลอฮ์ สิบหนาสู่ชะอะลา ได้ตรัสว่า:

﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ

كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ [الفرقان: 2]

(สำหรับพระองค์ เป็นผู้ครอบครองบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์จะไม่ตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร และสำหรับพระองค์นั้น ไม่มีหุนส่วนร่วมกับพระองค์ในการครองอำนาจ และพระองค์ทรงให้บังเกิดทุกสิ่ง แล้วทรงกำหนดมันให้เป็นไปตามกฎสภาวะ) (ซูเราะฮ์ อัล-ฟุรกออัน : 2)

ดังนั้นพระองค์คือผู้ทรงอภิสิทธิ์ และทุกสิ่งอื่นจากพระองค์เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และพระองค์คือผู้สร้าง และทุกสิ่งอื่นจากพระองค์เป็นสิ่งที่ถูกสร้างของพระองค์ และพระองค์คือผู้บริหารจัดการ และผู้ใดที่มีลักษณะเช่นนี้ ดังนั้นจำเป็นต้องเคารพกตัตผู้นั้น และการเคารพกตัตอื่นจากผู้นั้น แสดงถึงความบกพร่องทางสติปัญญาและเป็นภาที่ทำให้คุณชา (โลกนี้) และอาคิเราะฮ์ (ปรโลก) พังพินาศ อัลลอฮ์ ชะอะลา ตรัสว่า:

﴿وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ

الْمُشْرِكِينَ﴾ [البقرة: 135]

(และพวกเขา กล่าวว่า พวกท่านจงเป็นยิวเถิด หรือเป็นคริสต์เถิด พวกท่านก็จะได้รับคำแนะนำอันถูกต้อง จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หาใช่เช่นนั้นไม่ แนวทางของอิบรอฮีมผู้ฝืนหาความจริงต่างหาก และเขาไม่เคยเป็นผู้สักการะเจวีศ) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 135)

อัลลอฮ์ สิบหนาสู่ชะอะลา ได้ตรัสว่า :

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ

إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ [النساء: 125]

{และผู้ใดเล่าจะมีศาสนา ดียิ่งไปกว่าผู้ที่มอบใบหน้าของเขาให้แก่อัลลอฮ์ และขณะเดียวกันเขาก็เป็นผู้กระทำความดี และปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีม ผู้ใฝ่หาความจริง และอัลลอฮ์ได้ถือเอาอิบรอฮีมเป็นสหายน} (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาฮ์ : 125)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงชี้แจงว่า ผู้ใดที่ปฏิบัติตามแนวทางอื่นนอกเหนือจากแนวทางของอิบรอฮีม อะลียอิลลาม แน่นอนเขาได้ทำให้ตัวเขาเอง โดดเขลาแล้ว อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمَنْ يَرْغَبُ عَنِ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي

الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ [البقرة: 130]

(และใครเล่าที่จะไม่พึงปรารถนาในแนวทางของอิบรอฮีม นอกจากผู้ที่ทำให้ตัวเอง โดดเขลาเท่านั้น และแท้จริง นั้น เราได้คัดเลือกเขา (ให้เป็นนบีนี และเราะซูล) ในโลกนี้ และแท้จริงในปรโลกนั้น เขาจะอยู่ในหมู่นคืออย่าง แน่นอน) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 130)

9. และอัลลอฮ์ สิบหามะสุ ตะวะอาลาไม่ประสูติ และไม่ถูกประสูติ และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือน

พระองค์

และอัลลอฮ์ สิบหามะสุ ตะวะอาลา ไม่ประสูติ และไม่ถูกประสูติ และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا

أَحَدٌ ۝﴾ [الإخلاص: 4-1]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ(1) อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นที่พึ่ง(2) พระองค์ไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติ(3) และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์(4)) (ซูเราะฮ์ อัล-อิกลาส : 1-4)

อัลลอฮ์ สิบหามะสุ ตะวะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ ۗ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ

سَمِيًّا ۝﴾ [مريم: 65]

(พระเจ้าแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง ดังนั้นจงเคารพภักดีต่อพระองค์ และจงอดทนต่อการเคารพภักดีพระองค์ สุนเจ้ารู้หรือว่ามีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์ ?) (ซูเราะฮ์ มัรยัม : 65)

และอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ตรัสว่า:

﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ

فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾﴾ [الشورى: 11]

(พระองค์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงทำให้มีคู่ครองแก่พวกเจ้า จากตัวของพวกเจ้าเอง และจากปศุสัตว์ทรงให้หมีคู่ตัวเมีย ด้วยเหตุนี้พระองค์ทรงแพร่พันธุ์พวกเจ้าให้มากมาย ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงได้ชั้น ผู้ทรงเห็น) (ซูเราะฮ์ อัจ-ซุรอ : 11)

10- และอัลลอฮ์ สิบหามะซู อะอะอะอะ ไม่ได้สติในสิ่งใดและไม่ได้มีรูปร่างคล้ายสิ่งสร้างของพระองค์เลย:

อัลลอฮ์ไม่ทรงสติในสิ่งใด ๆ ไม่ทรงเป็นเป็นส่วนหนึ่งในร่างของสิ่งใดในบรรดาสิ่งถูกสร้างของพระองค์ และไม่เป็นหนึ่งเดียวกับสิ่งใด เพราะอัลลอฮ์คือผู้สร้าง และสิ่งอื่นจากพระองค์คือสิ่งถูกสร้าง พระองค์คือผู้ทรงมีชีวิตตลอดไป สิ่งอื่นจากพระองค์สิ้นสุดสูญสลาย และทุกสิ่งก็กรรมสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์คือเจ้ากรรมสิทธิ์นั้น ดังนั้น พระองค์ไม่ทรงเข้าไปสติในสิ่งใด และไม่มีสิ่งใดจากสิ่งถูกสร้างเข้าไปสติในตัวตนของพระองค์ และอัลลอฮ์ทรงยิ่งใหญ่เหนือทุกสิ่ง ทรงมีบารมีเหนือทุกสิ่ง อัลลอฮ์ อะอะอะ อะอะอะ เพื่อเป็นการปฏิเสธถึงผู้ที่อ้างว่า อัลลอฮ์ทรงสติในอัลมะซีหฺ

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ

أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَفِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا

بَيْنَهُمَا خَلْقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾﴾ [المائدة: 17]

(แน่นอนได้ปฏิเสธศรัทธาแล้วบรรดาผู้ที่กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคืออัลมะซีหฺ บุตรของมัรยัม จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ก็ใครเล่าที่จะมีอำนาจครอบครองสิ่งของจากอัลลอฮ์ได้ หากพระองค์ทรงประสงค์ที่จะทำลายอัลมะซีหฺ บุตรของมัรยัม และมารดาของเข และผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมด และอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินและสิ่งที่

อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น และอัลลอฮ์นั้นทรงคณาภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง) (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 17)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ :

﴿وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَسِعَ عِلْمُهُ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَلْبُونَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾﴾ [البقرة: 115-117]

(และทิศตะวันออกและทิศตะวันตกนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเจ้าจะหันไปทางไหน ที่นั่นแหละคือพระพักตร์ของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้(115) และพวกเขาบอกว่า อัลลอฮ์ได้ทรงยึดเอาพระบุตรองค์หนึ่ง มหาบริสุทธิ์พระองค์ ท่านหาใช่เช่นนั้นไม่ สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้น เป็นของพระองค์ทั้งสิ้น โดยที่ทั้งหมดนั้นเป็นผู้ก่อกำเนิด และมอบน้อมต่อพระองค์(116) พระองค์ผู้ทรงประดิษฐ์ชั้นฟ้าและแผ่นดิน และเมื่อพระองค์ทรงกำหนดสิ่งใดแล้ว พระองค์ก็เพียงแต่ประกาศคิดแก่สิ่งนั้นว่า จงเป็น แล้วสิ่งนั้นก็จะเป็นขึ้น(117)) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 115-117)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ :

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرَن مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخْرِجُ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِيَ الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾﴾ [مريم: 88-95]

(และพวกเขาบอกว่า “พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงตั้งพระบุตรขึ้นเพื่อพระองค์”(88) แน่นอนที่สุด พวกเจ้าได้นำมาซึ่งสิ่งร้ายแรงยิ่งใหญ่(89) ชั้นฟ้าทั้งหลายแทบจะพังทลายลงมาและแผ่นดินก็แทบจะถล่มถึกลงไป และขุนเขาทั้งหลายก็แทบจะยุบถลายลงมาเป็นเสียง ๆ(90) ที่พวกเขาอ้างพระบุตรแก่พระผู้ทรงกรุณาปรานี(91) และไม่ใช่เป็นการบังควรแก่พระผู้ทรงกรุณาปรานี ที่พระองค์จะทรงตั้งพระบุตรขึ้น(92) ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเว้นแต่เขาจะมายังพระผู้ทรงกรุณาปรานีในฐานะบ่าวคนหนึ่ง(93) แน่นอนที่สุด พระองค์ทรงรอบรู้ถึงพวกเขาและทรงนับพวกเขาอย่างถี่ถ้วนไว้แล้ว(94) และทุกคนในพวกเขาจะมายังพระองค์ในวันกิยามะฮ์อย่างโดดเดี่ยว(95)) (ซูเราะฮ์ มัรยัม : 88-95)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ :

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: 255]

อัลลอฮ์นั้นคือ ไม่มีผู้ที่เป็นที่เคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงมีชีวิต ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งหลาย โดยที่กว้างนอน และการนอนหลับใด ๆ จะไม่เอาพระองค์ สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นของพระองค์ ใครเล่าคือผู้ที่ขอความช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของพวกเขา และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขา และพวกเขาจะไม่ลุ่มลึกลงไป จากความรู้ของพระองค์ไว้ได้ นอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น เก้าอี้พระองค์นั้นกว้างขวางทั่วชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และการรักษามันทั้งสองก็ไม่มีเป็นภาระหนักแก่พระองค์ และพระองค์นั้นคือผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่ (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 255)

ดังนั้น ผู้ที่มีสถานะในลักษณะนี้ และนี่ก็สถานะของสิ่งถูกสร้างของผู้นั้น แล้วจะเป็นไปได้อย่างไรระหว่างทั้งสองจะเข้าครอบงำระหว่างกัน? หรือจะขีดเอาว่าสำหรับผู้นั้นจะทรงมีบุตร? หรือมีสิ่งอื่นร่วมในการเป็นพระเจ้าร่วมกับผู้นั้น?

11- อัลลอฮ์ สิบหามะสุ วะตะอาลา ผู้ทรงเอ็นดูและทรงเมตตาต่อบ่าวของพระองค์เสมอ ดังนั้น พระองค์จึงส่งบรรดาเราะซูล และประทานคัมภีร์ต่าง ๆ ลงมา

อัลลอฮ์ สิบหามะสุ วะตะอาลา คือผู้ทรงเอ็นดูและทรงเมตตาต่อบ่าวของพระองค์ ด้วยความเมตตาของพระองค์ พระองค์จึงส่งบรรดาเราะซูลและประทานคัมภีร์ต่าง ๆ ไปยังพวกเขา เพื่อนำพวกเขาออกจากความมืดของการปฏิเสธ และการตั้งภาคี ไปสู่แสงสว่างแห่งการศรัทธาและการชี้นำ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ [الحديد: 9]

(พระองค์เป็นผู้ทรงประทานบรรดาอัลอาฮาดอันชัดเจนลงมาแก่ (มุฮัมมัด) บ่าวของพระองค์ เพื่อทรงนำพวกเขาออกจากความมืดทั้งหลายสู่ความสว่าง และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอต่อพวกเขา) (ซูเราะฮ์ อัล-หะดีด : 9)

อัลลอฮ์ ตูบหานาฮู อะตะอะลา ใต้รัสว่า :

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ [الأنبياء: 107]

(และเรามีได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใดนอกจากเพื่อเป็นความเมตตาแก่ประชาชาติทั้งหลาย) (ซูเราะฮ์ อัล-อันบิยาฮ์ : 107)

และอัลลอฮ์ทรงบัญชาแก่ศาสดาของพระองค์ ให้แจ้งแก่ปวงบ่าวของพระองค์ว่า พระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภิเษกโทษ และผู้ทรงเมตตาเสมอ อัลลอฮ์ ตะอะลา ตรีสว่า :

﴿نَبِيِّي عَبْدِي أَنِّي أَنَا الْعَفْوُ الرَّحِيمُ﴾ [الحجر: 49]

(จงแจ้งแก่ปวงบ่าวของข้าว่า แท้จริงข้าคือผู้อภิเษก ผู้เมตตาเสมอ) (ซูเราะฮ์ อัล-หัจญ์รี : 49)

ด้วยความสงสารและความเมตตาของพระองค์ พระองค์ทรงจัดอินทราชและนำความดีมาสู่บ่าวของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอะลา ตรีสว่า :

﴿وَإِن يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ

بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عَبْدِهِ وَهُوَ الْعَفْوُ الرَّحِيمُ﴾ [يونس: 107]

(และหากอัลลอฮ์จะทรงให้ทุกข์กับ ประสบแก่เจ้าแล้ว ก็ไม่มีผู้ใดปลดปล่อยมันได้ นอกจากพระองค์ และหากพระองค์ทรงปรารถนาความดีแก่เจ้าแล้ว ก็จะไม่มีผู้ใดกีดกันความโปรดปรานของพระองค์ได้ พระองค์จะทรงให้ ประสบแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ และพระองค์จะเป็นผู้ทรงอภิเษกโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ) (ซูเราะฮ์ ยูनुส : 107)

12- อัลลอฮ์คือพระเจ้าผู้ทรงเมตตา พระองค์เท่านั้นที่จะพิพากษาสิ่งมีชีวิตในวันฟื้นคืนชีพ เมื่อพระองค์ทรงให้พวกเขาทั้งหมดฟื้นขึ้นมาจากหลุมศพของพวกเขา และพระองค์จะทรงตอบแทนแต่ละคนสำหรับสิ่งที่เขากระทำ ไม่ว่าดีหรือชั่ว ผู้ใดทำความดีและเป็นสุจริต เขาจะได้รับความสุขชั่ววันรันด์ร์ และผู้ใดที่ปฏิเสธศรัทธาและทำความชั่ว เขาจะได้รับการลงโทษอย่างใหญ่หลวงในวันอาคิเราะฮ์

อัลลอฮ์คือพระเจ้าผู้ทรงเมตตา พระองค์เท่านั้นที่จะพิพากษาสิ่งมีชีวิตในวันฟื้นคืนชีพ เมื่อพระองค์ทรงให้พวกเขาทั้งหมดฟื้นขึ้นมาจากหลุมศพของพวกเขา และพระองค์จะทรงตอบแทนแต่ละคนสำหรับสิ่งที่เขากระทำ ไม่ว่าดีหรือชั่ว ผู้ใดทำความดีและเป็นสุจริต เขาจะได้รับความสุขชั่ววันรันด์ร์ และผู้ใดที่ปฏิเสธศรัทธาและทำความชั่ว เขาจะ

ได้รับการลงโทษอย่างใหญ่หลวงในวันกิยามะฮ์ (วันพิพากษา) ด้วยความสุจริตที่สมบูรณ์ของอัลลอฮ์ สุบหานะฮู วะตะอาลา รวมทั้งปัญญา และความเมตตาของพระองค์ ต่อสิ่งสร้างของพระองค์ พระองค์ทรงทำให้โลกนี้เป็นที่แห่ง การทำงาน และทรงทำให้โลกที่สอง (อาคิเราะฮ์) เป็นสถานที่แห่งการลงโทษ การพิพากษา และการตอบแทน เพื่อให้ผู้ที่ทอความดีได้รับผลตอบแทนความดีของเขา และผู้กระทำความชั่วชักรวม และผู้กระทำความดี ได้รับโทษจากการ กระทำของเขา เพราะเรื่องนี้อาจทำให้คนบางคนไม่เชื่อ ทั้งนี้อัลลอฮ์ทรงยกหลักฐานอันมากมายที่พิสูจน์ว่าการฟื้น คืนชีพนั้นเป็นความจริงที่ไม่ต้องสงสัยเลย อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي

أَحْيَاهَا لُمُحْيِ الْمَوْتَى إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ [فصلت: 39]

(และส่วนหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ เราจะเห็นแผ่นดินแห้งกรัง ต่อเมื่อพระองค์ทรงหลั่งน้ำฝน ลงมาบนมัน มันก็จะมีชีวิตชีวาและให้พืชผล แท้จริง ผู้ซึ่งให้มันมีชีวิตขึ้นมา นั้น ก็จะทรงให้ชีวิตแก่คนตายได้อย่างแน่นอน แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอนุภาพเหนือทุกสิ่ง) (ซูเราะฮ์ ฟุคคิ๊ด : 39)

อัลลอฮ์ สุบหานะฮู วะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن نُّرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّئُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُتَوَقَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمْرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ

وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ رَوْحٍ يَهْبِجُ ﴿٥﴾ [الحج: 5]

(โอ้ มนุษย์เอ๋ย ! หากพวกเจ้ายังอยู่ในการสงสัยเคลงใจ เกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพแล้วไซ้ร้ แท้จริงเราได้บังเกิดพวก เจ้าจากดิน แล้วจากเชื้อสุจิ แล้วจากก้อนเนื้อ ทั้งที่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ และไม่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ เพื่อเราจะได้ ชี้แจงเคล็ดลับแห่งเดชานุภาพ แก่พวกเจ้า และเราให้การตั้งครรภ์เป็นที่แน่นอนอยู่ในมดลูกตามที่ประสงค์ จนถึงเวลา ที่กำหนดไว้แล้วเราให้พวกเจ้าคลอดออกมาเป็นทารก แล้วเพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลุสู่วัยฉกรรจ์ของพวกเจ้า และในหมู่ พวกเจ้ามีผู้เสียชีวิตในวัยหนุ่ม และในหมู่พวกเจ้ามีผู้ถูกนำกลับสู่วัยต่ำต้อย วัยชรา เพื่อเขาจะไม่รู้อะไรเลยหลังจากมี ความรู้ และเจ้าจะเห็นแผ่นดินแห้งแล้ง ครั้นเมื่อเราได้หลั่งน้ำฝนลงมาบนมัน มันก็จะเคลื่อนไหวงายชวยตัวและพองตัว และงอกงายออกมาเป็นพืช ทุกอย่างเป็นคู่ ๆ คู่สวยงาม) (ซูเราะฮ์ อัล-หัจญ์ : 5)

ดังนั้น ในโอกาสที่อัลลอฮ์ได้กล่าวถึงข้อพิสูจน์ในทางปัญญาสามข้อที่บ่งบอกถึงการฟื้นคืนชีพ คือ :

1 - แท้จริงมนุษย์นั้น อัลลอฮ์ทรงบังเกิดมันขึ้นมาครั้งแรกจากดิน และผู้ที่สร้างมันขึ้นมาจากดิน ผู้นั้นก็สมารถทำให้เขากลับมามีชีวิตอีกครั้งหลังจากที่เขาได้กลายเป็นดินไปแล้ว

2 - ผู้ที่สร้างมนุษย์จากเชื้ออสุจินั้น แน่แน่นอนสามารถทำให้มนุษย์กลับมามีชีวิตอีกครั้งหลังจากที่เขาตายไปแล้ว

3 - ผู้ที่ทำให้แผ่นดินฟื้นขึ้นมาด้วยน้ำฝน แน่แน่นอนสามารถทำให้มนุษย์กลับฟื้นขึ้นอีกครั้งหลังจากที่ตายไปแล้ว และในโองการนี้เป็นข้อพิสูจน์ในความหัตถ์ของอัลกุรอาน เป็นไปได้อย่างไร -กับโองการสั้น ๆ- แต่ได้รวมหลักฐานเชิงเหตุผลที่สอดคล้องกันในสามประการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ยิ่งใหญ่มาก

อัลลอฮ์ سبحานาสุ ะอะอะลา ได้ตรัสว่า :

﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْهَا بِإِنَّا كُنَّا

فَاعِلِينَ﴾ [الانباء: 104]

(วันซึ่งเราจะม้วนชั้นฟ้า ประหนึ่งการม้วนแผ่นกระดาษสำหรับการบันทึก ดังเช่นที่เราได้เริ่มให้มีการบังเกิดครั้งแรก เราจะทำให้มันกลับเป็นชั้นฟ้าอีก เป็นสัญญาผูกพันกับเรา แท้จริงเราเป็นผู้กระทำอย่างแน่นอน) (ซูเราะฮ์ อัล-อันบิยาฮ์ : 104)

อัลลอฮ์ سبحานาสุ ะอะอะลา ได้ตรัสว่า :

﴿وَصَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا

أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾﴾ [يس: 78-79]

(และเขาได้ยกอุทาหรณ์เปรียบเทียบแก่เรา และเขาได้ลืมต้นกำเนิดของเขา เขากล่าวว่า “ใครเล่าจะให้กระดูกมีชีวิตขึ้นมาอีกในเมื่อมันเป็นขุยผงไปแล้ว”(78) จึงกล่าวเกิด (มุฮัมมัด) “พระผู้ทรงให้กำเนิดมันครั้งแรกนั้นย่อมจะทรงให้มันมีชีวิตขึ้นมาอีก และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้การบังเกิดทุกสิ่ง”) (ซูเราะฮ์ ยะซีน : 78)

อัลลอฮ์ سبحานาสุ ะอะอะลา ได้ตรัสว่า :

﴿ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنَّاها ﴿٧٧﴾ رَفَعَ سَمَكها فَسَوَّيها ﴿٧٨﴾ وَأَعْطَشَ لَيْلها وَأَخْرَجَ ضَحَها ﴿٧٩﴾ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَها ﴿٨٠﴾ أَخْرَجَ مِنْها مَاءها وَمَرَعها ﴿٨١﴾ وَالْجِبَالَ رَسَها ﴿٨٢﴾﴾ [النازعات: 27-32]

(พวกเจ้าลำบากยิ่งในการสร้างกระนั้นหรือ? หรือว่าชั้นฟ้าที่พระองค์ทรงสร้างมัน ! (27) พระองค์ทรงยกให้มันสูงขึ้นแล้วทรง ทำให้มันสมบูรณ์(28) และทรงทำให้กลางคืนของมันมืดทึบ และทรงทำให้ความสว่างของมัน

ออกมา(29) และหลังจากนั้นทรงทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบเรียบ(30) ทรงให้ออกมาจากแผ่นดินเป็นน้ำของมัน และทุ่งหญ้าของมัน(31) ส่วนเทือกเขานั้นทรงทำให้มันมั่นคง(32) (ซูเราะฮ์ อัน-นาฮิอาต : 27-32)

ดังนั้น อัลลอฮ์ทรงชี้แจงว่าการสร้างมนุษย์นั้นไม่ได้ลำบากไปกว่าการสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ในนั้น และผู้ที่สามารถสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินได้ ก็สามารถทำให้มนุษย์กลับมามีชีวิตได้อีกครั้ง

13- อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสร้างอาดัมจากดินและทำให้ลูกหลานของเขาเพิ่มขึ้นทวีคูณหลังจาก เขา โดยที่มนุษย์ทุกคนมีความเท่าเทียมกันในแหล่งกำเนิดของพวกเขาและไม่มีเพศใดเหนือกว่าอีก เพศหนึ่ง หรือกลุ่มชนใดเหนือกว่าอีกกลุ่มชนหนึ่งนอกเสียจากความยำเกรง

อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสร้างอาดัมจากดินและทำให้ลูกหลานของเขาเพิ่มขึ้นทวีคูณหลังจากเขา โดยที่มนุษย์ทุกคนมีความเท่าเทียมกันในแหล่งกำเนิดของพวกเขาและไม่มีเพศใดเหนือกว่าอีกเพศหนึ่ง หรือกลุ่มชนใดเหนือกว่าอีกกลุ่มชนหนึ่งนอกเสียจากความยำเกรง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقْوَاهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾﴾ [الحجرات: 13]

(โอ้มนุษย์ชาติทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชาย และเพศหญิง และเราได้ให้พวกเจ้าแยกเป็นเผ่า และตระกูลเพื่อจะได้รู้จักกัน แท้จริงผู้ที่มีการดียิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮ์นั้น คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน) (ซูเราะฮ์ อัล-หุรูด : 13)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقِضُ مِنْ عُمْرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾

﴿١١﴾ [فاطر: 11]

(และอัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกเจ้ามาจากฝุ่นดิน แล้วก็มาจากเชื้ออสุจิ แล้วทรงทำให้พวกเจ้าเป็นคู่สามีภรรยา และจะไม่มีหญิงใดตั้งครรภ์และนางจะไม่คลอด เว้นแต่ด้วยความรอบรู้ของพระองค์ และไม่มีผู้สูงอายุคนใดจะถูกชดอายุออกไป และอายุของเขาก็จะไม่ถูกตัดทอน เว้นแต่อยู่ในบันทึก (ของพระองค์) แท้จริง นั่นเป็นการง่ายดายสำหรับอัลลอฮ์) (ซูเราะฮ์ ฟาฏีร์ : 11)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لَتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلٍ وَلَتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ [غافر: 67]

(พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้าจากฝุ่นดิน แล้วจากเชื้ออสุจิ แล้วจากก้อนเลือด แล้วทรงให้พวกเจ้าคลอดออกมา เป็นทารก แล้วเพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลุสู่วัยเจริญวัยของพวกเจ้า แล้วเพื่อพวกเจ้าจะได้เป็นคนชรา และในหมู่พวกเจ้ามี ผู้เสียชีวิตในวัยหนุ่ม และเพื่อให้พวกเจ้าจะได้บรรลุสู่วัยที่ถูกกำหนดไว้ และเพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้สติปัญญา ไคร่ครวญ) (ซูเราะฮ์ จอไฟร : 67)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงดำริสเพื่อเป็นการอธิบายว่า พระองค์ทรงสร้างอิซาตามกฎกำหนดแห่งการสร้างของ พระองค์ เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงสร้างอาดัมจากดิน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ [آل عمران: 59]

(แท้จริงรูปมาของอิซานั้น ดังอุปมาของอาดัม พระองค์ทรงบังเกิดเขาจากดิน และได้ทรงประกาศิตแก่เขาว่าจง เป็นขึ้นเกิด แล้วเขาก็เป็นขึ้น) (ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 59)

และได้กล่าวไปแล้วในประเด็นที่ (2) ว่าท่านนบี **มุฮัมมัด** คืออัลลิลลฮุอะลียะฮ์วะสลัม อธิบายอย่างชัดเจนว่า มนุษย์มีความเท่าเทียมกัน และไม่มีใครเหนือกว่าใครนอกจากความขำเกรง

14 - เด็กทุกคนเกิดมาด้วยฟิตเราะฮ์ (ธรรมชาติอันบริสุทธิ์)

เด็กทุกคนเกิดมาด้วยฟิตเราะฮ์ (ธรรมชาติอันบริสุทธิ์) อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [الروم: 30]

(ดังนั้น เจ้าจงคืนหน้าของเจ้าสู่ศาสนาที่เที่ยงแท้ (โดยเป็น) ธรรมชาติของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น มา ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในการสร้างของอัลลอฮ์ นั่นคือศาสนาอันเที่ยงตรงแต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้) (ซูเราะฮ์ อีร-รุม : 30)

และหะนีฟียะฮ์ คือ ศาสนาของอิบรอฮีม อะลียะฮ์สะลาม อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ [النحل: 123]

(แล้วเราได้วะฮีย์แก่เจ้าว่า “จงปฏิบัติตามศาสนาของอิบรอฮีมผู้เที่ยงธรรม และเขาเป็นค่ออยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี”) (ซูเราะฮ์ อัน-นะหฺล : 123)

ท่านเราะซูลลลอฮ์ ที่อลลัลดอฮฺอะลียะฮฺซะลัม ได้กล่าวไว้ว่า : «เด็กทุกคนเกิดมาด้วยธรรมชาติอันบริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อแม่และแม่ของเด็กรันั้นทำให้เด็กเป็นยิว หรือคริสต์ หรือมะซุฮฺ เถกเถกกับสัตว์ที่ให้กำเนิดสัตว์ได้อย่างสมบูรณ์แบบ เห็นเห็นข้อบกพร่องใด ๆ ในตัวมันหรือไม่»

และอบูซุร็อยเราะฮ์ เราะซูล็ลลอฮฺอันสุกกล่าววว่า

﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ

الَّذِينَ الْأَقْبِمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿30﴾ [الروم: 30]

(ธรรมชาติของอัลลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในการสร้างของอัลลลอฮ์ นั่นคือศาสนาอันเที่ยงตรง แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้) (ซูเราะฮ์ อีร-รุม : 30)

เศาะฮีหฺ อัล-บุคอรีฮ์ 4775

ท่านเราะซูลลออฮ์ ที่อลลัลดอฮฺอะลียะฮฺซะลัม ได้กล่าวไว้ว่า : "แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉันทได้สั่งใช้ฉันสอนพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้จากสิ่งที่พระองค์ทรงสอนฉันในวันนี้ โดยพระองค์ทรงตรัสว่า"ทรัพย์สินทุกอย่างที่ข้าได้ให้แก่บ่าวของฉันทมันเป็นสิ่งที่จะหาลาด และแท้จริงข้าได้สร้างมวลบ่าวของข้าบริสุทธิ์ทุกคน และชยฎอนก็ได้อมายังพวกเขาแล้วฉันพาพวกเขาออกจากศาสนาของพวกเขา แล้วทำให้สิ่งที่จะหาลาดเป็นสิ่งที่หะรอมต้องห้าม และใช้ให้พวกเขาตั้งภาคีต่อข้าโดยไม่มีหลักฐานใด ๆ เป็นข้อพิสูจน์" บันทึกโดยมุสลิม 2865

15-และไม่มีผู้ใดในหมู่มนุษย์ที่เกิดมาแล้วผิด หรือเกิดมาเพื่อเป็นการสืบทอดความผิดของผู้อื่น

และไม่มีผู้ใดในหมู่มนุษย์ที่เกิดมาแล้วผิด หรือเกิดมาเพื่อเป็นการสืบทอดความผิดของผู้อื่น และอัลลออฮ์ทรงบอกกล่าวแก่เราว่า แท้จริงอาดัม ได้สวนทางกับคำสั่งของพระองค์ เมื่อเขาและภรรยาของเขาชาวอได้กินผลไม้ เขาได้ทำการเตาะบะฮ์กลับตัว และได้ขออภัยโทษต่ออัลลออฮ์ และแล้วพระองค์ก็ได้บันดาลให้เขาได้กล่าวคำที่ดี จากนั้นอัลลออฮ์ทรงตอบรับการเตาะบะฮ์ของเขาทั้งสอง อัลลออฮ์ทรงตรัสว่า :

﴿وَقُلْنَا يَا آدَامُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ

الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿36﴾ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿37﴾ فَتَلَقَىٰ آدَامُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ

فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٥﴾ فُلْنَا أَهِيَطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فِيمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَن

تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٦﴾ [البقرة: 35-38]

(และเราได้กล่าวไว้ โอ้อาдам ! เจ้าและคู่ครองของเจ้าจงพำนักอยู่ในสวนสวรรค์นั้นเถิดและเจ้าทั้งสองจงบริโภคนอกจากสวนนั้นอย่างกว้างขวาง ณ ที่ที่เจ้าทั้งสองปรารถนา และอย่าเข้าใกล้ต้นไม้ต้นนี้ (มิเช่นนั้นแล้ว) เจ้าทั้งสองจะกลายเป็นผู้ถูกระงับตัวเอง(35) ภายหลังจากชัยชนะเราได้ทำให้ทั้งสองนั้นพลั้งพลาดไป เนื่องจากต้นไม้ต้นนั้น แล้วได้ทำให้ทั้งสองออกจากที่ที่พำนักอยู่ และเราได้กล่าวว่า พวกเจ้าจงออกไป โดยที่บางส่วนของพวกเจ้าต่างเป็นศัตรูต่อกัน และ (สำหรับพวกเจ้าในแผ่นดินนั้น) มีที่พำนัก และมีสิ่งอำนวยความสะดวกจนกระทั่งระยะเวลาหนึ่ง (36) ภายหลังจากอัมได้เรียนรู้คำวิงวอนจากพระเจ้าของเขา แล้วพระองค์ก็ยกโทษแก่เขา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ(37) เราได้กล่าวว่า พวกเจ้าจงออกไปทั้งหมด จากสวนนั้น แล้วหากมีคำแนะนำจากข้ามาซึ่งพวกเจ้าแล้ว ผู้ใดที่ปฏิบัติตามคำแนะนำของข้า ก็ไม่มีความกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาจะไม่เสียใจ (38) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 35-38)

และเมื่ออัลลอฮ์ทรงรับการเตาบะฮ์จากอาดัมแล้ว อาดัมก็ไม่ได้แบกรับบาปนั้นอีก และบรรดาลูกหลานของเขาก็ไม่มีการสืบทอดความผิดใด ๆ ที่ได้ถูกลบล้างไปด้วยการเตาบะฮ์แล้ว และโดยหลักแล้ว บุคคลจะไม่มี การแบกรับความผิดของผู้ใด อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า :

﴿قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْنِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ

وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ [الأنعام: 164]

(และแต่ละชีวิตนั้นจะไม่แสวงหาสิ่งใด นอกจากจะเป็นภาระแก่ชีวิตนั้นเองเท่านั้น และไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของผู้อื่นได้ แล้วยังพระเจ้าของพวกเขาเจ้านั้น คือการกลับไปของพวกเขาเจ้า แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน) (ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม : 164)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَ اللَّهِ ะอะอะอะ ได้ตรัสว่า :

﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَأِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ

وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ [الإسراء: 15]

(ผู้ใดได้พบแนวทางที่ถูกต้อง แท้จริงเขาจะอยู่ในทางนั้นเพื่อตัวเขาเอง และไม่มีผู้แบกภาระใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้ และเรามีเกลฉลงโทษผู้ใด จนกว่าเราจะแต่งตั้งเราะซูลมา) (ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์ : 15)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَ اللَّهِ ะอะอะอะ ได้ตรัสว่า :

﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۗ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَن تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ [فاطر: 18]

(และไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้ และ ถ้าผู้ที่แบกภาระหนักอยู่แล้วขอร้อง (ผู้อื่น) ให้ช่วยแบกมัน ก็จะไม่มีสิ่งใดถูกแบกออกจากเขา ถึงแม้ว่าเขาจะเป็นญาติสนิทก็ตาม แท้จริงเจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขาในสิ่งเร้นลับ และพวกเขาดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและผู้ใดขัดเกลาตนเอง แท้จริงเขาก็ขัดเกลาเพื่อตัวของเขาเอง และขังอัลลอฮ์เท่านั้นคือการกลับไป) (ซูเราะฮ์ ฟاطر : 18)

16- จุดประสงค์ของการสร้างมนุษย์คือ การเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น

จุดประสงค์ของการสร้างมนุษย์คือ การเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاريات: 56]

(และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพสักการะต่อข้า) (ซูเราะฮ์ อัล-ซารียาต : 56)

17- อิสลามให้เกียรติมนุษย์ ทั้งชายและหญิง และดูแลสิทธิทั้งหมดของเขา และทำให้เขามีความรับผิดชอบต่อการเลือก การกระทำ และพฤติกรรมทั้งหมดของเขา และต้องรับผิดชอบต่อการกระทำใด ๆ ที่ทำร้ายตัวเขาเองหรือทำร้ายผู้อื่น

อิสลามให้เกียรติมนุษย์ - ทั้งชายและหญิง - และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงสร้างมนุษย์เพื่อเป็นผู้แทนบนแผ่นดิน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِيْفَةً...﴾ [البقرة: 30]

(และจงรำลึกถึงขณะที่พระเจ้าของเจ้าได้ตรัสแก่เหล่าอิกะฮ์ว่า แท้จริงข้าจะให้มนุษย์แทนคนหนึ่ง ในพิภพ) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 30)

และการให้เกียรตินี้ครอบคลุมลูกหลานอาดัมทุกคน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْوَيْبِ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ

كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾ ﴿٧٠﴾ [الإسراء: 70]

(และโดยแน่นอน เราได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของอาดัม และเราได้รับรทุกพวกเขาทั้งทางบกและทางทะเล และ
ได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีทั้งหลายแก่พวกเขา และเราได้ให้พวกเขาดีเด่นอย่างมีเกียรติเหนือกว่าผู้ที่เราได้ให้บังเกิดมาเป็น
ส่วนใหญ่) (ซูเราะฮ์ อัล-อิสรออ์ : 70)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ :

﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ ﴿٤﴾ [التين: 4]

(โดยแน่นอนเราได้บังเกิดมนุษย์มาในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง) (ซูเราะฮ์ อัล-ติเน : 4)

และอัลลอฮ์ทรงห้ามบรรดามนุษย์ทำตัวเองให้ตกต่ำแก่สิ่งสักการะใด ๆ หรือเป็นผู้ตามให้แก่ผู้ใด หรือแก่ผู้มี
อำนาจใดอื่นจากอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงศรีว่า :

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ

وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ﴾ ﴿١٦٥﴾ [البقرة: 165-166]

(และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่ยึดถือบรรดาภาคี อื่นจากอัลลอฮ์ ซึ่งพวกเขาปรารถนาเหมือนเช่นเดียวกับรักอัลลอฮ์ แต่

บรรดาผู้ศรัทธานั้นเป็นผู้ที่รักอัลลอฮ์มากกว่า และหากบรรดาผู้อธรรมจะได้เห็น ขณะที่พวกเขาเห็นการลงโทษอยู่
นั้น (แน่นอนพวกเขาจะต้องตระหนักดีว่า) แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงลงโทษที่รุนแรง (และ) ขณะที่บรรดาผู้ถูก
ตาม ได้ปลีกตัวออกจากบรรดาผู้ตาม และขณะที่พวกเขาเห็นการลงโทษ และขณะที่บรรดาสัมพันธ์ภาพที่มีต่อกันได้
ขาดสับันลง) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 165-166)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวเพื่อเป็นการอธิบายถึง สภาพของผู้ตามและผู้ผู้นำด้วยความเท็จในวันกิยามะฮ์

﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لَوْلَا صَلَاتُكُمْ عَنِ الْهَدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَل

كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ﴾ ﴿٣٢﴾ [سبأ: 32]

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ

نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ دِينًا آدَادًا وَأَسْرُوا الدَّامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَعْلَىٰ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ

كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ﴿٣٣﴾ [سبأ: 33-32]

(บรรดาผู้หิยังเยโซ (หัวหน้า) ก็กล่าวแก่บรรดาผู้อ่อนแอ (ลูกน้อง) ว่า “พวกเรานะหรือที่ได้หน่วงเหนี่ยวพวกท่านจากแนวทางที่ถูกต้องหลังจากที่มันได้มีมายังพวกท่าน มิใช่เช่นนั้น แต่พวกท่านเองเป็นผู้กระทำผิด”(32) บรรดาผู้อ่อนแอ (ลูกน้อง) กล่าวแก่บรรดาผู้หิยังเยโซ (หัวหน้า) ว่า “มิใช่เช่นนั้นดอก ! แต่มันเป็นแผนการทั้งกลางคืนและกลางวัน เมื่อพวกท่านใช้ให้พวกเรปฏิบัติศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และให้เราตั้งภาคีคู่เคียงกับพระองค์” และพวกเขาจะซ่อนความสำคัญคิดเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษ และเราได้คิดล่องพ้นนรกาคที่คอของบรรดาผู้ปฏิบัติศรัทธา พวกเขาจะไม่ได้รับการตอบแทนใด ๆ นอกจากที่พวกเขาได้กระทำไว้(33) (ซูเราะฮ์ สะบะฮ์ : 32-33)

และหนึ่งในความยุติธรรมที่สมบูรณ์ของอัลลอฮ์ในวันกิยามะฮ์ คือการทำให้บรรดาผู้ที่เรียกร้องสู่ความชั่วและแก่นำของมันนั้นต้องแบกรับบาปของพวกเขาและบาปของบรรดาผู้ที่เป็นผู้ตามของพวกเขาโดยปราศจากความรู้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِمَّنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا

يَزُرُّونَ﴾ [النحل: 25]

(พวกเขาจงแบกความคิดอย่างครบครันในวันกิยามะฮ์เถิด และ (จงแบก) ความผิดของบรรดาผู้ที่พวกเขาทำให้เขาเหล่านั้น หลงคิดโดยไม่รู้ ทิ้งทราบเถิด! สิ่งที่เขาทำคิดนั้นชั่วช้ายิ่ง) (ซูเราะฮ์ อัน-นะหฺลฺ : 25)

อิสลามได้ดูแลสิทธิต่าง ๆ แก่มนุษย์อย่างสมบูรณ์ทั้งในโลกนี้และในวันอาคิเราะฮ์ และสิทธิที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่อิสลามได้ให้การดูแลและอธิบาย คือสิทธิของอัลลอฮ์เหนือมนุษย์ และสิทธิของมนุษย์ที่มีสำหรับอัลลอฮ์ จากท่านมูอาซ เราะฎิยัลลอฮุอันฮู เล่าว่า ฉันได้ขีลาซ้อนท้ายท่านเราะซูลุลลอฮ์ **คือลัดลอสูอะลียะฮ์ซัดลัม** แล้วท่านได้กล่าวเรียกฉัน “โอ้อูอาซ” ฉันตอบว่า “ครับท่าน”

ท่านกล่าวอย่างนั้นสามครั้ง (แล้วท่านถามว่า) “เจ้าทราบหรือไม่ว่าอะไรคือสิทธิที่อัลลอฮ์ต้องได้รับจากบ่าวของพระองค์” ฉันกล่าวว่า “ไม่ทราบครับท่าน” ท่านจึงกล่าวว่า “สิทธิที่อัลลอฮ์ต้องได้รับจากบ่าว ก็คือพวกเขาต้องสักการะต่อพระองค์เพียงองค์เดียวและไม่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์” จากนั้นก็เดินทางสักระยะหนึ่ง แล้วท่านก็กล่าวว่า “โอ้อูอาซ” ฉันตอบว่า “ครับท่าน” แล้วเจ้าทราบหรือไม่ว่าอะไรคือสิทธิที่บ่าวจะได้รับจากอัลลอฮ์เมื่อพวกเขาได้กระทำเช่นนั้น พระองค์จะไม่ลงโทษพวกเขา” เสาะฮิฮ์ อัล-บุคอรีฮ์ (6840)

อิสลามรับประกันดูแลให้แก่มนุษย์ถึงศาสนาที่แท้จริงของเขา ลูกหลานของเขา ทรัพย์สิน และเกียรติยศของเขา ท่านนบี **คือลัดลอสูอะลียะฮ์ซัดลัม** ได้กล่าวว่า: "แท้จริงอัลลอฮ์ทรงให้ความสำคัญถึงเลือด ทรัพย์สิน และเกียรติยศของพวกเจ้า เสมือนดังความสำคัญของวันนี้สำหรับพวกเจ้า ในเดือนนี้ของพวกเจ้า และในเมืองนี้ของพวกเจ้า" เสาะฮิฮ์ อัล-บุคอรีฮ์ (6501) และท่านเราะซูลุลลอฮ์ **คือลัดลอสูอะลียะฮ์ซัดลัม** ได้ประกาศถึงสัญญาที่ยิ่งใหญ่ในช่วงหัจญ์อ้อลาที่มีผู้คนทำหัจญ์จากบรรดาเศาะฮาบะฮ์ทั้งหมดมากกว่า 100,000 คน และท่านได้ทวน

ถึงความหมายนั้นอีกหลายครั้ง และได้เน้นย้ำในวันเชือดสัตว์พลีในช่วงเวลาของการทำหัจญ์อ้อลา และศาสนาอิสลาม ได้กำหนดให้มนุษย์เป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการตัดสินใจต่าง ๆ ของเขา การงานต่าง ๆ และการกระทำต่าง ๆ ของเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ لِّزَمْتَهُ طَبِيرُهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ

مَنْشُورًا﴾ [الإسراء: 13]

(และมนุษย์ทุกคน เราได้ให้ภาระงานของเขาแขวนติดไว้ที่คอของเขา และในวันกิยามะฮ์ เราจะเอาบันทึกออกมาให้เขาพบมันในสภาพที่กางแผ่ เจ้าจงอ่านบันทึกของเจ้า พอเพียงแก่ตัวเจ้าแล้ววันนี้ก็จะเป็นผู้ชำระของตัวเอง) (ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์ : 13)

การกระทำใดก็ตาม ไม่ว่าจะดีหรือชั่ว อัลลอฮ์จะทำให้มันเป็นของบุคคลนั้น จะไม่กระทบกับผู้อื่น ดังนั้นเขาจะไม่ถูกสอบสวนที่เป็นการงานของผู้อื่น และผู้อื่นก็จะไม่ถูกสอบสวนที่เป็นการงานของเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿يَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلْئِقِيهِ﴾ [الانشقاق: 6]

(ไอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริงเจ้าต้องพากเพียรไปสู่พระเจ้าของเจ้าอย่างทรหดอดทนแล้วเจ้าจึงจะพบพระองค์) (ซูเราะฮ์ อัล-อินชีกอก : 6)

อัลลอฮ์ สُبหานาสุ ะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ [فصلت: 46]

(ผู้ใดกระทำความดีก็จะได้แก่ตัวของเขา และผู้ใดกระทำความชั่วก็จะได้แก่ตัวของเขาเอง และพระเจ้าของเจ้านั้น มิทรงอธรรมต่อปวงบ่าวของพระองค์) (ซูเราะฮ์ ฟุศศิลัด : 46).

และศาสนาอิสลาม ได้กำหนดให้มนุษย์เป็นผู้รับผิดชอบกับทุกการกระทำที่ทำให้เกิดผลกระทบต่ตัวเขาเองหรือต่อผู้อื่น อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ [النساء: 111]

(ผู้ใดที่แสวงหาบาปกรรมไว้ แท้จริงแล้วเขาแสวงหามันไว้ให้เป็นภัยแก่ตัวของเขาเองเท่านั้น และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ทรงปรีชาญาณ) (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาอ์: 111)

อัลลอฮ์ สُبหานาสุ ะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ﴾ [المائدة: 32]

(เนื่องจากเรื่องราว (ของการฆ่าอย่างโหดเหี้ยมเช่นนี้) เราจึงกำหนดให้ลูกหลานของอิสราเอลว่า ใครก็ตามที่ฆ่ามนุษย์โดยไม่มีเหตุผลที่อนุญาตให้ฆ่าคนนั้นหรือเพราะเขาสร้างความเสียหายบนหน้าแผ่นดินก็เท่ากับว่าเขาได้ฆ่าทั้งหมด ของมนุษยชาติ และใครก็ตามที่ปกป้องชีวิตของมนุษย์ก็เท่ากับว่าเขาได้ปกป้องความปลอดภัยของชีวิตมนุษย์ทั้งหมด) (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 32)

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อลัดลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า : "จะไม่มีชีวิตใดถูกฆ่าอย่างอธรรม นอกจากลูกของนบีอาดัมคนแรกมีส่วนด้วย เพราะเขาคือคนแรกที่เป็นคนสร้างแบบอย่างแห่งการฆ่า" เศาะฮีห์ มุสลิม (5150)

18- ศาสนาอิสลามได้กำหนดให้ผู้ชายกับผู้หญิงมีความเท่าเทียมกันในการปฏิบัติ ความรับผิดชอบ ผลการตอบแทนและรางวัลที่จะได้รับ

ศาสนาอิสลามได้กำหนดให้ผู้ชายกับผู้หญิงมีความเท่าเทียมกันในการปฏิบัติ ความรับผิดชอบ ผลการตอบแทนและรางวัลที่จะได้รับ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿وَمَن يَعْمَلْ مِّنَ الصَّالِحَاتِ مِن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا﴾ [النساء: 124]

(และใครก็ตามที่กระทำความดีไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงโดยเขานั้นเป็นผู้ศรัทธา ดังนั้นพวกเขาจะเข้าสวรรค์ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแม้เท่ารูเล็ก ๆ ที่อยู่บนหลังแมลงคืดอินทผลัม) (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาอ์ : 124)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ได้ตรัสว่า :

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [النحل: 97]

(ผู้ใดปฏิบัติความดีไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ตาม โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา ดังนั้นเราจะให้เขาดำรงชีวิตที่ดีและแน่นอนเราจะตอบแทนพวกเขาซึ่งรางวัลของพวกเขา ที่ดียิ่งกว่าที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้) (ซูเราะฮ์ อัน-นะห์ล : 97)

อัลลอฮ์ สิบหนานาสุวะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ

فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾ [غافر: 40]

(ผู้ใดที่กระทำความชั่ว เขาจะไม่ได้รับการตอบแทน เว้นแต่เพียงเท่านั้น และผู้ใดกระทำความดีจากเพศชายหรือเพศหญิงก็ตามและเขาเป็นผู้ศรัทธาด้วย คนเหล่านั้นแหละพวกเขาจะได้เข้าสวนสวรรค์ จะได้รับปัจจัยยังชีพในนั้น โดยปราศจากการคำนวณ) (ซูเราะฮ์ กอไฟร : 40)

อัลลอฮ์ สิบหนานาสุวะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ

وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَشِيعِينَ وَالْخَشِيعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّيِّمِينَ وَالصَّيِّمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ

اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾ [الأحزاب: 35]

(แท้จริง บรรดาผู้มอบน้อมชายและหญิง บรรดาผู้ศรัทธาชายและหญิง บรรดาผู้กตัญญูชายและหญิง บรรดาผู้สัตย์จริงชายและหญิง บรรดาผู้อดทนชายและหญิง บรรดาผู้ถ่อมตัวชายและหญิง บรรดาผู้บริจาคทานชายและหญิง บรรดาผู้ถือศีลอดชายและหญิง บรรดาผู้รักษาวัยะเทศของพวกเขาที่เป็นชายและหญิง บรรดาผู้รำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากที่สุดที่เป็นชายและหญิงนั้น อัลลอฮ์ได้ทรงเตรียมไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ซึ่งการอภัยโทษและรางวัลอันใหญ่หลวง) (ซูเราะฮ์ อัล-อะห์ซาบ : 35)

19- อิสลามได้ให้เกียรติแก่ผู้หญิงและถือว่าผู้หญิงเป็นส่วนหนึ่งของผู้ชาย และใช้ให้ผู้ชายให้ค่าเลี้ยงดูแก่พวกนางหากเขามีความสามารถ ดังนั้นค่าเลี้ยงดูลูกสาวเป็นหน้าที่ของผู้เป็นพ่อ และค่าเลี้ยงดูของผู้เป็นแม่เป็นหน้าที่ของผู้ลูกชาย หากเขาเป็นผู้ใหญ่และมีความสามารถ และค่าเลี้ยงดูของภรรยาเป็นหน้าที่ของสามี.

และอิสลามถือว่าผู้หญิงเป็นส่วนหนึ่งของผู้ชาย ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อลักลลอสฺออะฮ์วะฮ์ฮ์ สักลัม ได้กล่าวว่: "แท้จริง ผู้หญิงเป็นส่วนหนึ่งของผู้ชาย" บันทึกโดย อัต-ติรมิซีย์ 113 และส่วนหนึ่งที่อิสลามได้ให้เกียรติแก่ผู้หญิงคือ อิสลามได้ใช้ให้ลูกทำหน้าที่ดูแลค่าเลี้ยงดูแก่ผู้เป็นแม่หากมีความสามารถ ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อลักลลอสฺออะฮ์วะฮ์ฮ์ สักลัม ได้กล่าวว่: "มือของผู้ให้คือมือที่สูงที่สุด (ดังนั้นจึงเริ่มที่) มารดาของท่านตามด้วยบิดา แล้วก็

น้องสาว ตามด้วยน้องชาย จากนั้นตามลำดับความใกล้ชิด” บันทึกลงโดย อิหม่ามอะหมัด และจะอธิบายถึงสถานะของ บิดามารดาในประเด็นที่ (29) ด้วยการอนุมัติจากอัลลอฮ์ และส่วนหนึ่งที่อิสลามได้ให้เกียรติแก่ผู้หญิง คือการให้ผู้ชายเป็นผู้ดูแลค่าเลี้ยงดูให้แก่ภรรยาหากเขามีความสามารถ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ وَمَن قَدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكْفِفُ اللَّهُ

نَفْسًا إِلَّا مَأْتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ [الطلاق: 7]

(ควรให้ผู้มีฐานะร่ำรวยจ่ายตามฐานะของเขา ส่วนผู้ที่การยังชีพของเขาเป็นที่ลำบากแก่เขาก็ให้เขาจ่ายตามที่ อัลลอฮ์ทรงประทานมาให้แก่เขา อัลลอฮ์มิได้ทรงทำให้เป็นที่ลำบากแก่ชีวิตใด เว้นแต่ตามที่พระองค์ทรงประทานมาแก่ชีวิตนั้น หลังจากความขากลำบาก อัลลอฮ์จะทรงทำให้เกิดความสะดวกสบาย) (ซูเราะฮ์ อฎุ-ฏะฮากกี : 7)

และมีชายคนหนึ่งได้ถามท่านนบี ที่อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า "สิทธิของภรรยาที่จะได้รับจากสามีนั้นมีอะไรบ้าง? ท่านตอบว่า "ท่าน (สามี) จะต้องให้นางรับประทานอาหารเหมือนดังที่ท่านรับประทาน และท่านจะต้องให้เสื้อผ้าอาภรณ์แก่นางสิ่งซึ่งที่ท่านมีเสื้อผ้าอาภรณ์สวมใส่ และท่านจะต้องไม่คบคิดหน้าของนาง และท่านจะต้องไม่คำทอนางด้วยคำพูดที่นารังเกียจ" บันทึกลงโดย อิหม่ามอะหมัด ท่านนบี ที่อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวเพื่อเป็นการอธิบายถึงสิทธิบางประการของผู้หญิงที่จะได้รับจากสามี ว่า: "และหน้าที่ของพวกท่านที่ต้องปฏิบัติต่อบรรดาภรรยาของพวกท่าน คือการหาบิยังชีพและเครื่องนุ่งห่มให้แก่พวกนางอย่างชอบธรรม" เศาะฮิห์ มุสลิม และท่านนบี ที่อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า "เพียงพอแล้วที่คนคนหนึ่งจะมีความคิด เนื่องจากเขาได้ละเลยในการดูแลคนในครอบครัวของเขา" บันทึกลงโดย อิหม่ามอะหมัด ท่านอัลคอดอบีย์ ได้กล่าวว่า : คำที่ว่า "ผู้ที่อยู่ภายใต้การดูแล" คือผู้ที่จำเป็นสำหรับคน ๆ หนึ่งในในการดูแลเรื่องอาหารแก่เขา เหมือนกับว่า ท่านกล่าวแก่ผู้ที่จะบริจาคว่า "ท่านอย่าได้บริจาคด้วยสิ่งที่ไม่มีส่วนที่จะเหลือเก็บสำหรับครอบครัวของท่าน เพื่อหวังผลบุญ เพราะมันจะกลับเป็นบาปสำหรับท่าน เนื่องจากการละเลยพวกเขาไม่ดูแลพวกเขา" และส่วนหนึ่งที่อิสลามได้ให้เกียรติแก่ผู้หญิง คือการให้ผู้เป็นพ่อเป็นผู้ดูแลค่าเลี้ยงดูให้แก่ลูกสาว อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنْفِقَ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ

رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا... ﴾ [البقرة: 233]

(และมารดาทั้งหลายนั้น จะให้นมแก่ลูก ๆ ของนางภายในสองปีเต็ม สำหรับผู้ที่ต้องการ จะให้ครบถ้วนในการให้นม และหน้าที่ของพ่อเด็กนั้นคือบิยังชีพของพวกนางและเครื่องนุ่งห่มของพวกนางโดยชอบธรรม) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 233)

ดังนั้นอัลลอฮ์จึงอธิบายว่า การให้ค่าเลี้ยงดูลูกในการให้อาหารและให้เครื่องนุ่งห่มนั้นเป็นหน้าที่ของผู้เป็นพ่อด้วยความชอบธรรมเหมาะสม

﴿... فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ...﴾ [6: الطلاق]

(ครั้งนั้นเมื่อพวกนางได้ให้นมแก่ทารกของพวกเขา ก็จงให้พวกนางซึ่งค่าตอบแทนของพวกเขา) (ซูเราะฮ์ อัฏ-ฎะฮฺ ลัก : 6)

ดังนั้น อัลลอฮ์จึงกำหนดให้ผู้ที่รับฟ้อรับผิดชอบค่าตอบแทนในการให้นมลูก จากตรงนี้ชี้ให้เห็นว่า ค่าเลี้ยงดูลูก เป็นหน้าที่ของผู้เป็นพ่อ และคำว่า "วะลัด" ครอบคลุมทั้งลูกชายและลูกสาว และในชะดีษนี้ชี้ให้เห็นว่าค่าเลี้ยงดู ภรรยา และลูก ๆ ของนางนั้น เป็นหน้าที่ของผู้เป็นพ่อ จากท่านหญิงออิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา เล่าว่า : อินค์ ได้ กล่าวแก่ท่านนบี คือลลิลลอสุอะลียะฮ์สลัม ว่า "แท้จริง อนุชุลยานเป็นชายขี้เหนียว ส่วนฉันมีความจำเป็นต้องใช้ ในทรัพย์สินของเขา" ท่านตอบว่า "เจ้าจงเอาเท่าที่เพียงพอสำหรับเจ้าและลูกของเจ้าโดยชอบธรรม" บันทึกลงโดย อัล-บุคอรีฮ์ และท่านนบี ได้อธิบายถึงความประเสริฐของการจ่ายค่าเลี้ยงดูแก่ลูกสาวและพี่น้องที่เป็นผู้หญิง โดยท่าน เราะซูลุลลอฮ์ คือลลิลลอสุอะลียะฮ์สลัม กล่าวว่า: "ผู้ใดที่ดูแลลูกสาวสองหรือสามคน หรือพี่น้องที่เป็นผู้หญิง สองหรือสามคนจนกว่านางจะแยกตัวออกจากเขาด้วยการแต่งงานหรือเสียชีวิตจากเขาไป หรือจนกว่าเขาจะเสียชีวิต จากพวกนางไป ฉันกับเขาจะเป็นเหมือนสองพี่น้องนี้ แล้วท่านก็ได้ยกนิ้วชี้กับนิ้วกลางขึ้นมา" ลิลลิลละฮ์อัสเศาะฮิหะฮ์ 296.

20- และความตายนั้นไม่ใช่การสูญสลายอย่างถาวร แต่มันคือการเปลี่ยนจากสถานที่แห่งการ ปฏิบัติสู่สถานที่แห่งการตอบแทน และความตายนั้นเกิดขึ้นทั้งร่างกายและวิญญาณ และการตาย ของวิญญาณคือการแยกตัวของมันออกจากร่างกายแล้วก็จะกลับหามันอีกครั้งหลังจากฟื้นคืนชีพ ในวันกิยามะฮ์ และวิญญาณจะไม่ย้ายออกไปสู่ที่ร่างหนึ่งหลังจากที่ได้ตายไปแล้ว และจะไม่ไปเข้า สิงในร่างของคนอื่น

ความตายนั้นไม่ใช่การสูญสลายอย่างถาวร อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿فَلْيَتَوَفَّنَا مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ [11: السجدة]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) "มะลิกผู้ปลิดชีวิต ผู้ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับพวกท่าน จะปลิดชีวิตของพวกท่าน แล้ว พวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระเจ้าของพวกท่าน ") (ซูเราะฮ์ อัศ-ศัจญ์อะฮ์ : 11)

และความตายนั้นเกิดขึ้นทั้งร่างกายและวิญญาณ และการตายของวิญญาณคือการแยกตัวของมันออกจากร่างกาย แล้วก็จะกลับหามันอีกครั้งหลังจากฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ

وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْتَكِرُونَ﴾ [الزمر: 42]

(อัลลอฮ์คือผู้ทรงเอาวิญญาณของผู้คนในเวลาที่เขาตาย และเอาวิญญาณของคนที่ยังไม่ตายไปในเวลาหลับไหล จากนั้นพระองค์ทรงเก็บวิญญาณของบุคคลที่พระองค์กำหนดความตายและปล่อยวิญญาณอีกดวงหนึ่ง (กลับเข้าไปในร่างกายของเขา) จนถึงเวลาที่กำหนด แท้จริงสิ่งนี้ที่สุเจ้านี้ให้เห็นถึงสัญญาณต่าง ๆ สำหรับผู้ที่ใคร่ครวญ) (ซูเราะฮ์ อัจซ-ฆุมร : 42)

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คืออัลลลอฮ์อะลัยฮะสَّلَام ได้กล่าวไว้ว่า : " แท้จริงเมื่อวิญญาณถูกถอดออกจากร่าง ดวงตาจะจ้องมองตามวิญญาณที่ออกไป" บันทึกโดย มุสลิม 920 และหลังจากที่ตายไปแล้ว มนุษย์ก็เปลี่ยนจากสถานที่แห่งการปฏิบัติสู่สถานที่แห่งการตอบแทน อัลลอฮ์ ตะอาละ ทรงตรัสว่า :

﴿إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا

يَكْفُرُونَ﴾ [يونس: 4]

(ซึ่งพระองค์เท่านั้นคือทางกลับของพวกท่านทั้งหลาย สัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริงเสมอแท้จริงพระองค์นั้นทรงเริ่มการสร้าง แล้วพระองค์ก็ทรงให้มันบังเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เพื่อทรงตอบแทนบรรดาผู้ศรัทธา และผู้ประกอบความดี โดยเที่ยงธรรม ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มน้ำที่ร้อนจัด และการลงโทษอันเจ็บแสบ เพราะพวกเขาปฏิเสธ ไม่ยอมศรัทธา) (ซูเราะฮ์ ยูनुส : 4)

และวิญญาณจะไม่มีการย้ายไปยังร่างอื่นหลังความตาย และไม่มีการโคลนนิ่ง ดังนั้นการอ้างถึงการโคลนนิ่งนั้นจึงไม่ปรากฏหลักฐานทางปัญญาหรือความรู้สึก และไม่มีหลักฐานใดที่เป็นข้อพิสูจน์ถึงความเชื่อนี้จากบรรดานบี อะลัยฮิมุสลาม

21- ศาสนาอิสลามเรียกร้องสู่การศรัทธาด้วยหลักแห่งการศรัทธาอันยิ่งใหญ่ คือ การศรัทธาต่ออัลลอฮ์และบรรดา ملاอิกะฮ์ของพระองค์ ศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ เช่น คัมภีร์เตารอต คัมภีร์ไบเบิล คัมภีร์ซะบูร —ก่อนการบิดเบือน- และอัลกุรอาน การศรัทธาต่อบรรดามะนบีและ บรรดาเราะซูลอะลัยฮิมุสสลาม และศรัทธาต่อวันสุดท้าย ซึ่งก็คือมุฮัมมัด ศาสนทูตของอัลลอฮ์ ผู้เป็นนบีและเราะซูลท่านสุดท้ายและศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์ และเรารู้ว่า หากชีวิตในโลกนี้มันคือที่สิ้นสุดสำหรับชีวิต แน่อนชีวิตและการดำรงอยู่คงจะเป็นเพียงความไร้ประโยชน์ และศรัทธาต่อกฎกอฎอ้อกอฎร์ (กฎกำหนดสภาวะการณ)

ศาสนาอิสลามเรียกร้องสู่การศรัทธาด้วยหลักแห่งการศรัทธาอันยิ่งใหญ่ ซึ่งเป็นหลักที่บรรดามะนบีและบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุสสลาม ได้เรียกร้อง นั่นคือ

ประการแรก: ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงเป็นพระผู้อภิบาล ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงค้ำจุน และผู้ปกครองแห่งสากลจักรวาลนี้ และศรัทธาว่าพระองค์เท่านั้นที่สมควรได้รับการเคารพสักการะ และการบูชาทุกสิ่งนอกเหนือจากพระองค์นั้นไม่ถูกต้อง และทุกสิ่งที่ถูกบูชานอกเหนือจากพระองค์ เป็นสิ่งไม่ถูกต้อง ดังนั้นการเคารพภักดีต่อพระองค์จึงไม่คู่ควรกับผู้ใดนอกจากพระองค์ และการเคารพภักดีนั้นไม่ถูกต้องเว้นแต่เ็เพียงพระองค์เท่านั้น หลักฐานสำหรับปัญหานี้ได้อธิบายไว้แล้วในประเด็นที่ (8)

และอัลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจผู้ทรงสูงส่งได้กล่าวถึงหลักการสำคัญเหล่านี้ในโองการต่าง ๆ ในอัลกุรอาน ส่วนหนึ่งนั้นคือคำคำรัสของพระองค์ที่ว่า:

﴿عَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ

الْمَصِيرُ ﴿البقرة: 285﴾

(เราะซูลนั้น (นบีมุฮัมมัด) ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เขา จากพระเจ้าของเขา และมุมนินทั้งหลายก็ศรัทธา ด้วยทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮ์และมลาอิกะฮ์ของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดาเราะซูลของพระองค์ (พวกเขากล่าวว่า) เราจะไม่แยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากบรรดาเราะซูลของพระองค์ และพวกเขาได้กล่าววว่า เราได้ฮันแล้ว และได้ปฏิบัติตามแล้ว การอภัยโทษจากพระองค์เท่านั้นที่พวกเราปรารถนา โอ้พระเจ้าของพวกเรา! และยังพระองค์นั้น คือ การกลับไป) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์: 285)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะชะอะลา ได้ตรัสว่า :

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّلَامِينَ فِي الْرِقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنِينَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا
عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُتَّقُونَ﴾ [البقرة: 177]

(หาใช่คุณธรรมไม่ การที่พวกเขาหันหน้าของพวกเขาเข้าไปทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตกแต่ว่าคุณธรรมนั้น
คือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และศรัทธาต่อมลาอิกะฮ์ ต่อบรรดาคัมภีร์และนบีทั้งหลาย และบริจาคทรัพย์สิน
ทั้ง ๆ ที่มีความรักในทรัพย์สินนั้น แก่บรรดาญาติที่สนิทและบรรดาเด็กกำพร้า และแก่บรรดาผู้ยากจนและผู้ที่อยู่ในการ
เดินทาง และบรรดาผู้ที่มาขอและบริจาคในการไถ่ทาส และเขาได้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระชะกาต และ
(คุณธรรมนั้น) คือบรรดาผู้ที่รักษาสัญญาของพวกเขาโดยครบถ้วน เมื่อพวกเขาได้สัญญาไว้ และบรรดาผู้ที่อดทน
ในความทุกข์ยาก และในความเดือดร้อน และขณะต่อสู้ในสมรภูมิ ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่พูดจริง และชนเหล่านี้
แหละคือผู้ที่มีความซื่อตรง) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 177)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงเรียกหรือผู้การศรัทธาต่อหลักการศรัทธานี้ และได้อธิบายถึงผู้ที่ปฏิเสธมันนั้น แน่แน่นอน
เขาได้หลงทางที่ห่างไกล อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ءَالِكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ ءَالِكِتَابِ الَّذِي
نَزَّلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ءَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
بَعِيدًا﴾ [النساء: 136]

(ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์เถิด และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมา
แก่เราะซูลของพระองค์ และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาก่อนนั้น และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และม
ลาอิกะฮ์ของพระองค์และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์และบรรดาเราะซูลของพระองค์ และวันปรโลกแล้วไซ้ร แน่แน่นอน
เขาได้หลงทางไปแล้วอย่างไกล) (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาฮ์ : 136)

และในอะเศาะบ์ที่รายงานจากท่านอุมัร บิน อัลค็อฏฏอบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮู กล่าวว่า : วันหนึ่ง ขณะที่พวกเขากำลัง
นั่งอยู่กับท่านเราะซูลอัลลอฮ์ ที่อัลลิลลอสุอะลียะฮ์วะสัลลัม ทันใดนั้น ก็มีชายคนหนึ่งได้ปรากฏขึ้นมายังพวกเขา เขา
สวมเสื้อผ้าที่ขาวโพลน มีผมที่ดำสนิท ไม่เห็นร่องรอยของการเดินทาง และไม่มีผู้ใดเลยในหมู่พวกเราที่รู้จักเขา จน
ในที่สุดเขาได้เข้ามานั่งที่ท่านนบี ที่อัลลิลลอสุอะลียะฮ์วะสัลลัม แล้วเอาเข้าทั้งสองข้างของเขานั่งกับเขาทั้งสองข้าง

ของท่านนบี คือลัลลอสูอะลัยวะสลัม และได้วางมือของเขามานำขาของท่านนบี คือลัลลอสูอะลัยวะสลัม แล้วกล่าวขึ้นว่า โอ้มุฮัมมัด จงบอกให้ฉันรู้เกี่ยวกับอิสลามเถิด? ท่านเราะซูลลอสูอะลัยวะสลัม ก็กล่าวว่า "อิสลามคือการที่ท่านกล่าวปฏิญาณว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพยกเว้นแต่ฉันคนเดียวจากอัลลอฮ์และมุฮัมมัดนั้นเป็นเราะซูลของอัลลอฮ์" การที่ท่านดำรงไว้ซึ่งการละหมาด จ่ายซะกาต ถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน และไปประกอบพิธีหัจญ์ ณ บัยตุลลอฮ์ หากท่านมีความสามารถเดินทางไปได้" เขากล่าวว่า "ถูกต้องแล้ว" (ท่านอุมร์กล่าวว่า) ดังนั้นพวกเราพากันแปลกใจที่เขาถามท่านนบี แล้วเขาก็รับรองว่าท่านนบีพูดจริง เขากล่าวอีกว่า "จงบอกให้ฉันรู้เกี่ยวกับอิหม่านเถิด?" ท่านนบี จึงตอบว่า "การที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์ บรรดา ملاอิกะฮ์ของพระองค์ บรรดาคัมภีร์ของพระองค์ บรรดาศาสนทูตของพระองค์ วันปรโลกและเชื่อต่อกำหนดสภาพของพระองค์ทั้งที่ดีและไม่ดี" แล้วเขากล่าวว่า "ถูกต้องแล้ว" เขากล่าวต่ออีกว่า "ดังนั้น ท่านจงบอกให้ฉันรู้เกี่ยวกับอิหฺซานเถิด? ท่านนบีตอบว่า "คือการที่ท่านทำบิดอะฮ์ต่ออัลลอฮ์เสมือนกับว่าท่านเห็นพระองค์ หากแม้ว่าท่านไม่เห็นพระองค์ แต่พระองค์นั้นทรงเห็นท่านแน่นอน" **เศาะฮี้หฺ มุสลิม 8**

ดังนั้นในชะเคียนี้ มลาอิกะฮ์ญิบรออิล อะลัยฮิสสลาม ได้มาหาท่านเราะซูลลอสูอะลัยวะสลัม และได้ถามท่านถึง ลำดับของศาสนา นั่นคือ อัลอิสลาม และอัลอิหม่าน และอัลอิหฺซาน ท่านเราะซูลลอสูอะลัยวะสลัม สูดลัลลอสูอะลัยวะสลัม ก็ได้ตอบไป หลังจากนั้นท่านเราะซูลลอสูอะลัยวะสลัม ก็บอกแก่บรรดาเศาะฮาบะฮ์ว่า ผู้ซำฮ์ที่ถามนั้น คือมลาอิกะฮ์ ญิบรออิล ซึ่งเขาได้มาเพื่อสอนศาสนาแก่พวกเขา นั่นแหละคือศาสนาอิสลาม ซึ่งเป็นศาสนาจากพระเจ้าที่มลาอิกะฮ์ได้นำมา และท่านเราะซูลลอสูอะลัยวะสลัม ได้ทำการเผยแผร์แก่มวลมนุษย และหลังจากนั้นบรรดาเศาะฮาบะฮ์ก็ได้ทำการปกป้องรักษา และเผยแผร์แก่มวลมนุษยหลังจากนั้น ประการที่สอง: คือการศรัทธาต่อบรรดา ملاอิกะฮ์ พวกเขาอยู่ในโลกที่เร้นลับ ซึ่งอัลลอฮ์ได้สร้างพวกเขาขึ้นมา และทำให้พวกเขาเกิดขึ้นในรูปร่างที่เป็นการเฉพาะสำหรับพวกเขา และทรงกำหนดการงานต่าง ๆ ที่ยิ่งใหญ่แก่พวกเขา และการทำงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการนำศาสนาจากอัลลอฮ์มาให้แก่บรรดาเราะซูล และบรรดานบี อะลัยฮิมุสลาม และผู้ที่มีเกียรติที่สุดในหมู่พวกเขาคือมลาอิกะฮ์ญิบรออิล อะลัยฮิสสลาม และส่วนหนึ่งที่พิสูจน์ถึงการนำศาสนาโดยญิบรออิล อะลัยฮิสสลาม แก่บรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุสลาม นั้น คือคำดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า :

﴿يُنزِلُ الْمَلَكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾

[2] ﴿التَّحْلِ: 2﴾

(พระองค์ทรงส่งมลาอิกะฮ์ลงมาพร้อมด้วยวะฮีย์ ตามพระบัญชาของพระองค์ แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ จากพวกบ่าวของพระองค์โดยให้พวกเขาตักเตือนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า ดังนั้นพวกเจ้าจงยำเกรงต่อข้าเถิด) (ซูเราะฮ์ อัน-นะหฺล : 2)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะอะอะอะ ได้ตรัสว่า :

﴿وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ

الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأُولِينَ ﴿١٩٦﴾﴾ [الشعراء: 192-196]

(และแท้จริงมันเป็นการประทานลงมาของพระเจ้าแห่งสากลโลก(192) อีรฎูห์ ผู้ซื่อสัตย์ ได้นำมันลงมา (193) ช่งหัวใจของเจ้า เพื่อเจ้าจักได้เป็นผู้ตักเตือนคนหนึ่ง(194) เป็นภาษาอาหรับอันชัดเจน(195) และแท้จริงมันมีอยู่ในคัมภีร์สมัยก่อน ๆ(196)) (ซูเราะฮ์ อีช-ชอะรออ์ : 192-196)

ประการที่สาม: การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ เช่น อัลเตารอฮ์ อัลอินจิล อัลชะบะร -ก่อนการบิดเบือน- และอัลกุรอาน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ؕ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ ؕ وَالْكِتَابِ الَّذِي

أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ؕ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ؕ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا

بَعِيدًا ﴿٣١﴾﴾ [النساء: 136]

(ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์เถิด และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมา แก่เราะซูลของพระองค์ และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาก่อนนั้น และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์ของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์และบรรดาเราะซูลของพระองค์ และวันปรโลกแล้วไซร้แน่นอนเขาก็ได้หลงทางไปแล้วอย่างไกล) (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาอ์ : 136)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿نَزَّلَ عَلَيْكَ بِالْحَقِّ مُمَدَّدًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٣﴾ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ۗ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو

الْأَنْتِقَامِ ﴿٤﴾﴾ [آل عمران: 4-3]

(พระองค์ได้ทรงประทานคัมภีร์นั้น ลงมาแก่เจ้าเป็นครั้งคราว พร้อมด้วยความจริง เพื่อยืนยันคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้า คัมภีร์นั้น และได้ทรงประทานอัลเตารอด และอัล-อินจิล(3) (ให้มี) มาก่อน ในฐานะเป็นข้อแนะนำสำหรับมนุษย์ และได้ประทานอัล-ฟุรกอานมาด้วย แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์นั้น พวกเขาจะได้รับโทษอันรุนแรง และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงทำการลงโทษ(4)) (ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 3-4)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿عَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ [البقرة: 285]

(เราะซูลนั้น (นบีมุฮัมมัด) ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เขา จากพระเจ้าของเขา และมุมินทั้งหลายก็ศรัทธาด้วย ทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์ของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดาเราะซูลของพระองค์ (พวกเขากล่าวว่า) เราจะไม่แยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากบรรดาเราะซูลของพระองค์ และพวกเขาได้กล่าวว่า เราได้อินแล้ว และได้ปฏิบัติตามแล้ว การอภัยโทษจากพระองค์เท่านั้นที่พวกเราปรารถนา โอ้พระเจ้าของพวกเรา! และยังพระองค์นั้น ก็คือการกลับไป) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 285)

และพระองค์อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ว่า

﴿قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُو مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: 84]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว และได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานแก่เรา และสิ่งที่ถูกประทานแก่อิบรอฮีม และอิสมาอีล และอิสฮาก และยะอ์กูบ และบรรดาผู้สืบเชื้อสาย(จากยะอ์กูบ) และศรัทธาต่อสิ่งที่มุซา และอีซา และนบีทั้งหลายได้รับจากพระเจ้าของพวกเขา โดยที่เราจะไม่แยกระหว่างคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาและพวกเรานั้นเป็นผู้ที่มอบน้อมต่อพระองค์) (ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 84)

ประการที่สี่ การศรัทธาต่อบรรดานบี และบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุสลาม ดังนั้นจำเป็นต้องศรัทธาต่อนบีและเราะซูลทุกคน และเชื่อมั่นว่าพวกเขาทุกคนคือเราะซูลที่มาจากอัลลอฮ์ ทำการเผยแพร่นศาสนาจากอัลลอฮ์ ศาสนาของพระองค์ และบทบัญญัติของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُو مُسْلِمُونَ﴾ [البقرة: 136]

(พวกท่านจงกล่าวเถิด เราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เรา และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่อิบรอฮีม และอิสมาอีล และอิสฮาก และยะอ์กูบ และบรรดากวีวานเหล่านั้น และสิ่งที่มุซา และอีซาได้รับ และสิ่ง

ที่บรรดานบีได้รับจากพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาได้แบ่งแยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากเขาเหล่านั้น และพวกเขาจะเป็นผู้สวามิภักดิ์ต่อพระองค์เท่านั้น) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 136)

อัลลอฮ์ ศุบหานาฮู อะอะลา ได้ตรัสว่า :

﴿عَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكَاتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ

الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ [البقرة: 285]

(เราะซูลนั้น (นบีมุฮัมมัด) ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เขา จากพระเจ้าของเขา และมุมีนทั้งหลายก็ศรัทธา ด้วยทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮ์และมลาอิกะฮ์ของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดาเราะซูลของพระองค์ (พวกเขากล่าวว่า) เราจะไม่แยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากบรรดาเราะซูลของพระองค์ และพวกเขาได้กล่าวว่า เราได้อินแล้ว และได้ปฏิบัติตามแล้ว การอภัยโทษจากพระองค์เท่านั้นที่พวกเราปรารถนา โอ้พระเจ้าของพวกเรา! และยังพระองค์นั้น คือ การกลับไป) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 285)

อัลลอฮ์ ศุบหานาฮู อะอะลา ได้ตรัสว่า :

﴿قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ

مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ [آل عمران: 84]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว และได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานแก่อิบรอฮีมและอิสมาอีล และอิสฮาก และยะฮ์ญูบและบรรดาผู้สืบเชื้อสาย (จากยะฮ์ญูบ) และศรัทธาต่อสิ่งที่มุซาและอิซา และนบีทั้งหลายได้รับจากพระเจ้าของพวกเขา โดยที่เราจะไม่แยกระหว่างคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขา และพวกเรานั้นเป็นผู้ที่นอบน้อมต่อพระองค์) (ซูเราะฮ์ ออล อิมรอน : 84)

และศรัทธาต่อท่านสุดท้ายนั้นคือมุฮัมมัด ที่อัลลอฮ์จะอวยชัยแก่ผู้เป็นนบีและเราะซูลคนสุดท้าย อะลัยฮิมุเศลาواةวัสสลาม อัลลอฮ์ อะอะลา ทรงตรัสว่า :

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِءَ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ

فَأَشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ [آل عمران: 81]

(และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ได้ทรงเอาข้อสัญญาแก่นบีทั้งหลายว่า สิ่งที่เขาได้ให้แก่พวกเจ้านั้นไม่ว่าจะเป็น คัมภีร์ก็ดี และความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในบัญญัติศาสนาก็ดี ภายหลังได้มีเราะซูลคนใดมาซึ่งพวกเขาก็เป็นผู้ยืนยันในสิ่งที่มือผู้กับพวกเขาแล้ว แน่อนพวกเขาจะต้องศรัทธาต่อเขา และช่วยเหลือเขา พระองค์คร่ำว่า พวกเขายอมรับและเอาข้อสัญญาของเขาดังกล่าวนั้นแล้วใช่ไหม? พวกเขาบอกว่า พวกเขาพระองค์ยอมรับแล้ว พระองค์คร่ำว่า พวกเขาจึงเป็นพยานเถิด และเขาก็อยู่ในหมู่เป็นพยานร่วมกับพวกเขาด้วย) (ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 81)

ดังนั้นศาสนาอิสลามใช้ให้ศรัทธาต่อบรรดานบีและบรรดาเราะซูลทุกคน และศรัทธาต่อบีคนสุดท้ายนั้นคือ มุฮัมมัด **คือลัทธิลบลูกอสูรอะลิวะฮ์อะลัม** อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงคร่ำว่า :

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ...﴾ [المائدة: 68]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย ! พวกท่านมิได้ตั้งอยู่บนสิ่งใด จงกว่าพวกท่านจะ ดำรงไว้ซึ่งอัต-เตอรอต และอัล-อินญีล และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกท่านจากพระเจ้าของพวกท่าน) (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 68)

อัลลอฮ์ สิบหนาสู่ ว่าจะอาลา ได้คร่ำว่า :

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: 64]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ ! จงมายังถ้อยคำหนึ่งซึ่งเท่าเทียมกัน ระหว่างเราและพวกท่าน คือว่าเราจะไม่เคารพสักการะนอกจากพระองค์เท่านั้น และเราจะไม่ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และพวกเราบางคนก็จะไม่ยึดถืออีกบางคนเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ แล้วหากพวกเขาคืนหลังให้ ก็จงกล่าวเถิดว่า พวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริงพวกเราเป็นผู้น้อมตาม) (ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 64)

และผู้ที่ปฏิเสธต่อบีคนใดคนหนึ่ง แน่อนเขาได้ปฏิเสธต่อบีและต่อเราะซูลทุกคน ด้วยเหตุนี้ อัลลอฮ์จึงกล่าวถึงข้อตัดสินของพระองค์ที่มีต่อประชาชาติของบิฮ์ว่า

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ [الشعراء: 105]

(หมู่ชนของบิฮ์ ได้ปฏิเสธบรรดาเราะซูล) (ซูเราะฮ์ อัช-ชูอะรอฮ์ : 105)

และเป็นที่รู้กันว่า นูฮ์อะลียอัสลาม เป็นเราะซูลที่ยังไม่มีเราะซูลท่านใดมาก่อนเขา ดังนั้นเมื่อประชาชาติของเขา ได้มีการปฏิเสธเขา ก็เท่ากับว่าได้ปฏิเสธบรรดานบีและบรรดาเราะซูลทั้งหมด เพราะการเผยแพร่ของเขาและ

เป้าหมายของพวกเขาถือสิ่งเดียวกัน ประการที่ห้า: การศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์ นั่นคือวันกิยามะฮ์ และในช่วงสุดท้ายของชีวิตในโลกนี้ คืออัลลอฮ์จะสั่งให้อิสรอเฟิลทำการเป่าสังข์ ดังนั้นเขาจึงเป่าเป็นการเป่าที่ทำให้ทุกสิ่งมีชีวิตต้องตาย และทุกสิ่งมีชีวิตก็จะตายหมด นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿وَنُفِخَ فِي الْأُصْوَرِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ

أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ [الزمر: 68]

(และสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินจะล้มลงตายเว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮ์ประสงค์แล้วสังข์ได้ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาก็ลุกขึ้นยืนมองดู) (ซูเราะฮ์ อัจ-ซุมัร : 68)

และเมื่อผู้ที่อาศัยอยู่บนฟากฟ้าและที่อยู่บนแผ่นดินได้เสียชีวิต นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น หลังจากนั้นพระองค์ก็จะม้วนท้องฟ้าและแผ่นดิน ดังที่พระองค์ ทรงตรัสว่า :

﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ تَعِيدُهُ وَعَدَا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا

فَاعِلِينَ﴾ [الانبيا: 104]

(วันซึ่งเราจะม้วนชั้นฟ้า ประหนึ่งการม้วนแผ่นกระดาษสำหรับการบันทึก ดังเช่นที่เราได้เริ่มให้มีการบังเกิดครั้งแรก เราจะให้มันกลับเป็นชั้นม้อก เป็นสัญญาผูกพันกับเรา แท้จริงเราเป็นผู้กระทำอย่างแน่นอน) (ซูเราะฮ์ อัล-อันบิยาฮ์ : 104)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ

بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ [الزمر: 67]

(และพวกเขาไม่ได้ให้ความยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮ์อันพี่ยมต่อพระองค์อย่างแท้จริง และแผ่นดินนี้ทั้งหมดเป็นเพียงกำพระหัตถ์หนึ่งของพระองค์ในวันกิยามะฮ์ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะม้วนกลิ้งด้วยพระหัตถ์ข้างของพระองค์มหาวิริสุทธิ์ ยิ่งแต่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี) (ซูเราะฮ์ อัจ-ซุมัร : 67)

ท่านเราะซูลอัลลอฮ์ คือลลิลลอสุอะลียะฮ์วะสัลลิม ได้กล่าวไว้ว่า : "อัลลอฮ์ ทรงม้วนชั้นฟ้าทั้งหลายในวันกิยามะฮ์ จากนั้นก็หีบมันด้วยพระหัตถ์ข้างขวาของพระองค์ แล้วก็ตรัสว่า "ข้าคือผู้ที่มีอำนาจ ผู้ที่หยั่งโยโสและผู้ที่อยู่ใต้อุ้งมือที่ไหน?" หลังจากนั้นพระองค์ก็ทรงม้วนแผ่นดินทั้งเจ็ด แล้วหีบมันด้วยพระหัตถ์ข้างซ้ายของพระองค์ แล้วก็ตรัสว่า "ข้าคือผู้ที่มีอำนาจ ผู้ที่หยั่งโยโสและผู้ที่อยู่ใต้อุ้งมือที่ไหน?" (บันทึกโดยมุสลิม) หลังจากนั้น อัลลอฮ์ก็สั่งให้มลาอิกะฮ์ทำการเป่าสังข์อีกครั้ง จากนั้นพวกเขาก็ลุกขึ้นเฝ้ารอ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿... ثُمَّ نَفَخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ [الزمر: 68]

(แล้วสิ่งขี้ได้ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาที่ลุกขึ้นยืนมองดู) (ซูเราะฮ์ อัจซ-ซุมัร : 68)

เมื่ออัลลอฮ์ ได้ทำให้พื้นดินชีพแล้วก็ทรงรวบรวมพวกเขาเพื่อทำการสอบสวน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿يَوْمَ نَشْفُقُ الْأَرْضَ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكُمْ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ﴾ [ق: 44]

(วันที่แผ่นดินจะแยกออกจากพวกเขา (และพวกเขาจะ) ออกมาอย่างรวดเร็ว นั่นคือการชุมนุมที่ง่ายคายแก่เรา) (ซูเราะฮ์ ก็อฟ : 44)

อัลลอฮ์ สุบหานาสุ วะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾

﴿[غافر: 16]

(วันที่พวกเขาจะปรากฏตัวออกมา ไม่มีสิ่งใดของพวกเขาจะซ่อนเร้นไปจากอัลลอฮ์ อานาจในวันนี้เป็นของผู้ใดเล่า ? แน่นอนมันเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด) (ซูเราะฮ์ มอไฟร : 16)

และในวันนี้ อัลลอฮ์จะทรงนำมนุษย์ทุกคนมาสอบสวนและผู้ที่ถูกกดขี่ทุกคนจะได้รับความเป็นธรรมจากผู้ที่กดขี่เขา และทุกคนจะได้รับการตอบแทนจากสิ่งที่เขาได้กระทำ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿الْيَوْمَ نُجْزِي كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ [غافر: 17]

(วันนี้ทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนตามที่มันได้กระทำไว้ ไม่มีการอธรรมในวันนี้ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงจับพยานในการสอบสวน) (ซูเราะฮ์ มอไฟร : 17)

อัลลอฮ์ สุบหานาสุ วะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِن تَكَ حَسَنَةً يُّضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا

عَظِيمًا﴾ [النساء: 40]

(แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอธรรมแม้เพียงน้ำหนักเท่าผงธุลี และถ้ามันเป็นสิ่งที่ดีอย่างหนึ่งอย่างใด พระองค์ก็จะทรงเพิ่มพูนความดีนั้นเป็นทวีคูณ และทรงประทานให้จากที่พระองค์ ซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวง) (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาอ์ : 40)

อัลลอฮ์ สุบหานาสุ วะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾﴾ [الزلزلة: 7-8]

(ดังนั้นผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน(7) ส่วนผู้ใดกระทำความชั่วหนักเท่าละอองธุลีเขาก็จะเห็นมัน(80)) (ซูเราะฮ์ อัล-ซัลซะละฮ์ : 7-8)

อัลลอฮ์ สิบหนานาสุวะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿وَرَضَعِ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ

خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾ [الأنبياء: 47]

(และเราตั้งตราชั่งที่เที่ยงธรรมสำหรับวันกิยามะฮ์ ดังนั้นจะไม่มีชีวิตใดถูกชั่งกรรมแต่อย่างใดเลย และแม้ว่ามันเป็นเพียงน้ำหนักเท่าเมล็ดพืชเล็ก เราก็จะนำมาชั่งมาแสดง และเป็นการพอเพียงแล้วสำหรับเราที่เป็นผู้ชำระสอบสวน) (ซูเราะฮ์ อัล-อันบิยาฮ์ : 47)

และหลังจากฟื้นคืนชีพและสอบสวนแล้ว ก็จะมีการให้รางวัลตอบแทน ดังนั้นใครก็ตามที่กระทำความดีจะได้รับความสุขนิรันดร์ที่ไม่อาจหายไป และใครก็ตามที่ทำความชั่วและปฏิเสธศรัทธาก็จะได้รับการลงโทษ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٧﴾ [الحج: 56-57]

(อำนาจในวันนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงตัดสินระหว่างพวกเขา ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายจะอยู่ในสวนสวรรค์ที่หลากหลายแห่งความโปรดปราน(56) ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และไม่เชื่อฟังโอวการทั้งหลายของเรานั้น ชนเหล่านั้นพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างอัปยศ(57)) (ซูเราะฮ์ อัล-หัจญ์ : 56-57)

และเราเห็นว่า หากการมีชีวิตในโลกนี้เป็นที่สิ้นสุด แน่นอนการมีชีวิตและการดำรงอยู่นั้นก็จะไร้ประโยชน์อย่างแท้จริง อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ [المؤمنون: 115]

(พวกเจ้าคิดว่า แท้จริงเราได้ให้พวกเจ้าบังเกิดมาโดยไร้ประโยชน์ และแท้จริงพวกเจ้าจะไม่กลับไปหาเรากระนั้นหรือ ?) (ซูเราะฮ์ อัล-มูมีนูน : 115)

ประการที่หก: การศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาวะการณ์ คือ จำเป็นต้องศรัทธาว่า อัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นมาที่กำลังเกิดขึ้น และที่จะเกิดขึ้นในอนาคตในสากลจักรวาลนี้ และอัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกทั้งหมดนั้นก่อนที่จะมีการสร้างทั้งท้องฟ้าและแผ่นดิน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ

إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (الأنعام: 59)

(และที่พระองค์นั้นมีบรรดากุญแจแห่งความเร้นลับ โดยที่ไม่มีใครรู้จักกุญแจเหล่านั้น นอกจากพระองค์เท่านั้น และพระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และในทะเล และไม่มีใบไม้ใด ร่วงหล่นลงนอกจากพระองค์จะทรงรู้มัน และไม่มีเมล็ดพืชใด ซึ่งอยู่ในบรรดาความมืดของแผ่นดิน และไม่มีสิ่งให้อ่อนนุ่มใด และสิ่งที่แห้งใด นอกจากจะอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง) (ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม : 59)

แท้จริง ความรอบรู้ของอัลลอฮ์นั้น ได้ครอบคลุมทุกสิ่ง อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ (الطلاق: 12)

(อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ด และทรงสร้างแผ่นดินก็เช่นงั้น พระบัญชาจะลงมาท่ามกลางมันทั้งหลาย (ชั้นฟ้าและแผ่นดิน) เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่งอย่าง และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงห้อมล้อมทุกสิ่งอย่างไว้ด้วยความรอบรู้ (ของพระองค์)) (ซูเราะฮ์ อัล-ฏาฮ์-ฎะฮ์ : 12)

แท้จริง ไม่มีปรากฏการณ์ใด ๆ ในสากลจักรวาลนี้ นอกจากมันเป็นความประสงค์และความต้องการของอัลลอฮ์ ทรงสร้างและทรงจัดการสาเหตุต่าง ๆ ของมัน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ

كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ (الفرقان: 2)

(สำหรับพระองค์ เป็นผู้ครอบครองบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์จะไม่ตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร และสำหรับพระองค์นั้น ไม่มีหุ้นส่วนร่วมกับพระองค์ในการครองอำนาจ และพระองค์ทรงให้บังเกิดทุกสิ่ง แล้วทรงกำหนดมันไว้เป็นไปตามกฎศกาวะ) (ซูเราะฮ์ อัล-ฟรูกอน : 2)

และในเรื่องดังกล่าวนี้ มันมีวิษปัญญาที่สูงส่งสำหรับพระองค์ ที่มนุษย์ไม่สามารถที่รอบรู้ได้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿حِكْمَةٌ بَلِيغَةٌ فَمَا تُغْنِ الْنُذُرُ﴾ (القمر: 5)

((อัลกุรอานนี้) เป็นอิกมะฮ์อันลึกซึ้ง แต่การตักเตือนนั้นไม่บังเกิดผล (แก่พวกเขา) (ซูเราะฮ์ อัล-เกาะมัร :

5)

อัลลอฮ์ สิบหนาสู่วะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿هُوَ الَّذِي بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾

﴿هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [الرّوم: 27]

(และพระองค์คือผู้ทรงเริ่มแรกในการสร้าง แล้วทรงให้มันกลับขึ้นมาอีก และมันเป็นการง่ายยิ่งแก่พระองค์ และคุณลักษณะอันสูงส่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ) (ซูเราะฮ์ อีร-รุม : 27)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้กล่าวถึงพระองค์เองด้วยคุณลักษณะของความปรีชาญาณและทรงตั้งชื่อพระองค์ด้วยชื่อ (อัลหะกีม) “ผู้ทรงปรีชาญาณ” อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ﴾ [آل عمران: 18]

(อัลลอฮ์ทรงยืนยันว่า แท้จริงไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น และมลาอิกะฮ์และผู้มีความรู้ในฐานะค่าง์ไว้ซึ่งความยุติธรรมนั้น ก็ยืนยันด้วยว่าไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น) (ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 18)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสเพื่อเป็นการแจ้งให้ทราบถึงเรื่องราวของนบีอิซา อะลัยฮิสสลาม โดยเขาได้สนทนา กับอัลลอฮ์ในวันกิยามะฮ์ โดยกล่าวว่า :

﴿إِن تَعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [المائدة: 118]

(หากพระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาแท้จริงพวกเขาก็คือบ่าวของพระองค์ และหากพระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงพระองค์ท่านคือ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ) (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 118)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงตรัสแก่นบีมุซา เมื่อพระองค์ได้ทรงเรียกเขาในขณะที่เขาอยู่ฝั่งภูเขาฏูร ว่า :

﴿يَمُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [النمل: 9]

(โอ้มุซาเอ๋ย ! แท้จริงข้าคืออัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ) (ซูเราะฮ์ อัน-นัมล : 9)

และพระองค์ ทรงทำให้อัลกุรอานมีคุณลักษณะแห่งความปรีชาญาณ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿الرَّ كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فَصَّلْتُ مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ حَبِيرٍ﴾ [هود: 1]

(อะลิฟ ลาม รอ คัมภีร์ที่โองการทั้งหลายของมันถูกทำให้รัดกุมมีระเบียบ แล้วถูกจำแนกเรื่องต่างๆ อย่างชัดเจนจากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้ผู้เชี่ยวชาญ) (ซูเราะฮ์ ฮูด : 1)

อัลลอฮ์ سبحานาฮู ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ

مَلُومًا مَّدْحُورًا﴾ ﴿٣٩﴾ [الإسراء: 39]

(นั่นคือส่วนหนึ่งจากที่พระเจ้าของเจ้าทรงประทานอิคมะฮ์แก่เจ้า และเจ้าอย่าตั้งพระเจ้าอื่นใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์ มิฉะนั้นเจ้าจะถูกโยนลงในนรกขณะนั้นนั่น เป็นผู้ถูกรทราหา ถูกจับไว้) (ซูเราะฮ์ อัล-อิสรออ์ : 39)

22- และบรรดานบี อะลัยอิมุสสลาม นั้นได้รับการปกป้องจากข้อผิดพลาด ในสิ่งที่พวกเขา เผยแพร่สิ่งทีมาจากอัลลอฮ์ และพวกเขาได้รับการปกป้องจากข้อผิดพลาดจากทุกสิ่งทีขัดแย้งกับ สติปัญญาหรือสิ่งทีไม่เข้ากับศีลธรรมอันดีงาม และพวกเขาคือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ถ่ายทอด คำสั่งของอัลลอฮ์แก่บรรดาบ่าวของพระองค์ และพวกเขาไม่มีคุณลักษณะแห่งความเป็นพระผู้ อภิบาลหรือความเป็นพระเจ้า แต่พวกเขาเป็นมนุษย์เหมือนมนุษย์คนอื่น ๆ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงประทาน ะหฺยูแก่พวกเขาพร้อมกับศาสน์ของพระองค์

และบรรดานบี อะลัยอิมุสสลาม นั้นได้รับการปกป้องจากข้อผิดพลาด ในสิ่งที่พวกเขาเผยแพร่สิ่งทีมาจากอัลลอฮ์ เพราะอัลลอฮ์ทรงคัดเลือกทีดีทีสุดในหมู่สิ่งถูกสร้างของพระองค์สู่การเป็นผู้เผยแพร่ศาสน์ของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะ อาลา ทรงตรัสว่า :

﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ ﴿٧٥﴾ [الحج: 75]

(อัลลอฮ์ทรงคัดเลือกบรรดาทูตจากหมู่ลาอิกะฮ์และจากหมู่มนุษย์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น) (ซูเราะฮ์ อัล-หัจญ์ : 75)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٣٣﴾ [آل عمران: 33]

(แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือก อาดัมและนูห์ และวงศ์วานของอิบรอฮีม และวงศ์วานของอิมรอนให้เหนือกว่า ประชาชาติทั้งหลาย) (ซูเราะฮ์ ออล อิมรอน : 33)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสไว้ว่า

﴿قَالَ يَمُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلِمَاتِي فَخُذْ مَا آتَيْنَاكَ وَكُن مِّنَ

الشَّاكِرِينَ﴾ ﴿١٤٤﴾ [الأعراف: 144]

(พระองค์ตรัสว่า โอ้มุซา! แท้จริงข้าได้เลือกเจ้าให้เหนือกว่ามนุษย์ทั้งหลาย เนื่องด้วยบรรดาศาสน์ของข้า และด้วยถ้อยคำของข้า ดังนั้นจงยึดถือสิ่งที่ข้าได้ให้แก่เจ้า และจงอยู่ในหมู่ผู้ชอบคุณ) (ซูเราะฮ์ อัล-อะอ์รอฟ : 144)

และบรรดาเราะซูล อะลัยอิมุศเศาะลาตุวัสลาม รู้ดีถึงสิ่งที่ประทานลงมาแก่พวกเขาที่เป็นวาระหุจจากพระเจ้า และพวกเขาได้เห็นมลาอิกะฮ์ที่นำวะหฺยูลงมา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿عَلِمَ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٦٦﴾ إِلَّا مَن رَّسُولٍ فَأَنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٦٧﴾ لِيَعْلَمَ أَن قَدِ ابْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٦٨﴾﴾ [الجن: 26-28]

(พระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ ดังนั้นพระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยสิ่งเร้นลับของพระองค์แก่ผู้ใด(26) นอกจากจากผู้ที่พระองค์ทรงยินดีเช่นเราะซูล ดังนั้นพระองค์จะทรงส่งผู้พิทักษ์เฝ้าดูแลข้างหน้าและข้างหลังเขา(27) เพื่อพระองค์จะทรงรู้ว่า แน่نونพวกเขาได้เผยแผ่ศาสนาของพระเจ้าของพวกเขาแล้ว และพระองค์ก็ได้ทรงห้อมล้อม (รอบรู้) ทุกสิ่งที่อยู่ ณ ที่พวกเขาและพระองค์ทรงนับจำนวนทุก ๆ สิ่งไว้อย่างครบถ้วน(28)) (ซูเราะฮ์ อัล-ญิน : 26-28)

และอัลลอฮ์ทรงสั่งให้พวกเขาทำการเผยแพร่ศาสนาของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾﴾ [المائدة: 67]

(เราะซูลเอ๋ย ! จงประกาศสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้า และถ้าเจ้ามิได้ปฏิบัติ เจ้าก็มิได้ประกาศศาสนาของพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นจะทรงคุ้มกันเจ้าให้พ้นจากมนุษย์ แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงแนะนำพวกที่ปฏิเสธศรัทธา) (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 67)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿رُسُلًا مُّبْتَلِينَ وَمُنذِرِينَ لِّئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا

حَكِيمًا ﴿٦٨﴾﴾ [النساء: 165]

(คือบรรดาเราะซูลในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และในฐานะผู้ตักเตือน เพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีข้ออ้างใด ๆ แก่ตัวต่ออัลลอฮ์ หลังจากทีบรรดาเราะซูลเหล่านั้น (ได้มาซึ่งพวกเขาแล้ว) และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ) (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาฮ์ : 165)

และบรรดาเราะซูล อะลัยฮุมสลาواةศลาม ต่างก็ขำเกรงต่ออัลลอฮ์อย่างมาก และเกรงกลัวต่อพระองค์ ดังนั้นพวกเขาจะไม่ทำการต่อเติมในศาสนาของพระองค์หรือทำให้ขาดตกอย่างแน่นอน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقْوَابِلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا

مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَلِجِزِينَ ﴿٤٧﴾﴾ [الحاقة: 44-47]

(และหากเขา (มุฮัมมัด) เสกสรรกล่าวคำเท็จบางคำแก่เราแล้ว(44) เราก็จะจับเขาด้วยความมั่นคง(45) แล้วเราก็จะตัดเส้นชีวิตให้ขาดไปจากเขา(46) ดังนั้นจะไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเจ้าเป็นผู้คุ้มกันเขาได้(47)) (ซูเราะฮ์ อัล-ห้ำกเกาะฮ์ : 44-47)

ท่านอับนุกะษีร เราะหิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า : อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า : {และหากเขา เสกสรรกล่าวคำเท็จบางคำแก่เราแล้ว} หมายถึง: มุฮัมมัด คืออัลลิลลอสูอะลัฮ์อะวะศัลลัม หากเขาเป็นสิ่งที่พวกเขากล่าวอ้าง ก็แสดงว่าเขาโกหกต่อเรา และเขาได้ทำการต่อเติมหรือตัดตอนศาสนาของเรา หรือกล่าวอะไรบางอย่างมาจากตัวเขาเองและอ้างว่ามาจากเรา — ซึ่งความจริงไม่เป็นเช่นนั้น — แน่นอนเราจะริบลงโทษเขา และด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงตรัสว่า : {แน่นอนเราจะลงโทษเขาด้วยมือขวา} บางคนให้ความหมายว่า: เราจะลงโทษเขาด้วยมือขวา เพราะเป็นการแสดงถึงการลงโทษที่รุนแรง และบางคนกล่าวว่า เราจะลงโทษเขาด้วยมือขวาของเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ لِلنَّاسِ لِدُنُوئِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّقٍ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ، فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَالِمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾﴾ [المائدة: 116-117]

(และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ ตรัสว่า อีซาบุตรของมัรยัม เอ๊ย! เจ้าพูดแก่ผู้คนกระนั้นหรือว่า จงยึดถือฉันและมารดาของฉันเป็นที่เคารพสักการะทั้งสองอันจากอัลลอฮ์ เขากล่าวว่า มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน! ไม่เคยแก่ข้าพระองค์ที่จะกล่าวสิ่งที่มีโชติของข้าพระองค์ หากข้าพระองค์เคยกล่าวสิ่งนั้น แน่นอนพระองค์ย่อมรู้ดี โดยที่พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในใจของข้าพระองค์ และข้าพระองค์ไม่รู้อะไรที่อยู่ในใจของพระองค์ แท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับทั้งหลาย ข้าพระองค์มิได้กล่าวแก่พวกเขา นอกจากสิ่งที่พระองค์ใช้ข้าพระองค์เท่านั้น ที่ว่าท่านทั้งหลายจงเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของฉันทัน และเป็นพระเจ้าของพวกท่านด้วย และข้าพระองค์

ข่อมเป็นพยานขึ้นยืนต่อพวกเขาในระยะเวลาที่ข้าพระองค์อยู่ในหมู่พวกเขา ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงรับข้าพระองค์
ไปแล้ว พระองค์ท่านก็เป็นผู้ดูแลพวกเขา และพระองค์ทรงเป็นสักขีพยานในทุกสิ่ง) (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ :
116-117)

และส่วนหนึ่งจากความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อบรรดานบี และเราะซูลของพระองค์ อะลียอิมุสสลาม คือ
การที่พระองค์ทำให้พวกเขาได้ขึ้นหัดในการเผยแพร่นศาสนาของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงดำรัสว่า :

﴿إِن نَّقُولُ إِلَّا أَعْتَرْنَاكَ بَعْضَ آيَاتِنَا بِسُوءٍ ۗ قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا
نُكِّرُونَ ۗ مِنْ دُونِهِ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونَ ۝ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا
مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ۗ إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾﴾ [هود: 54-56]

(เขา (ฮูด) กล่าวว่า แท้จริงฉันให้อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน แล้วพวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่าแท้จริงฉันปลื้มตัวออก
จากสิ่งที่คุณเหล่านั้นตั้งภาคี (54) อื่นจากพระองค์ ดังนั้นพวกท่านทั้งหมดจงวางแผนทำร้ายฉันเถิด แล้วพวกท่าน
อย่าได้ให้ฉันต้องรอกอขอย (55) แท้จริงฉันมอบหมายต่ออัลลอฮ์ พระเจ้าของฉันและพระเจ้าของพวกท่าน ไม่มี
สัตว์ใดที่เอือมกลานใด ๆ เว้นแต่พระองค์ทรงกำกับมัน แท้จริงพระเจ้าของฉันอยู่บนทางที่เที่ยงตรง) (ซูเราะฮ์ ฮูด :
54-56)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ตะอาลา ได้ดำรัสว่า :

﴿وَإِن كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِينَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۗ وَإِذَا لَا تَأْخُذُكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾
وَلَوْلَا أَن تَبَتَّنَا لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنَ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذَا لَأَذْنُكَ ضَعْفَ الْحَبِيَّةِ وَضَعْفَ
الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾﴾ [الإسراء: 73-75]

(และหากว่าพวกเขาจะทำให้เจ้าหลงไปจากที่เราได้วะฮีย์แก่เจ้า เพื่อเจ้าจะใส่กุสัลอื่นขึ้นแก่เรา และเมื่อนั้นแหละ
พวกเขาจะคอยจับเป็นเพื่อนสนิท(73) และหากว่าเรามีได้ให้เจ้าตั้งมั่นอยู่บนความจริงแล้ว โดยแน่นอนซึ่ง เจ้า
อาจจะโน้มเอียงไปทางพวกเขาบ้างเล็กน้อย(74) ถ้าเช่นนั้น แน่نونเราก็จะให้เจ้าล้มระต (การลงโทษ) สองเท่าใน
ชีวิตนี้ และสองเท่าเมื่อยามตาย แล้วเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือแก่เจ้าให้พ้นจาก (การลงโทษของ) เรา(75)) (ซู
เราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์ : 73-75)

โครงการนี้และโครงการก่อนหน้านี้เป็นข้อพิสูจน์และเป็นหลักฐานที่แสดงว่า อัลกุรอานนั้นถูกประทานลงมา
จากอัลลอฮ์พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก เพราะถ้าหากอัลกุรอานมาจากมนุษย์มันมีที่ลบล้างลบล้างด้วยสติลบล้าง แน่نون
ท่านจะต้องไม่นำคำกล่าวในลักษณะนี้ที่กระทบต่อตนเอง และอัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ตะอาลา ทรงปกป้องบรรดา
เราะซูลของพระองค์จากมนุษย์ทั้งหลาย อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงดำรัสว่า :

﴿يَأْتِيهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ

يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾﴾ [المائدة: 67]

(เราะซูลเอ๋ย ! จงประกาศสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้า และถ้าเจ้ามิได้ปฏิบัติ เจ้าก็มิได้ประกาศศาสน์ของพระองค์ และอัลลอฮ์นั้นจะทรงคุ้มครองเจ้าให้พ้นจากมนุษย์ แต่จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงแนะนำพวกที่ปฏิเสธศรัทธา) (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 67)

อัลลอฮ์ สُبหานาสุวะตะอะลา ได้ตรัสว่า :

﴿وَأْتَلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غَمَةً ثُمَّ

أَقضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿٧١﴾﴾ [يونس: 71]

(และเจ้าจงอ่านให้พวกเขาฟังถึงเรื่องราวของนบีนูห์ เมื่อเขา (นูห์) กล่าวแก่ประชาชนชาติของเขาว่า “โอ้หมู่ชนของฉัน ! หากว่าการพักอยู่ของฉันและการตักเตือนของฉัน ค้ำชูโองการทั้งหลายของอัลลอฮ์ เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกท่านแล้ว ดังนั้นฉันขอมอบหมายแด่อัลลอฮ์เท่านั้นพวกท่านจงร่วมกันวางแผนของพวกท่าน พร้อมกับบรรดาภคาคีของพวกท่านเถิด แล้วอย่าให้แผนของพวกท่านเป็นที่ปิดบังแก่พวกท่าน แล้วจงดำเนินการต่อฉันทันทีและอย่าได้ลังเลเลย) (ซูเราะฮ์ ยูनुส : 71)

และอัลลอฮ์ ตะอะลา ทรงตรัส เป็นการกล่าวถึงเรื่องราวของนบีนูซา อะลัยฮิสสลาม ว่า :

﴿قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطَّعِنَ ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا وَأَرَى

﴿٤٦﴾﴾ [طه: 45-46]

(เขาทั้งสองได้กล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของเรา แท้จริงเรากลัวว่า เขาจะล่วงเกินเรา-พระองค์ตรัสว่า “เจ้าทั้งสองอย่ากลัวแท้จริงข้าอยู่กับเจ้าทั้งสอง ข้าได้ยินและได้เห็น (ทุกสิ่งทุกอย่าง) (ซูเราะฮ์ طอฮา : 45-46)

ดังนั้น อัลลอฮ์ ตะอะลา ทรงชี้แจงอย่างชัดเจนว่า พระองค์ทรงปกป้องดูแลบรรดาเราะซูลของพระองค์จากบรรดาศัตรูของพวกเขา ดังนั้นสิ่งที่เป็นอันตรายต่าง ๆ จะไม่เกิดขึ้นกับพวกเขา และพระองค์ก็ได้ทรงตรัสว่าพระองค์จะดูแลวะหีย์ของพระองค์ จะไม่มีการเพิ่มหรือลดทอนจากมัน อัลลอฮ์ ตะอะลา ทรงตรัสว่า :

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾﴾ [الحجر: 9]

(แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) ลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามั่นอย่างแน่นอน) (ซูเราะฮ์ อัล-หิจญ์
รี : 9)

และบรรดานบี อะลัยฮิมุสลาม ปราศจากความผิดพลาดจากทุกสิ่งทีขัดแย้งกับสติปัญญาหรือศีลธรรม
อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้กล่าวสรรเสริญแก่นุฮัมมัด ผู้เป็นนบีของพระองค์ ว่า :

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ [القم: 4]

(และแท้จริง เจ้านั้นอยู่บนคุณธรรมอันยิ่งใหญ่) (ซูเราะฮ์ อัล-เกาะลัม : 4)

และพระองค์ได้กล่าวถึงท่านอีกว่า :

﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ﴾ [التكوير: 22]

(และสหาย (นุฮัมมัด) ของพวกเจ้านั้นมิใช่เป็นคนวิกลจริตแต่ประการใด) (ซูเราะฮ์ อัล-ตักวีร : 22)

หมคนั้นก็เพื่อให้พวกเขาได้ทำการเผยแพร่ศาสนาอย่างเต็มที่ และบรรดานบี อะลัยฮิมุสลาม ทุกคนต่างก็ได้รับ
คำสั่งให้ทำการเผยแพร่คำสั่งต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ให้แก่บ่าวของพระองค์ พวกเขาไม่มีสิ่งใดที่บ่งชี้ถึงคุณลักษณะแห่ง
การเป็นพระผู้ทรงอภิบาล หรือพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพสักการะ แต่พวกเขาคือมนุษย์ เหมือนมนุษย์ทั่ว ๆ ไป ซึ่ง
ได้รับการประทานวะหฺูแก่พวกเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِۦٓ وَمَا

كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ [ابراهيم: 11]

(บรรดาเราะซูลของพวกเขากล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกเรามีใช้อื่นใด นอกจากเป็นปวงชนซึ่งพวกท่าน แต่
ทว่าอัลลอฮ์ทรงโปรดปรานผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ จากปวงบ่าวของพระองค์ ไม่บังคับแก่เราที่จะนำหลักฐานมา
แสดงแก่พวกท่าน เว้นแต่โดยอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น และแค่อัลลอฮ์เท่านั้น บรรดาผู้เชื่อมั่นพึงมอบความไว้วางใจ
เถิด”) (ซูเราะฮ์ อิบรอฮีม : 11)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบัญชา แก่นุฮัมมัดผู้เป็นเราะซูลของพระองค์ เพื่อให้เขาได้กล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า :

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهٖۚ

فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهٖۚ أَحَدًا﴾ [الكهف: 110]

(จงกล่าวเถิด (นุฮัมมัด) “แท้จริง ฉันเป็นเพียงสามัญชนคนหนึ่งซึ่งพวกท่าน มีวะฮีย์แก่ฉันว่าแท้จริง พระเจ้าของ
พวกท่านนั้นคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้น ผู้ใดหวังที่จะพบพระผู้เป็นเจ้าของเขา ก็ให้เขาประกอบกิจการงานที่ดี และอย่า
ตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพสักการะต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขาเลย”) (ซูเราะฮ์ อัล-กะฮ์ฟ : 110)

23- และศาสนาอิสลามได้เรียกร้องสู่การเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว ผ่านหลักอิบา
 ดะฮ์ที่ใหญ่ ๆ ดังนี้ หนึ่ง : การละหมาด คือ การยืน รุก่อ สุญูด การซิกรุลลอฮ์ และการสรรเสริญต่อ
 พระองค์ และการขออู้อ้อต่อพระองค์ ซึ่งมุสลิมจะทำการละหมาดวันละห้าครั้งต่อวัน และการ
 ละหมาดได้สลายความแตกต่าง เช่น คนรวยกับคนจน ผู้นำกับผู้ตาม ต่างก็อยู่ในแถวเดียวกัน
 สอง : การจ่ายซะกาต คือการจ่ายทรัพย์สินในส่วนที่เล็กน้อย ตามเงื่อนไขและจำนวนที่อัลลอฮ์ได้
 กำหนดไว้ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็น (วาญิบ) ที่คนรวยต้องจ่ายให้แก่คนจนและคนอื่นๆ หนึ่งครั้งต่อปี
 สาม : การถือศีลอด คือการละเว้นจากสิ่งที่ทำให้การถือศีลอดนั้นเสียในระหว่างวันในเดือน
 รอมฎอน เป็นการขัดเกลาจิตใจและฝึกความอดทน สี่ : การทำหัจญ์ ณ บัยตุลลอฮ์ เมืองมักกะฮ์
 สักครั้งหนึ่งในชีวิต หากมีความสามารถนั้น และการทำหัจญ์นั้น คือการที่ทุกคนมุ่งสู่การทำอิบา
 ดะฮ์ต่ออัลลอฮ์อย่างแน่วแน่ โดยปราศจากการแบ่งชนชั้นวรรณะ โดยที่ทุกคนเท่าเทียมกันหมด

ศาสนาอิสลาม ได้เรียกร้องสู่การเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์ด้วยอิบาเดฮ์ที่ใหญ่ ๆ และอื่น ๆ จากอิบาเดฮ์ต่าง ๆ
 และอิบาเดฮ์ต่าง ๆ เหล่านี้ที่อัลลอฮ์ทรงใช้บรรดานบีและเราะซูล อะลัยฮิมุสสะลาواةสสลาม ปฏิบัติมัน และการ
 เคารพสักการะ (อิบาเดฮ์) ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือ :

หนึ่ง : การละหมาด

ที่อัลลอฮ์ได้ทรงใช้ให้บรรดามุสลิมทุกคนได้ปฏิบัติเหมือนที่พระองค์ได้ทรงใช้ให้บรรดานบีและบรรดาเราะซูล
 อะลัยฮิมุสสะลาواةสสลาม ได้ปฏิบัติมัน และอัลลอฮ์ได้ทรงใช้ให้นบีอิบรอฮีม ผู้เป็นนบี ที่เป็นเพื่อนกับพระองค์ทำ
 ความสะอาดบ้านของพระองค์ (บัยตุลลอฮ์) เพื่อบรรดาผู้ทำการญะวาฟ (เดินรอบกะบะฮ์) และบรรดาผู้ทำการ
 ละหมาด การรุก่อ และการสุญูด อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمَّا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلِّينَ وَعَهْدِنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

وَأَسْمِعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿125﴾ [البقرة: 125]

(และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้ให้บ้านหลังนั้นเป็นที่กลับมาสำหรับมนุษย์และเป็นที่พักอาศัยและพวกเขาจึงฮีดเอาที่
 ขึ้นของอิบรอฮีม เป็นที่ละหมาดเกิด และเราได้สั่งเสียบแก่อิบรอฮีม และอิสมาอีลว่า เจ้าทั้งสองจงทำความสะอาดบ้าน
 ของข้าเพื่อบรรดาผู้ทำการญะวาฟ และบรรดาผู้ทำการเอียะดิกาฟ และบรรดาผู้ทำการรุก่อและการสุญูด) (ซู
 เราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์: 125)

และอัลลอฮ์ ทรงใช้ให้นบีมุซาทำการละหมาดในครั้งแรกที่พระองค์ทรงเรียกมุซา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾ وَأَنَا آخَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا

يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾﴾ (طه: 12-14)

(แท้จริงข้าคือพระเจ้าของเจ้า จงถอดรองเท้าทั้งสองข้างของเจ้าออก แท้จริงเจ้ากำลังอยู่ ณ หุบเขาอันศักดิ์สิทธิ์ (มีชื่อว่า) ฏาว(12) และข้าได้เลือกเจ้า ฉะนั้น จงตั้งใจฟังสิ่งที่ถูกวะฮีย์(13) แท้จริงข้าคืออัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากข้า ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้าและจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด เพื่อรำลึกถึงข้า)(14) (ซูเราะฮ์ ฏอฮา : 12-14)

และอัลมะซีหฺ (นบีอิซา) อะลัยฮิสสลาม ได้แจ้งให้ทราบ ว่า อัลลอฮ์ได้ทรงใช้ให้ท่านทำการละหมาด และจ่ายซะกาต ท่านได้กล่าวถึงที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾﴾ (مریم: 31)

(“และพระองค์ทรงให้ฉันได้รับความจำริญ ไม่ว่าฉันจะอยู่ ณ ที่ใด และทรงสั่งเสียให้ฉันทำการละหมาดและจ่ายซะกาตครบที่ฉันมีชีวิตอยู่”) (ซูเราะฮ์ มัรยัม : 31) และการละหมาดในศาสนาอิสลามนั้นคือการขียน การรุกอ์ การสุญูด การซิกรุลลอฮ์ การสรรเสริญ และการขอลุอาอ์ ซึ่งมุสลิมทุกคนจะทำการละหมาดวันละห้าครั้ง อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾﴾ [البقرة: 238]

(พวกเจ้าจงรักษาบรรดาละหมาดไว้ และละหมาดที่อยู่กึ่งกลาง และจงยืนละหมาดเพื่ออัลลอฮ์โดยนอบน้อม) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์: 238)

อัลลอฮ์ สิบหามานูวา สะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ

مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾﴾ [الإسراء: 78]

(จงดำรงการละหมาดไว้ตั้งแต่ตะวันคล้อยจนพลบค่ำ และการอ่านขามรุ่งอรุณ แท้จริงการอ่านขามรุ่งอรุณนั้นเป็นพยานอันชัดเสมอ) (ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์: 78)

และท่านนบี ก็อลดีลลอะฮ์ อะลัยฮิสสลาม ได้กล่าวไว้ว่า (ดังนั้นในเวลาการรุกอ์นั้นก็ให้ทำการเทิดทูนถึงความยิ่งใหญ่ต่ออัลลอฮ์ (คือกล่าว سبحان ربی العظیم) และเมื่อสุญูดก็ให้เต็มทีกับการขอลุอาอ์ เพราะช่วงเป็นโอกาสที่จะได้รับการตอบรับ (ลูอาอ์) แก่พวกท่าน) (บันทึกโดย มุสลิม).

สอง: จ่ายชะกาต

อัลลอฮ์ทรงบัญญัติไว้เหนือบรรดามุสลิมทุกคน เหมือนที่พระองค์ได้ทรงบัญญัติเหนือบรรดานบีและบรรดาเราะซูล อะลัยมุศเตาะลาตุศศลาม มันคือทรัพย์สินส่วนหนึ่งที่เล็กน้อย ที่ต้องจ่ายตามกรอบเงื่อนไขและจำนวนที่อัลลอฮ์ได้กำหนดไว้ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องจ่ายเหนือบรรดาผู้มีทรัพย์สินทุกคนให้แก่คนที่ขัดสนและคนอื่น ๆ ครั้งเดียวต่อปี อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿حُذِّ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةٌ تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ

سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ [التوبة: 103]

(มุฮัมมัด) เจ้าจงเอาส่วนหนึ่งจากทรัพย์สินของพวกเขาเป็นทาน เพื่อให้พวกเขาบริสุทธิ์ และล้างมลทินของพวกเขาด้วยส่วนตัวที่เป็นทานนั้น และเจ้าจงขอพรให้แก่พวกเขาเถิด เพราะแท้จริงการขอพรของเจ้านั้น ทำให้เกิดความสุภาพแก่พวกเขา และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้) (ซูเราะฮ์ อัด-เตบะฮ์ : 103)

และเมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ได้ส่งท่านมูอาซ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ไปยังเยเมน ท่านได้กล่าวแก่ท่านมูอาซว่า : "หากว่าท่านนั้นไปยังกลุ่มชนของชาวคัมภีร์จงเรียกร้องพวกเขาไปสู่การปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และ ฉันมุฮัมมัดคือศาสนทูตของอัลลอฮ์" หากว่าพวกเขาเชื่อฟัง ก็จงบอกให้พวกเขาทราบว่าจะแท้จริงอัลลอฮ์ทรงบัญญัติเหนือพวกเขาด้วยการละหมาดห้าเวลาในวันหนึ่งกับคืนหนึ่ง ดังนั้นหากพวกเขาเชื่อฟังเจ้าแล้ว ก็จงบอกให้พวกเขาทราบว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงบัญญัติการจ่ายชะกาตเหนือพวกเขาทั้งหลายจากทรัพย์สินของพวกเขา เก็บจากนครขาย ส่งมอบคนขายจน และหากพวกเขาเชื่อฟังเจ้าแล้ว ดังนั้นจงระงับทรัพย์สินที่มีเกียรติจากทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และจงระงับคำขอพรของผู้ถูกอธรรม เพราะไม่มีสิ่งใดขวางกั้นระหว่างบศออาอันกับอัลลอฮ์" บันทึกโดย อัศ-ศิรมะซี (625)

สาม: การถือศีลอด

อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบัญญัติเหนือบรรดามุสลิม ดังที่พระองค์ได้ทรงบัญญัติเหนือบรรดานบีและบรรดาเราะซูล อะลัยมุศเตาะลาตุศศลาม อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ

تَتَّقُونَ﴾ [البقرة: 183]

(บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! การถือศีลอดนั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว เช่นเดียวกับที่ได้ถูกกำหนดแก่บรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเจ้ามาแล้ว เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 183)

ความหมาย คือ การละเว้นจากสิ่งที่ทำให้การถือศีลอดนั้นเสียในช่วงกลางวันของเดือนเราะมาฎอน และการถือศีลอดเป็นการขัดเกลาจิตใจและฝึกความอดทน ท่านนบี ﷺ กล่าวไว้ว่า: อัลลอฮ์ ตะอาลา ครีเส่ว่า “การถือศีลอดเป็นของฉัน และฉันจะเป็นผู้ตอบแทนสำหรับมันเอง สำหรับบุคคลที่ละทิ้งอาหารและความใคร่ของเขาเพื่อฉัน และการถือศีลอดนั้นเป็นโล่ป้องกัน และสำหรับผู้ถือศีลอดจะมีความสุขสองเวลา คือ เมื่อละศีลอดและเมื่อพบพระเจ้าของเขา” เศาะฮีห์ อัล-บุคอรีฮ์ 7492

สี่: การประกอบพิธีหัจญ์

อัลลอฮ์ทรงบัญญัติเหนือบรรดามุสลิมทุกคน ดังที่ทรงบัญญัติเหนือบรรดาคนมีและบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุสสะลาواةวัสสลาม และพระองค์ทรงไ้ช้่นบีอิบรอฮีม ผู้เป็นนบีที่เป็นที่รักของพระองค์ เพื่อทำการเรียกเชิญชวน (ผู้คน) ผู้การทำหัจญ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงครีเส่ว่า :

﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾ [الحج: 27]

[27]

(และจงประกาศแก่มนุษย์ทั่วไปเพื่อการทำหัจญ์ พวกเขาจะมาหาเจ้าโดยทางเท้า และโดยทางอุฐูเพื่อริชยทุกตัว จะมาจากทางไกลทุกทิศทาง) (ซูเราะฮ์ อัล-หัจญ์ : 27)

และพระองค์ทรงไ้ช้่นบีอิบรอฮีมเพื่อทำความสะอาดบัยตุลลอฮ์แก่บรรดาผู้ทำหัจญ์ อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงครีเส่ว่า :

﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَن لَّا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ

وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾ [الحج: 26]

(และจงรำลึกเมื่อเราได้ชี้แนะสถานอัลบัยต์ แก่อิบรอฮีมว่า “เจ้าอย่าตั้งภาคีต่อข้าแต่อย่างใด และจงทำบ้านของข้าไว้ให้สะอาด สำหรับผู้มาเวียนรอบ ผู้ยืนละหมาด ผู้รุกอ์ และผู้สูญูด) (ซูเราะฮ์ อัล-หัจญ์ : 26)

และการทำหัจญ์นั้น คือ การเดินทางสู่บัยตุลลอฮ์ ที่มีกะอะฮ์อัลมุกัรรอมาฮ์ เพื่อการปฏิบัติศาสนกิจหนึ่งครั้งในชีวิต ซึ่งจำเป็นสำหรับผู้ที่มีความสามารถ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงครีเส่ว่า :

﴿فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّمَّا قَامَ إِبْرَاهِيمُ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ

اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ [آل عمران: 97]

(และลัทธิของอัลลอฮ์ที่มีแก่มนุษย์นั้น คือการมุ่งสู่บ้านหลังนั้น อันได้แก่ผู้ที่สามารถหาทางไปยังบ้านหลังนั้นได้ และผู้ใดปฏิเสธ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงพึ่งประชาชาติทั้งหลาย) (ซูเราะฮ์ ออล อิมรอน : 97)

ในการประกอบพิธีหัจญ์นั้น เป็นการรวมตัวของบรรดามุสลิมในสถานที่เดียวกันด้วยใจที่บริสุทธิ์ในการทำอียาละฮ์ต่ออัลลอฮ์ และบรรดาผู้ทำหัจญ์ทุกคน ต่างก็ได้ประกอบการทำหัจญ์ในรูปแบบที่คล้ายกัน ซึ่งได้สร้างความแตกต่างทางสังคม ความเข้าใจ และสถานะความเป็นอยู่

24-และสิ่งทีโดดเด่นที่สุดของการประกอบศาสนกิจในอิสลามคือ รูปแบบ เวลา และเงื่อนไขต่าง ๆ ของมันนั้น เป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดมา และเราะซูลของพระองค์ คืออับดุลลอฮ์อะซฮับฮ์ อะลียะฮ์ อะลียะฮ์ เป็นผู้แจ้งมา และไม่มีสิ่งใด ๆ ที่มาจากมนุษย์ มาเพิ่มเติมหรือลด จนถึงวันกียามะฮ์ และอิบาดะฮ์ที่เป็นหลักทั้งหมดนี้ ล้วนเป็นสิ่งที่บรรดานบี อะลียะฮ์มุสสลาม ต่างก็ทำการเรียกร้องสู่การทำอียาละฮ์เหล่านั้น

และสิ่งทีโดดเด่นที่สุดของการประกอบศาสนกิจในอิสลามคือ รูปแบบ เวลา และเงื่อนไขต่าง ๆ ของมันนั้น เป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดมา และเราะซูลของพระองค์ คืออับดุลลอฮ์อะซฮับฮ์อะลียะฮ์ เป็นผู้แจ้งมา และไม่มีสิ่งใด ๆ ที่มาจากมนุษย์ มาเพิ่มเติมหรือลด จนถึงวัน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿... الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا

...﴾ (المائدة: 3)

(วันนี้ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งศาสนาของพวกเจ้าและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งความกรุณาเมตตาของข้า และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว) (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 3)

อัลลอฮ์ สิบหทานาฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿فَأَسْتَمْسِكُ بِالَّذِي أُوْحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (الزخرف: 43)

(ดังนั้นจงยึดมั่นตามที่ได้ถูกวะฮีย์แก่เจ้า แท้จริงเจ้านั้นอยู่บนแนวทางอันเที่ยงตรง) (ซูเราะฮ์ อัล-ซุคฺรฺฟ : 43)

อัลลอฮ์ ทรงตรัสถึงเรื่องละหมาด ว่า :

﴿إِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَوَعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا

الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا﴾ (النساء: 103)

(ครั้นเมื่อพวกเจ้าเสร็จจากภาระละหมาดแล้ว ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ ทั้งในสภาพยืนและนั่งและในสภาพนอนเอกเขนกของพวกเจ้า ครั้นเมื่อพวกเจ้าปลอดภัยแล้ว ก็จงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด แท้จริงการละหมาดนั้นเป็นบัญญัติที่ถูกกำหนดเวลาไว้แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย) (ซูเราะฮ์ อัน-นีส่าฮ์ : 103)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงครัสถึงประเภทของผู้ได้รับชะกาว่า :

﴿ إِنَّمَا أَصَدَقْتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةَ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ

وَالْعَرْمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ [التوبة: 60]

(แท้จริงงานทั้งหลาย นั้น สำหรับบรรดาผู้ที่ยากจน และบรรดาผู้ที่ขัดสน และบรรดาเจ้าหน้าที่ในการรวบรวม มั่น และบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาสนิทสนม และในการไถ่ทาส และบรรดาผู้ที่หนี้สินล้นตัว และในทาง ของอัลลอฮ์ และผู้ที่อยู่ในระหว่างเดินทาง ทั้งนี้เป็นบัญญัติอันจำเป็นซึ่งมาจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบ รู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ) (ซูเราะฮ์ อัด-เตาเบฮ์ : 60)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงครัสถึงการถือศีลคือว่า :

﴿ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۖ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدٰكُمْ ۗ وَعَلَّكُم

تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ [البقرة: 185]

(เดือนรอมฎอนนั้น เป็นเดือนที่อัลกรุอันได้ถูกประทานลงมาในฐานะเป็นข้อแนะนำสำหรับมนุษย์ และเป็น หลักฐานอันชัดเจนเกี่ยวกับข้อแนะนำนั้น และเกี่ยวกับสิ่งซึ่งจำแนกกระหว่างความจริงกับความเท็จ ดังนั้นผู้ใดในหมู่ พวกเจ้าเข้าอยู่ในเดือนนั้นแล้ว ก็จงถือศีลในเดือนนั้น และผู้ใดป่วย หรืออยู่ในการเดินทาง ก็จงถือใช้ในวันอื่น แทน อัลลอฮ์ทรงประสงค์ให้มีความสะดวกแก่พวกเจ้า และไม่ทรงให้มีความลำบากแก่พวกเจ้าและเพื่อที่พวกเจ้าจะ ได้ให้ครบถ้วน ซึ่งจำนวนวัน (ของเดือนเราะมาฎอน) และเพื่อพวกเจ้าจะได้ให้ความเกรียงไกรแก่อัลลอฮ์ในสิ่ง ที่พระองค์ทรงแนะนำแก่พวกเจ้า และเพื่อพวกเจ้าจะขอบคุณ) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 185)

และอัลลอฮ์ สิบหามะฮะลา ได้ครัส ถึงการทำฮัจญ์ว่า:

﴿ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ ۖ فَمَن فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ۗ وَمَا

تَعَلَّوْا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ ۗ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ ۗ وَاتَّقُوا يَأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٦٧﴾ [البقرة: 167]

[197

((เวลา) การทำฮัจญ์นั้นมีหลายเดือนอันเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว ดังนั้นผู้ใดที่ได้ให้การทำฮัจญ์จำเป็นแก่เขาใน เดือนเหล่านั้น แล้ว ก็ต้องไม่มีการสมสู่ และไม่มีการละเมิด และไม่มีการวิวาทใด ๆ ใน (เวลา) การทำฮัจญ์ และ

ความดีใด ๆ ที่พวกเจ้ากระทำนั้น อัลลอฮ์ทรงรู้ดี และพวกเจ้าจงเตรียมสติบงเกิด แท้จริงสติบงที่ดีที่สุดนั้นคือความ
ขำเกรง และพวกเจ้าจงขำเกรงข้าเถิด โอ้ ผู้มีปัญญาทั้งหลาย!) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 197)

และการอับลาอะฮ์ (การเคารพสักการะ) ที่ยิ่งใหญ่ทั้งหมดนี้ ส่วนแล้วเป็นสิ่งที่บรรดานบี อะลัยฮุสสลาม ทุกคน
ต่างก็เรียกร้องเชิญชวนไปสู่มัน

25- ศาสนทูตของศาสนาอิสลามคือ มุฮัมมัด บิน อับดุลลอฮ์ สืบเชื้อสายจากลูกหลานของอิส
มาอีล บินอิบรอฮีม เขาเกิดที่นครมักกะฮ์ในปี ค.ศ. 571 ได้รับการแต่งตั้งเป็นนบีที่นั่น และได้
อพยพไปยังนครมะดีนะฮ์ และท่านไม่มีส่วนเข้าร่วมกับกลุ่มชนของเขาในเรื่องการบูชาต่าง ๆ แต่
ท่านจะเข้าร่วมกับการงานที่มีศีลธรรมที่ดีงาม และท่านเป็นผู้ที่มีมารยาทที่ดีงามก่อนที่ท่านจะ
มาเป็นนบีเสียอีก กลุ่มชนของท่านได้ให้สมญานามแก่ท่านว่า อัลอามีน (ผู้ซื่อสัตย์) และเมื่อท่านมี
อายุครบสี่สิบปี อัลลอฮ์ก็ทรงประทานความช่วยเหลือแก่ท่านด้วยหมายสำคัญอันยิ่งใหญ่
(ปาฏิหาริย์) และที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคืออัลกุรอาน ซึ่งเป็นมูอัญซาต (ปาฏิหาริย์) ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดใน
บรรดาเราะซูลทั้งหลาย ที่ยังคงมีอยู่จนถึงทุกวันนี้ และเมื่อท่านได้ทำการเผยแพร่ศาสนาได้ครบ
สมบูรณ์แล้ว ท่านก็เสียชีวิตขณะที่ท่านมีอายุ 63 ปี ศพของท่านถูกฝังอยู่ที่เมืองมะดีนะฮ์ และ
ท่านเราะซูลมุฮัมมัด คืออัลลิลลอสูอะลัยฮิวะสลัลัม เป็นนบีและเราะซูลคนสุดท้ายที่อัลลอฮ์ได้ส่ง
มายังมนุษยย์ด้วยการนำทางนำและศาสนาที่เที่ยงธรรมมา เพื่อนำมวลมนุษยย์ออกจากความมืดมิด
แห่งการปฏิเสธและการบูชาสิ่งต่าง ๆ และความเขลาอวิชาสู่แสงสว่างแห่งเอาอิดและการศรัทธา
และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานว่า ท่านถูกส่งมาเพื่อเป็นผู้เผยแพร่เรียกร้องสู่พระองค์ด้วยการอนุวัติจาก
พระองค์

ศาสนาทูตของศาสนาอิสลามคือ มุฮัมมัด บิน อับดุลลอฮ์ สืบเชื้อสายจากนบีอิสมาอีล บิน อิบรอฮีม เขาเกิดที่นคร
มักกะฮ์ในปี ค.ศ. 571 ได้รับการแต่งตั้งเป็นนบีที่นั่น และได้อพยพไปยังนครมะดีนะฮ์ กลุ่มชนของท่านได้ให้
สมญานามแก่ท่านว่า อัลอามีน (ผู้ซื่อสัตย์) และท่านไม่มีส่วนเข้าร่วมกับกลุ่มชนของท่านในเรื่องการบูชาต่าง ๆ
แต่ท่านจะเข้าร่วมกับการงานที่มีศีลธรรมที่ดีงาม และท่านเป็นผู้ที่มีมารยาทที่ดีงามก่อนที่ท่านจะเป็นนบีเสียอีก
และอัลลอฮ์ได้ทรงให้คุณลักษณะแก่ท่านด้วยการมีมารยาทที่ดีงามยิ่ง อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَّ خُلِقَ عَظِيمًا﴾ [القلم: 4]

(และแท้จริง เจ้านั้นอยู่บนคุณธรรมอันยิ่งใหญ่) (ซูเราะฮ์ อัล-เกาะลัม : 4)

และอัลลอฮ์ได้ทรงแต่งตั้งให้ท่านได้เป็นนบี เมื่อท่านอายุ 40 ปี และได้ทรงประทานสัญญาความยิ่งใหญ่ต่าง ๆ ให้ (นอญูชาต) และที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือคัมภีร์อัลกุรอาน ท่านเราะซูลลอสื่อลัดลอสื่อสับอิวะสัดลัม ได้กล่าวไว้ว่า : "ไม่มีท่านใดที่เป็นนบี นอกจากจะได้รับการนอญูชาต (ปาฎิหารีย) เพื่อเป็นข้อพิสูจน์ถึงการเป็นเราะซูลของท่าน เพื่อให้ผู้คนศรัทธา แต่ปาฎิหารียที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่อัลลอฮ์ประทานแก่ฉันคือ โองการ (คัมภีร์อัลกุรอาน) ดังนั้นฉันหวังว่า ฉันจะเป็นนบีที่มีผู้ติดตามมากที่สุดในวันกิยามะฮ์" เสาะฮีห์ อัล-บุดอริฮ์ และคัมภีร์อัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่นั้นคือ โองการที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เราะซูลของพระองค์ ที่อลัดลอสื่อสับอิวะสัดลัม อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ [البقرة: 2]

(คัมภีร์นี้ ไม่มีควมสงสัยใด ๆ ในนั้น เป็นคำแนะนำสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงเท่านั้น) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 2)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสถึงเรื่องนี้ว่า :

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ [النساء:

[82

(พวกเขาไม่พิจารณาอัลกุรอานบ้างหรือ ? และหากว่า อัล-กุรอานมาจากผู้ที่ไม่ใช่อัลลอฮ์แล้ว แน่แน่นอนพวกเขา ก็จะพบว่าในนั้นมีความขัดแย้งกันมากมาย) (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาฮ์ : 82)

และอัลลอฮ์ทรงทำทาบบรรดาญินและมนุษย์เพื่อให้พวกเขาเข้ามาเหมือนดังอัลกุรอาน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿قُل لِّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ

بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾ [الإسراء: 88]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แน่แน่นอนหากมนุษย์และญินรวมกันที่จะนำมาเช่นอัลกุรอานนี้ พวกเขาไม่อาจจะนำมา เช่นนั้นได้ และแม้ว่าบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือแก่อีกบางคนก็ตาม) (ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์ : 88)

และอัลลอฮ์ ทรงทำทาบพวกเขาให้นำสิบบทที่เหมือนดังกับอัลกุรอาน อัลลอฮ์ ทรงตรัสว่า :

﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَضَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ

إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ [هود: 13]

(หรือพวกเขาบอกว่า “เขา (มุฮัมมัด) ได้ปลอมแปลงอัลกุรอานขึ้นมา” (มุฮัมมัด) จึงกล่าวเถียง “ดังนั้น พวกท่านจงนำมาสักสิบชูเราะฮ์ที่ถูกปลอมแปลงขึ้นให้ได้อย่างอัลกุรอาน และพวกท่านจงเรียกผู้ที่มีความสามารถในหมู่พวกท่านอื่นจากอัลลอฮ์ (ให้มาช่วย) ถ้าพวกท่านเป็นพวกสัตย์จริง) (ชูเราะฮ์ สูด : 13)

และอัลลอฮ์ ทรงทำทนายพวกเขาให้น่าเชื่อถือที่เหมือนกับอัลกุรอาน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ

دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ [البقرة: 23]

(และหากปรากฏว่าพวกเจ้าอยู่ในความเคลงใจใด ๆ จากสิ่ง ที่เราได้ลงมาแก่บ่าวของเราแล้ว ก็จงนำมาสักชูเราะฮ์หนึ่งซึ่งสิ่งนั้น และจงเชิญชวนผู้ที่อยู่ในหมู่พวกเจ้าอื่นนอกจากอัลลอฮ์ หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง) (ชูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 23)

และคัมภีร์อัลกุรอานเป็นมูอัชชะดะฮ์ (ปาฏิหาริย์) เดียวของบรรดานบีที่ยังคงอยู่จนปัจจุบัน และหลังจากที่อัลลอฮ์ได้ทำให้ศาสนาได้สมบูรณ์แก่ท่านเราะซูล ที่อลลัลลอฮูอะลยิวะฮ์สลัลัม และท่านก็ได้ทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์แล้ว ท่านก็เสียชีวิตขณะที่ท่านมีอายุ 63 ปี และถูกฝังที่นครมะดีนะฮ์ เมืองแห่งท่านเราะซูล ที่อลลัลลอฮูอะลยิวะฮ์สลัลัม

และท่านศาสนทูตมุฮัมมัด คืออลลัลลอฮูอะลยิวะฮ์สลัลัม ท่านคือศาสนทูตคนสุดท้าย อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ

شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾ [الأحزاب: 40]

(มุฮัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเจ้า แต่เป็นเราะซูลของอัลลอฮ์และคนสุดท้ายแห่งบรรดานบีและอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้) (ชูเราะฮ์ อัล-อะหฺซาบ : 40)

จากท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อลลัลลอฮูอะลยิวะฮ์สลัลัม กล่าวว่ "แท้จริงแล้ว อุปรมาถันและอุปรมาบรรดานบีก่อนหน้าถันเปรียบเสมือนคนที่สร้างบ้านแล้วสร้างมันให้สวยงาม เว้นแต่บริเวณสำหรับอิฐก้อนหนึ่ง (ที่อยู่จุดสูงสุดของหลังคาบ้าน) บรรดาผู้คนต่างพากันมาล้อมมันและพวกเขาประหลาดใจโดยกล่าวว่า มันจะคิดว่อย่างไรถ้าได้เอาก่อนอิฐใด้วางไว้ตรงนี้ ท่านกล่าวว่า "ถันก็ก่อก่อนอิฐก้อนนั้นและถันคือศาสนทูตคนสุดท้าย" เราะฮิฮ์ อัล-บุกอริฮ์ และในคัมภีร์อินญิล (ไบเบิล) ท่านอัลมะซีหฺ (อีซา)

อะลยิวะฮ์สลัลัม ได้แจ้งเป็นข่าวดีถึงการมาของท่านเราะซูลมุฮัมมัด ที่อลลัลลอฮูอะลยิวะฮ์สลัลัม ว่า : ก่อก่อนอิฐที่ผู้ก่อสร้างได้ปฏิเศรนั้น มันได้กลายเป็นจุดที่สูงที่สุดของบ้าน พวกท่านได้อ่านกันบ้างหรือไม่ที่มีบรรทิกในคัมภีร์ท่านยะซุอ์ได้กล่าวแก่พวกเขาซึ่งอิงจากพระเจ้าว่า "นี่ถันว่เป็นสิ่งที่ประหลาดใจมากในสายตาของเรา" และคัมภีร์เตรอธที่มีอยู่ในปัจจุบันได้มีบันทึกในถันถันถึงการกล่าวของท่านนบีมุซา อะลยิวะฮ์สลัลัม ว่า "ข้าจะแต่งตั้งคนหนึ่งใน

หมู่พวกเขาเป็นนบี ซึ่งเป็นคนที่ประเสริฐที่สุดในหมู่พวกเขาเหมือนกับท่าน และข้าจะทำให้คำตรัสของข้าอยู่ในปากของเขา แล้วเขาก็จะสนทนากับพวกเขาด้วยทุกสิ่งที่เขาได้สั่งเสียไว้"

และท่านเราะซูล มุฮัมมัด ที่อลลัลดลอสอดับยิวะฮ์ลัม เป็นเราะซูลที่อัลลอรฺทรงเลือกด้วยทางนำและศาสนาที่เที่ยงธรรม และอัลลอรฺทรงเป็นพยานว่า ท่านเป็นผู้ที่อยู่กับสังฆธรรม และพระองค์ทรงแต่งตั้งให้ท่านทำการเผยแพร่อะด้วยการอนุญาติจากพระองค์

﴿لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَكُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ

شَهِيدًا﴾ [النساء: 166]

(แต่ทว่าอัลลอรฺนั้นทรงขึ้นชั้นในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่เจ้า ว่า พระองค์ได้ทรงประทานสิ่งนั้นมาด้วยความรู้ของพระองค์และมลาอิกะฮ์ก็ขึ้นชั้นด้วย และพอเพียงแล้วที่อัลลอรฺเป็นผู้ทรงขึ้นชั้น) (ซูเราะฮ์ อัน-นบิ ส้าอ์ : 166)

อัลลอรฺ สุบหานาสุ วะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

[28] ﴿[الفتح: 28]﴾ (พระองค์คือผู้ทรงส่งเราะซูลของพระองค์พร้อมด้วยแนวทางที่ถูกต้องและศาสนาแห่งสังฆธรรม เพื่อพระองค์จะทรงให้ศาสนา (ของพระองค์) นั้นประจักษ์แจ้งเหนือศาสนาอื่นทั้งมวล และพอเพียงแล้วที่อัลลอรฺทรงเป็นพยาน) (ซูเราะฮ์ อัล-ฟัทห : 28)

อัลลอรฺได้ส่งท่านมาเพื่อนำผู้คนออกจากความมืดมนของการบูชารูปเคารพ การปฏิเสธ และความโง่เงาไปสู่ความสว่างแห่งการเคารพและการศรัทธา อัลลอรฺ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ

وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ [المائدة: 16]

(ด้วยคัมภีร์นั้นแหละ อัลลอรฺจะทรงแนะนำผู้ที่ปฏิบัติตามความพึงพระทัยของพระองค์ ซึ่งบรรดาทางแห่งความปลอดภัย และจะทรงให้พวกเขาออกจากความมืดไปสู่แสงสว่างด้วยอนุญาติของอัลลอรฺ และจะทรงแนะนำพวกเขาสู่ทางอันเที่ยงตรง) (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 16)

อัลลอรฺ สุบหานาสุ วะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿الرَّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ

الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ [ابراهيم: 1]

(อะลิฟ ลาม รอ คัมกีร์ที่เราได้ประทานลงมาแก่เจ้า เพื่อให้เจ้านำมนุษย์ออกจากความมืดมนทั้งหลาย ผู้ความสว่าง
ด้วยอนุมิตของพระเจ้าของพวกเขา ผู้ทางของพระเจ้าผู้เดชานุภาพ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ) (ซูเราะฮ์ อิบรอฮีม : 1)

26- และบทบัญญัติของอิสลามที่นบีมุฮัมมัด คือลัทธิลอสู่ละฮ์อิอะฮ์มัด นำมา คือศาสน์
สุดท้ายที่มาจากพระเจ้า และเป็นบทบัญญัติแห่งพระเจ้า และเป็นบทบัญญัติที่สมบูรณ์แบบ และใน
นั้นมีทั้งความชอบธรรมในทางศาสนาของมนุษย์และทางโลกของพวกเขา และมันทำการปกปักรักษา
รักษาศาสนาของผู้คน เลือดเนื้อของพวกเขา ทรัพย์สินเงินทองของพวกเขา สติปัญญาของพวกเขา
และลูกหลานของพวกเขา และเป็นบทบัญญัติที่ทำการยกเลิกบทบัญญัติที่มาก่อนหน้านี้ทั้งหมด
เช่นเดียวกับที่บทบัญญัติก่อนหน้านี้นี้ต่างก็ยกเลิกซึ่งกันและกัน

บทบัญญัติของอิสลามที่นบีมุฮัมมัด คือลัทธิลอสู่ละฮ์อิอะฮ์มัด นำมา คือศาสน์สุดท้ายที่มาจากพระเจ้า และเป็น
บทบัญญัติแห่งพระเจ้า อัลลอฮ์ทรงทำให้ศาสนานี้ได้สมบูรณ์แบบด้วยศาสน์ฉบับนี้ และทรงทำให้ความกรุณาเมตตาของ
พระองค์นั้นสมบูรณ์แบบด้วยการส่งท่านนบีมุฮัมมัด คือลัทธิลอสู่ละฮ์อิอะฮ์มัด เป็นเราะซูล อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงคริสต์
ว่า :

... ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا

[3] ﴿المائدة﴾

(วันนี้ข้าได้ให้สมบูรณ์แบบแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งศาสนาของพวกเจ้าและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งความกรุณา
เมตตาของข้า และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว) (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 3)

และบทบัญญัติแห่งอิสลามนั้น เป็นบทบัญญัติที่สมบูรณ์แบบ และในนั้นมีทั้งความชอบธรรมในทางศาสนาของ
มนุษย์และทางโลกของพวกเขา เพราะมันเป็นศาสนาที่รวบรวมของทุกบทบัญญัติที่มาก่อนหน้านั้น และได้ทำให้
บทบัญญัติเหล่านั้นสมบูรณ์แบบ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงคริสต์ว่า :

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَيِّنُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ

أَجْرًا كَبِيرًا ﴿[الإسراء: 9]

(แท้จริง อัลกุรอานนี้ นำสู่ทางที่เที่ยงตรงยิ่ง และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ประกอบความดีทั้งหลายว่า
สำหรับพวกเขานั้น จะได้รับการตอบแทนอันยิ่งใหญ่) (ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์ : 9)

และบทบัญญัติอิสลามได้มาปลดปล่อยผู้คนจากภาระหนักและพันธนาการที่ติดตัวกับประชาชาติที่มาก่อนหน้านั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿157﴾﴾ [الأعراف: 157]

{คือบรรดาผู้ปฏิบัติตามเราะซูล ผู้เป็นนบีที่เขียนอ่านไม่เป็นที่พวกเขา พบเขาจากจารึกไว้ ณ ที่พวกเขา ทั้งในอัล-เตารอต และในอัล-อินญิลโดยที่เขา จะใช้พวกเขาให้กระทำในสิ่งที่ชอบและห้ามพวกเขามิให้กระทำในสิ่งที่ไม่ชอบ และจะอนุมัติให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่ง ๆ ทั้งหลาย และจะให้เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่เลวทั้งหลาย และจะปลดปล่อยออกจากพวกเขา ซึ่งภาระหนักของพวกเขาคือห้วงคอบ ที่ปรากฏอยู่บนพวกเขา ดังนั้นบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อเขา และให้ความสำคัญแก่เขาและช่วยเหลือเขา และปฏิบัติตามแสงสว่าง ที่ถูกประทานลงมาแก่เขาแล้วไซ้ร ชนเหล่านี้แหละคือบรรดาผู้สำเร็จ} (ซูเราะฮ์ อัล-อะอ์รอฟ : 157)

และบทบัญญัติอิสลามได้ทำการยกเลิกทุกบทบัญญัติที่มาก่อนหน้านั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَآحُكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا ءَاتَكُم فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿48﴾﴾ [المائدة: 48]

{และเราได้ให้คัมภีร์ลงมาแก่เจ้า ด้วยความจริง ในฐานะเป็นที่ขึ้นชั้นคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้านั้นและเป็นที่ควบคุมคัมภีร์ (เบื้องหน้า) นั้น ดังนั้นเจ้าจึงตัดสินสินระหว่างพวกเขา ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมาเถิด และจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเขา โดยเขวออกจากความจริงที่ได้มาซึ่งเจ้า สำหรับแต่ละประชาชาติในหมู่พวกเขา นั้น เราได้ให้มีบทบัญญัติและแนวทางไว้ และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แน่แน่นอนก็ทรงให้พวกเขาเป็นประชาชาติเดียวกันแล้ว แต่ทว่าเพื่อที่จะทรงทดสอบพวกเขาในสิ่งที่พระองค์ได้ประทานแก่พวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงแข่งขันกันในความดีทั้งหลายเถิด ซึ่งอัลลอฮ์นั่นคือ การกลับไปของพวกเขาทั้งหมด แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกเขาทราบในสิ่งที่พวกเขาทำลงขัดแย้งกันในเรื่องนั้น} (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 48)

ดังนั้นคัมภีร์อัลกุรอานที่ประกอบด้วยหลักบทบัญญัติได้มาเพื่อยืนยันถึงความสัจจริงของบรรดาคัมภีร์ที่มาก่อนหน้านั้น เป็นตัวชี้ขาด และยกเลิกบรรดาคัมภีร์เหล่านั้น

27- อัลลอฮ์ สุบฮานะฮู วะตะอาลา ไม่ยอมรับศาสนาอื่นใดนอกจากอิสลามเท่านั้น ซึ่งเป็นศาสนาที่ศาสนทูตมุฮัมมัด คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้นำมา และใครก็ตามที่นับถือศาสนาอื่นที่ไม่ใช่อิสลาม ศาสนานั้นจะไม่ถูกรับจากเขา

อัลลอฮ์ สุบฮานะฮู วะตะอาลา ไม่ยอมรับศาสนาอื่นใดนอกจากอิสลามเท่านั้น หลังจากที่ส่งท่านศาสนทูตมุฮัมมัด คืออลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เป็นเราะสุลมา และท่านได้นำศาสนาขึ้นมา และใครก็ตามที่นับถือศาสนาอื่นที่ไม่ใช่อิสลาม ศาสนานั้นจะไม่ถูกรับจากเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [آل عمران :

[85

{และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน} (ซูเราะฮ์ ออล อิมรอน : 85)

อัลลอฮ์ สุบฮานะฮู วะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ

بَعْبًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ [آل عمران : 19]

{แท้จริงศาสนา ณ อัลลอฮ์นั้นคือ อัลอิสลาม และบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ มิได้ขัดแย้งกันนอกจากหลังจากที่ได้รับความรู้ มายังพวกเขาเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากความอิจฉาริษยาระหว่างพวกเขาเอง และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโอองการของอัลลอฮ์แล้วไซ้ร้ แน่นอนอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระ} (ซูเราะฮ์ ออล อิมรอน : 19)

และศาสนาอิสลามคือศาสนาของนบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสละลาม ผู้ซึ่งเป็นเราะซูลที่เป็นที่รักของอัลลอฮ์ ตะอาลา อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

﴿وَمَنْ يَرَعُبْ عَنِ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي

الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ [البقرة: 130]

{และใครเล่าที่จะไม่พึงปรารถนาในแนวทางของอิบรอฮีม นอกจากผู้ที่ทำให้ตัวเองโอดเขลาเท่านั้น และแท้จริงนั้น เราได้คัดเลือกเขา (ให้เป็นนบีและเราะซูล) ในโลกนี้ และแท้จริงในปรโลกนั้น เขาจะอยู่ในหมู่คนดี ๆ อย่างแน่นอน} (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์: 130)

อัลลอฮ์ สุบหานาสุ วะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ

اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ حَلِيلًا﴾ [النساء: 125]

{และผู้ใดเล่าจะมีศาสนา ดียิ่งไปกว่าผู้ที่มอบใบหน้าของเขาให้แก่อัลลอฮ์ และขณะเดียวกันเขาก็เป็นผู้กระทำความดี และปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีม ผู้ไฝหาคำความจริง และอัลลอฮ์ ได้ถือเอาอิบรอฮีมเป็นสหาย} (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาฮ์: 125)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบัญชาให้มุฮัมมัด **คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม** ผู้เป็นเราะซูลของพระองค์ เพื่อให้กล่าวแก่ผู้ศรัทธาว่า :

﴿قُلْ إِنِّي هَدَيْتَنِي رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قَبِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنْ

الْمُشْرِكِينَ﴾ [الأنعام: 161]

{จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันนั้น พระเจ้าของฉันได้แนะนำฉันไปสู่ทางอันเที่ยงตรง คือศาสนาที่เที่ยงแท้ อันเป็นแนวทางของอิบรอฮีมผู้ไฝหาคำความจริง และเขา(อิบรอฮีม) ไม่เป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้ที่มีภาคีอื่น} (ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม : 161)

28- อัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ประทานลงมาแก่นบีมุฮัมมัด คือลิลลอสูอะลัยฮิวะสัลลัม ผู้เป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ ซึ่งเป็นพระวจนะของพระเจ้าผู้อภิบาลแห่งสากลโลก อัลลอฮ์ทรงทำทนายมนุษย์และญินให้นำหนังสือที่คล้ายกับอัลกุรอานทั้งเล่ม หรือแค่บทใดบทหนึ่ง และความทำทนายยังคงมีอยู่จนถึงทุกวันนี้ อัลกุรอานตอบคำถามสำคัญมากมายที่ทำให้ผู้คนนับล้านงงวย และอัลกุรอานคัมภีร์ที่มีเกียรตินี้ก็ยังคงได้รับการปกป้องรักษาจนถึงทุกวันนี้ในภาษาอาหรับซึ่งเป็นภาษาที่คัมภีร์นี้ถูกประทานลงมา ไม่มีการตัดออกแม้อักษรเดียว และเป็นคัมภีร์ที่ถูกตีพิมพ์และมีการกระจายอย่างแพร่หลาย เป็นคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่ ที่มหัศจรรย์ ที่ควรค่าแก่การอ่านหรืออ่านความหมายที่ได้รับการแปล ในทำนองเดียวกัน ชุหนะฮ์ของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด คือลิลลอสูอะลัยฮิวะสัลลัม คำสอนของท่าน และชีวประวัติของท่านได้รับการปกป้องรักษาและได้รับการถ่ายทอดตามสายรายงานที่เชื่อถือได้ มีการตีพิมพ์เป็นภาษาอาหรับซึ่งเป็นภาษาที่ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด คือลิลลอสูอะลัยฮิวะสัลลัม ได้พูดไว้ และได้มีการแปลเป็นหลาย ๆ ภาษา คัมภีร์อัลกุรอานและชุหนะฮ์ของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด คือลิลลอสูอะลัยฮิวะสัลลัม ทั้งสองอย่างนี้เป็นที่มาแห่งบทบัญญัติและกฎหมายของอิสลาม ดังนั้นศาสนาอิสลามไม่ได้นำมาจากการกระทำของบุคคลใดที่มีส่วนเกี่ยวข้อง กับมัน แต่เป็นศาสนาที่ได้นำมาจากโองการที่ถูกประทานลงมา นั่นคือ คัมภีร์อัลกุรอานและชุหนะฮ์ของท่านนบี คือลิลลอสูอะลัยฮิวะสัลลัม

และคัมภีร์อัลกุรอาน คือคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ได้วะหฺูให้แก่นบีมุฮัมมัด คือลิลลอสูอะลัยฮิวะสัลลัม ผู้เป็นศาสนทูตที่มีเชื้อสายเป็นชาวอาหรับ ซึ่งประทานลงมาด้วยภาษาอาหรับ และเป็นพระวจนะของอัลลอฮ์พระเจ้าผู้อภิบาลแห่งสากลโลก อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٣﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٤﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٥﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٦﴾﴾ [الشعراء: 195-192]

(และแท้จริงมัน เป็นการประทานลงมาของพระเจ้าแห่งสากลโลก(192) อรฺูหฺ์ ผู้ซื่อสัตย์ ได้นำมันลงมา (193) ชึ่งหัวใจของเจ้าเพื่อเจ้าจักได้เป็นผู้ตักเตือนคนหนึ่ง(194) เป็นภาษาอาหรับอันชัดเจน(195)) (ซูเราะฮ์ อีษ-หุอะรอฮ์ : 192-195)

อัลลอฮ์ สุบหานาสู วะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿وَإِنَّكَ لَخُلِقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلَيْهِ ۖ﴾ [النمل: 6]

{และแท้จริง เจ้าจะได้รับอัลกุรอานอย่างแน่นอน จากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้} (ซูเราะฮ์ อัน-นัมล : 6)

และคัมภีร์อัลกุรอานนี่เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮ์และเป็นการขึ้นชั้นถึงความศักดิ์จริงของบรรดาคัมภีร์ที่มา ก่อนหน้านั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ

الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۗ﴾ [يونس: 37]

{และอัลกุรอานนี้มีไว้จะถูกบันทึกขึ้นโดยผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ แต่เป็นการขึ้นชั้นคัมภีร์ที่มีมาก่อน และเป็นการ จำแนก ข้อบัญญัติต่าง ๆ ในนั้น ไม่มีข้อสงสัยในคัมภีร์นั้น ซึ่งมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก} (ซูเราะฮ์ ยูनुส : 37)

และคัมภีร์อัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่นี้ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับประเด็นส่วนใหญ่ที่ชาวิวและชาวคริสต์มีความแตกต่าง ในเรื่องศาสนาของพวกเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُضُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ﴾ [النمل: 76]

{แท้จริงอัลกุรอานนี้จะบอกเล่าแก่ทั้งสามของอิสราเอล ส่วนมากซึ่งพวกเขาขัดแย้งกัน} (ซูเราะฮ์ อัน-นัมล : 76)

และคัมภีร์อัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่นี้ประกอบด้วยทั้งหลักฐานและข้อพิสูจน์ต่าง ๆ ที่ใช้เป็นหลักฐานชี้แจงให้มนุษย์ เพื่อเรียนรู้ความเป็นจริงที่เกี่ยวกับอัลลอฮ์ สุบฮานะฮู อะอะอะตะอาลา ศาสนาของพระองค์ และรางวัลการตอบแทน ของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۗ﴾ [الزمر: 27]

{และโดยแน่นอน เราได้ยกไว้ในทุก ๆ อุทาหรณ์ในอัลกุรอานนี้สำหรับมนุษย์ เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ} (ซูเราะฮ์ อัม-ซุมร์ : 27)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿... وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيِينًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ۗ﴾ [النحل:

89]

{และเราได้ให้คัมภีร์แก่เจ้าเพื่อชี้แจงแก่ทุกสิ่ง และเพื่อเป็นทางนำและเป็นความเมตตา และเป็นข่าวดีแก่บรรดา มุสลิม} (ซูเราะฮ์ อัน-นหฺล : 89)

และอัลกุรอานได้ตอบคำถามสำคัญมากมายที่ทำให้ผู้คนนับล้านงงงวย และอัลกุรอานได้ชี้แจงถึงวิธีการสร้าง
ท้องฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ

شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ [الأنبياء: 30]

{และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นไม่เห็นคอกหรือว่า แท้จริงชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นแต่ก่อนนี้รวมติด
เป็นอันเดียวกัน แล้วเราได้แยกมันทั้งสองออกจากกัน และเราได้ทำให้ทุกสิ่งมีชีวิตมาจากน้ำ ดังนั้นพวกเขาจะยังไม่
ศรัทธาอีกหรือ} {ซูเราะฮ์ อัล-อันบิยาฮ์ : 30}

และวิธีการสร้างมนุษย์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن نُّرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّظْفَةٍ ثُمَّ مِّن
عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى
ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَتَبَلِّغُوهُنَّ أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يَتُوفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُغْرِ
لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَىٰ الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ

وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٥﴾ [الحج: 5]

{โอ้ มนุษย์เอ๋ย ! หากพวกเขายังอยู่ในการสงสัยแคลงใจ เกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพแล้วไซ้ร้ แท้จริงเราได้บังเกิดพวก
เจ้าจากดิน แล้วจากเชื้ออสุจิ แล้วจากก้อนเนื้อ ทั้งที่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ และไม่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์ เพื่อเราจะได้
ชี้แจงเคล็ดลับแห่งศขนาภาพ แก่พวกเจ้า และเราให้การตั้งครรภ์เป็นที่แน่นอนอยู่ในมดลูกตามที่ประสงค์ จนถึงเวลา
ที่กำหนดไว้แล้วเราให้พวกเจ้าคลอดออกมาเป็นทารก แล้วเพื่อพวกเจ้าจะได้รับรสสุขวัยฉกรรจ์ของพวกเจ้า และในหมู่
พวกเจ้ามีผู้เสียชีวิตในวัยหนุ่ม และในหมู่พวกเจ้ามีผู้ถูกนำกลับสู่วัยคำค้อย วัยชรา เพื่อเขาจะไม่รู้อะไรเลยหลังจากมี
ความรู้ และเจ้าจะเห็นแผ่นดินแห้งแล้ง ครั้นเมื่อเราได้หลั่งน้ำฝนลงมาบนมัน มันก็จะเคลื่อนไหว ขยายตัวและพองตัว
และงอกงายออกมาเป็นพืช ทุกอย่างเป็นคู่ ๆ คู่สวยงาม} {ซูเราะฮ์ อัลหัจญ์ : 5}

แล้วบั้นปลายของเขายู่ที่ไหนและอะไรเป็นรางวัลสำหรับคนที่ทำดีและบทลงโทษสำหรับคนที่ทำชั่วหลังจากการ
มีชีวิตในโลกนี้ และหลักฐานในเรื่องที่เกี่ยวกับประเด็นนี้มีกล่าวไว้แล้วในประเด็นที่ (20) และการดำรงอยู่ในโลก
นี้มันเกิดขึ้นโดยบังเอิญหรือเกิดขึ้นอย่างมีเป้าหมายที่ข่งใหญ่? อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ وَأَن عَسَىٰ أَن يَكُونَ

قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ [الأعراف: 185]

{และพวกเขามีได้มองดูในอำนาจทั้งหลายแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน และสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อยู่ไกลออกไปได้ทรงบังเกิดขึ้นดอกหรือ ? และแท้จริงอาจเป็นไปได้ว่า กำหนดเวลาแห่งความตายของพวกเขา นั้น ได้ใกล้มาแล้ว แล้ว ก็ถือคำใดเล่าที่พวกเขาจะสรรเสริญกันหลังจากอัลกุรอาน} (ซูเราะฮ์ อัล-อะอ์รอฟ : 185)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ ﴿المؤمنون: 115﴾

{พวกเจ้าคิดว่า แท้จริงเราได้ให้พวกเจ้าบังเกิดมาโดยไร้ประโยชน์ และแท้จริงพวกเจ้าจะไม่กลับไปหาเรากระนั้นหรือ ?} (ซูเราะฮ์ อัล-มูมีนูน : 115)

และคัมภีร์อัลกุรอาน ได้รับการดูแลจนถึงทุกวันนี้ด้วยภาษาที่ถูกประทานลงมา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ ﴿الحجر: 9﴾

{แท้จริงเราได้ให้ข้อคัมภีร์ (อัลกุรอาน) ลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นนอน} (ซูเราะฮ์ อัล-หิจญ์รี : 9)

ไม่แม้แต่อักษรเดียวที่ถูกตัดออกไป และเป็นไปไม่ได้ที่จะเกิดขึ้นในคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งความซื่อตรง การลดทอน หรือการเปลี่ยนแปลง อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْقَانَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ ﴿النساء: 82﴾

[82

(พวกเขาไม่พิจารณาอัลกุรอานบ้างหรือ ? และหากว่า อัลกุรอานมาจากผู้ที่ไม่ใช่อัลลอฮ์แล้ว แน่แน่นอนพวกเขา ก็พบว่าในนั้นมีความขัดแย้งกันมากมาย) (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาฮ์ : 82)

เป็นคัมภีร์ที่ถูกตีพิมพ์ มีการกระจายอย่างแพร่หลาย เป็นคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่และน่าอัศจรรย์ที่ควรค่าแก่การอ่าน และฟัง หรืออ่านคำแปลความหมายของมัน เช่นเดียวกับซุนนะฮ์ คำสอน และชีวประวัติของท่านเราะซูล มุฮัมมัด ที่อลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสัลลิม ได้รับการเก็บรักษาและถ่ายทอดตามสายรายงานที่เชื่อถือได้ ด้วยภาษาอาหรับที่ท่านเราะซูล ที่อลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสัลลิม ใช้พูดกัน และได้มีการแปลเป็นภาษาต่าง ๆ คัมภีร์อัลกุรอานและซุนนะฮ์ของท่านเราะซูล มุฮัมมัด ที่อลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสัลลิม เป็นแหล่งอ้างอิงหนึ่งเดียวของบัญญัติต่าง ๆ และกฎหมายของอิสลาม ไม่ได้มาจากการกระทำของบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกันมัน แต่มันได้รับมาจากวะหฺยูที่ถูกประทานลงมา จากอัลลอฮ์ นั่นคือ: อัลกุรอานและซุนนะฮ์ของท่านบี ที่อลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสัลลิม อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿41﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ

يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ ﴿فصلت: 41-42﴾

{แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) เมื่อได้มีมาซึ่งพวกเขา และแท้จริงอัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่มีอำนาจยิ่งใหญ่-ความเท็จจากข้างหน้าและจากข้างหลังจะไม่กลับกลานเข้าไปสู่อัลกุรอานได้ (เพราะ) เป็นการประทานจากพระผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ} (ซูเราะฮ์ ฟุศสิลัต : 41 42)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ทรงตรัสถึงชนน่ะของท่านบี ที่ออลลลอฮูอะลียะฮ์อะลลัม ว่า แท้จริงแล้วมันคืออะฮ์ซิบจากอัลลอฮ์ :

﴿... وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدٌ

الْعِقَابِ ﴿٧﴾ [الحشر: 7]

{และสิ่งใดที่ท่านเราะซูลได้นำมาให้แก่พวกเจ้า พวกเจ้าจงรับมันเถิด และอันใดที่ท่านได้ห้ามพวกเจ้าก็จงละเว้นเสีย พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ} (ซูเราะฮ์ อัล-หัชร์ : 7)

29- และศาสนาอิสลามได้ใช้ให้มีการทำความดีต่อบิดามารดา แม้ว่าท่านทั้งสองไม่ได้เป็นมุสลิมก็ตาม และมันเป็นการสังเสียดจากอัลลอฮ์เหนือบรรดาผู้เป็นลูกทุกคน

และศาสนาอิสลามได้ใช้ให้มีการทำความดีต่อบิดามารดา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿... وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِنَّمَا يُبَلِّغُنَّ عِنْدَكَ أَلِكَبْرَ أَحَدُهُمَا أَوْ

كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ [الإسراء: 23]

{และพระเจ้าของเจ้าบัญชาว่า พวกเจ้าอย่าเคารพสักผู้ใดนอกจากพระองค์เท่านั้นและจงทำดีต่อบิดามารดา เมื่อผู้ใดในทั้งสองหรือทั้งสองบรรลุวัยชราอยู่กับเจ้า ดังนั้นอย่ากล่าวแก่ทั้งสองว่า อูฟ ! และอย่าขู่เข็ญท่านทั้งสอง และจงพูดแก่ท่านทั้งสองด้วยถ้อยคำที่อ่อนโยน} (ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์ : 23)

อัลลอฮ์ สุบหานาสุ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿رَوَّضَيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَضَّلَهُ فِي غَامِنٍ أَنْ أَشْكُرَ لِي

وَلِوَالِدَيْكَ إِلَىٰ الْمَصِيرِ ﴿١٥﴾ [لقمان: 14]

{และเราได้สั่งการแก่นมนุษย์เกี่ยวกับบิดา มารดาของเขา โดยที่มารดาของเขาได้อุ้มครรภ์เขาอ่อนเพลียงครั้งแล้วครั้งเล่า และการหย่านมของเขาในระยะเวลาสองปี เจ้าจงขอบคุณข้า และบิดามารดาของเจ้า ซึ่งเรานั้น คือการกลับไป} (ซูเราะฮ์ ลุคมาน : 14)

อัลลอฮ์ สุบหานาสุ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُثِّبُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾

[الأحقاف: 15]

{และเราได้สั่งเสียนมนุษย์ให้ทำดี ต่อมิดามารดาของเขา มารดาของเขาได้อุ้มครรภ์เขาด้วยความเหน็ดเหนื่อย และได้คลอดเขาด้วยความเจ็บปวด และการอุ้มครรภ์เขาและการหย่านมของเขาในระยะเวลาสามสิบเดือน จนกระทั่งเมื่อเขาบรรลุนิติกรรมของเขาและมีอายุถึงสี่สิบปี เขาจะกล่าววิงวอนว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดประทานแก่ข้าพระองค์ เพื่อให้ข้าพระองค์ขอบุคคลต่อความโปรดของพระองค์ท่าน ซึ่งพระองค์ท่านได้ทรงโปรดปรานแก่ข้าพระองค์และมิดามารดาของข้าพระองค์ และให้ข้าพระองค์ทำความดีเพื่อให้ความดีเกิดขึ้นในโลกหลานของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ขอลูกแก่โทษต่อพระองค์ และแท้จริงข้าพระองค์อยู่ในหมู่ผู้มอบน้อม} (ซูเราะฮ์ อัล-อะหฺกัฟ : 15)

และจากท่านอบูซุร็อยเราะฮ์ เราะฎีซัลลอฮุอันฮุ ได้เล่าว่า “ชายคนหนึ่งมาหาท่านเราะซูลุลลอฮ์ **คือลลัลลอฮุอลัยฮิ วะซัลลิม** แล้วถามว่า “ผู้ใดคือคนที่มิลิทธิมากที่สุดที่ฉันจะต้องคบหาอย่างดี?” ท่านตอบว่า “แม่ของท่าน” เขาถามต่ออีกว่า “แล้วใครอีกหลังจากนั้น?” ท่านก็ตอบว่า “แม่ของท่าน” เขาก็ถามอีกว่า “แล้วใครอีกหลังจากนั้น?” ท่านก็ตอบว่า “คือแม่ของท่าน” เขาก็ถามอีกว่า “แล้วใครอีกหลังจากนั้น?” ท่านก็ตอบว่า “หลังจากนั้นก็คือพ่อของท่าน” (บันทึกโดย มุสลิม)

และคำสั่งนี้เป็นการสั่งเสียให้ทำดีต่อพ่อแม่ แม้ว่าท่านทั้งสองจะเป็นมุสลิมหรือไม่ก็ตาม มีรายงานจากอัสมาฮ์ บินดี อุมัยยะฮ์ เราะฎีซัลลอฮุอันฮุ ได้เล่าว่า: “มารดาของฉันนางเป็นมุชริกได้มาหาฉันตั้งแต่สมัยกุเรช ท่านเราะซูลุลลอฮ์ **คือลลัลลอฮุอลัยฮิ วะซัลลิม** ได้ทำสนธิสัญญาสงบศึกกับชาวกุเรช ณ ฮุดัยบียะฮ์ ดังนั้น ฉันจึงได้ถามท่านเราะซูลุลลอฮ์ **คือลลัลลอฮุอลัยฮิ วะซัลลิม** ว่า : โอ้ ท่านเราะซูลุลลอฮ์ แม่ของฉันได้เข้ามาหาฉัน โดยนางมีความต้องการที่จะให้ฉันสร้างสัมพันธและติดต่อกับนาง ดังนั้น ฉันควรติดต่อและหอบนินเข้าของให้แม่ของฉันจะได้หรือไม่? ท่านเราะซูลุลลอฮ์ **คือลลัลลอฮุอลัยฮิ วะซัลลิม** กล่าวว่า : “ได้ซิ เธอจงสานสัมพันธ์กับแม่ของเธอเถิด” เศาะฮีหฺ อัล-บุคอรีฮฺ หากพ่อแม่เอาใจจดจ่อและมุ่งมั่นทำให้ลูกละทิ้งศาสนาอิสลามไปสู่การปฏิเสธศรัทธา ดังนั้นคำสอนแห่งอิสลามที่มีต่อผู้เป็นลูก — ที่อยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ — ไม่อนุญาตให้เชื่อฟังทั้งสอง และให้มันคงกับการเป็นผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ตลอดไปและใช้ให้ปฏิบัติต่อท่านทั้งสองด้วยความชอบธรรม อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿وَإِنْ جَهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا
مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾﴾ [لقمان:]

[15]

{และถ้าเขาทั้งสองบังคับเจ้าให้ตั้งภาคีต่อข้า โดยที่เจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น เจ้าอย่าได้เชื่อฟังปฏิบัติตามเขาทั้งสอง และจงอดทนอยู่กับเขาทั้งสองในโลกนี้ด้วยการทำความดี และจงปฏิบัติตามทางของผู้ที่กลับไปสู่อำนาจ และซึ่งเรานั้นถือทางกลับของพวกเจ้า ดังนั้น ข้าจะบอกแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้} (ซูเราะฮ์ ลุคมาน : 15)

และอิสลามไม่ได้ห้ามมุสลิมจากการทำดีต่อเครือญาติของเขาที่นับถือพระเจ้าหลายองค์ หรือกับผู้อื่นที่ไม่ใช่เครือญาติของเขา หากพวกเขาเหล่านั้นไม่ได้อยู่ในบรรดาผู้ทำสงครามกับเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿لَا يَنْهَىٰكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ
وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾﴾ [المتحنة: 8]

{อัลลอฮ์มิได้ทรงห้ามพวกเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่มิได้ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนาและพวกเขามีได้ขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะทำความดีแก่พวกเขา และให้ความยุติธรรมแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักผู้มีความยุติธรรม} (ซูเราะฮ์ อัล-มมตะหีนะฮ์ : 8)

และศาสนาอิสลามได้สั่งใช้ด้วยการตั้งเสียในเรื่องที่เกี่ยวกับลูก ๆ และสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่อิสลามกำชับคือ ให้พ่อทำการสอนลูก ๆ ถึงสิทธิต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ ที่จำเป็นสำหรับพวกเขา ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ได้กล่าวแก่ อับดุลลอฮ์ บิน อับบาส เราะฎิอัลลอฮูอันฮูมา ผู้เป็นลูกที่ลูกน้องของท่าน ว่า: “เด็กน้อยเอ๋ย เจ้าต้องการไหมฉันจะสอนเจ้าบางคำ เพื่ออัลลอฮ์จะทำให้มันเป็นประโยชน์สำหรับเจ้า? ฉันตอบว่า "ได้สิ" ท่านกล่าวว่า "เจ้าจงรักยาอแล(ศาสนาของ)อัลลอฮ์ แล้วอัลลอฮ์จะทรงรักยาอแลเจ้า จงรักยาอแลอฮ์ เจ้าจะพบพระองค์อยู่บนทางของเจ้า จงรำลึกถึงพระองค์ในยามที่เจ้ามีความสุข พระองค์จะรำลึกถึงเจ้าในยามที่เจ้ามีทุกข์ เมื่อจะขอ ก็จงขอจากอัลลอฮ์ และเมื่อจะขอความช่วยเหลือ ก็จงขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์" บันทึกโดยอิหม่ามอะหฺมัด 4/287

และอัลลอฮ์ ทรงใช้พ่อแม่ให้ทำการสอนลูก ๆ ในสิ่งที่จำเป็นประโยชน์ต่อท่านทั้งสอง ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับทางโลก และทางศาสนา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَوُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ
غِلَاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾﴾ [التحریم: 6]

{ไ้อับรรคาคผู้ศรัทธาเอ๋ย จงคุ้มครองตัวของพวกเจ้าและครอบครัวของพวกเจ้าให้พ้นจากไฟนรก เพราะเชื้อเพลิงของมันเป็นก้อนมนุษย์ และก้อนหิน มีมลพิษอันผู้แข็งแรงกว่าหาญคอยเฝ้ารักษามันอยู่ พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามที่ถูกรับบัญชา} (ซูเราะฮ์ อัลด-ตะหีม : 6)

และมีรายงานจากท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ที่เกี่ยวกับคำตรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า : {จงคุ้มครองตัวของพวกเจ้าและครอบครัวของพวกเจ้าให้พ้นจากไฟนรก} ท่านกล่าวว่า "จงอบรมพวกเขา จงสั่งสอนพวกเขา" และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ได้ใช้ให้ผู้เป็นพ่อทำการสอนลูกในเรื่องละหมาด เพื่อให้เขาได้เติบโตมากับการละหมาด ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม กล่าวว่า : (พวกเจ้าจงใช้ลูก ๆ ของพวกเจ้าให้ละหมาดขณะที่พวกเขา มีอายุเจ็ดขวบ) รายงานโดยอบูดาอูด และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ได้กล่าวว่า "พวกท่านทุกคนเป็นผู้ปกครองและพวกท่านก็ถูกสอบสวนในการปกครองดูแลของเขา ดังนั้นผู้นำก็คือผู้ปกครองซึ่งก็ต้องถูกสอบสวนในเรื่องเกี่ยวกับการปกครองของเขา ผู้ชาย (สามี) ก็มีหน้าที่ปกครองครอบครัวของตน ซึ่งก็ต้องถูกสอบสวนเกี่ยวกับครอบครัวของตน ผู้หญิง (ภรรยา) ก็มีหน้าที่ปกครองดูแลบ้านของสามีรวมทั้งลูก ๆ ซึ่งก็จะต้องถูกสอบสวนเกี่ยวกับพวกเขา (ลูก ๆ) ทาสก็เป็นผู้ปกครองดูแลทรัพย์สินของนาย ซึ่งก็จะต้องถูกสอบสวนเกี่ยวกับสิ่งที่ป็นหน้าที่รับผิดชอบของเขา และพวกเจ้าทุกคนเป็นผู้ปกครองและทุกคนก็ต้องถูกสอบสวนจากการปกครองดูแลของเขา" เศาะฮีหฺ อิบน์ หิบบาน 4490

และศาสนาอิสลามได้ใช้ให้ผู้เป็นพ่อเป็นผู้รับผิดชอบในการจ่ายค่าเลี้ยงดูแก่ลูก ๆ และทุกคนในครอบครัว ซึ่งได้กล่าวมาแล้วในประเด็นที่ (18) และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ได้กล่าวถึงความประเสริฐของการจ่ายค่าเลี้ยงดูแก่ลูก ๆ ซึ่งท่านได้กล่าวว่า : "เงินทองที่ดีที่สุดที่คน ๆ หนึ่งจะใช้จ่ายมัน คือ เงินทองที่เขาใช้จ่ายมันให้กับครอบครัวของเขา และเงินทองที่เขาจ่ายมันไปให้กับพาหนะของเขาในหนทางของอัลลอฮ์ และเงินทองที่เขาจ่ายมันแก่พวกพ้องของเขาเพื่ออัลลอฮ์" ท่านอนูบิลิาะฮ์ กล่าวว่า "และได้เริ่มด้วยครอบครัว" และท่านอนูบิลิาะฮ์กล่าวต่อว่า "แล้วใครเล่าจะมีความประเสริฐมากกว่าคนที่จ่ายให้ครอบครัวเล็ก ๆ "เพื่อทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ หรือเพื่ออัลลอฮ์ให้ประโยชน์แก่พวกเขาและทำให้พวกเขาไม่ต้องพึ่งใคร" เศาะฮีหฺ มุสลิม 994

30- ศาสนาอิสลามได้ใช้ให้มีความยุติธรรม ทั้งในด้านการพูดและการกระทำ แม้กับศัตรู

อัลลอฮ์ สุบฮานฮุ เวตะอาลา ทรงมีคุณลักษณะเฉพาะด้วยความยุติธรรมและความเสมอภาคในการกระทำของพระองค์และบริหารจัดการระหว่างบรรดาผู้เป็นบ่าวของพระองค์และพระองค์ทรงอยู่บนเส้นทางที่เที่ยงตรงในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาและทรงห้ามและในสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างและทรงกำหนด อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ﴾ [ال عمران: 18]

{อัลลอฮ์ทรงยืนยันว่า แท้จริงไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น และมลาอิกะฮ์ และผู้มีความรู้ในฐานะดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมนั้น ก็ยืนยันด้วยว่าไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น} (ซูเราะฮ์ อิลรอน : 18)

อัลลอฮ์ได้ใช้ให้มีความยุติธรรม อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ...﴾ [الأعراف: 29]

{จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พระเจ้าของฉันได้ทรงสั่งให้มีความยุติธรรม} (ซูเราะฮ์ อัล-อะอ์รอฟ : 29)

บรรดาเราะซูลและบรรดานบี อะลัยฮิมุสสาลาตุวัสสลาม ต่างก็ได้้นำความยุติธรรมมา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ

بِالْقِسْطِ...﴾ [الحديد: 25]

{โดยแน่นอนเราได้ส่งบรรดาเราะซูลของเราพร้อมด้วยหลักฐานทั้งหลายอันชัดเจนและเราได้ประทานคัมภีร์และความยุติธรรมลงมาพร้อมกับพวกเขาเพื่อนมนุษย์จะได้ดำรงอยู่บนความเที่ยงธรรม} (ซูเราะฮ์ อัล-หะดีด : 25)

กล่าว มีชาน (ตาซัง) ก็คือความยุติธรรมในคำพูดและการกระทำ และศาสนาสอนได้ใช้ให้มีความยุติธรรม ทั้งในด้านการพูดและการกระทำ แม้กับศัตรู อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوُّا أَوْ

تُعْرَضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ [النساء: 135]

{ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงเป็นผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม จงเป็นพยานเพื่ออัลลอฮ์ และแม้ว่าจะเป็นคนทรยศแก่ตัวของพวกเจ้าเอง หรือผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและญาติที่ใกล้ชิดก็ตาม หากเขาจะเป็นคนมั่งมีหรือคนยากจน อัลลอฮ์ก็สมควรยิ่งกว่าเขาทั้งสอง ดังนั้นจงอย่าปฏิบัติความใคร่ใฝ่ต่ำในการที่พวกเจ้าจะมีความยุติธรรม และหากพวกเจ้าบิดเบือนหรือคิดหลังให้ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อย่างถ่องแท้ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน} (ซูเราะฮ์ อัน-นีส้า : 135)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَكَ يَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

﴿... وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا وَتَعَاوَنُوْا عَلٰی

الْبِرِّ وَالتَّقْوٰی وَلَا تَعَاوَنُوْا عَلٰی الْاِثْمِ وَالْعُدُوْنِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۶﴾ [المائدة: 2]

{และจงอย่าให้การเกลียดชังแก่พวกหนึ่งพวกใด ที่ขัดขวางพวกเจ้ามิให้เข้ามัสยิดฮะรออม ทำให้พวกเจ้ากระทำการละเมิด และพวกเจ้าจงช่วยเหลือกันในเรื่องที่เป็นคุณธรรม และความเข้มแข็ง และจงอย่าช่วยกันในเรื่องที่เป็นบาป และเป็นศัตรูกัน และพึงกลัวเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ} (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ :

2)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ได้ตรัสว่า :

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوْمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰی اَلَّا

تَعْدِلُوْا اَعْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰی وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۸﴾ [المائدة: 8]

{ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยดีเพื่ออัลลอฮ์ เป็นพยานด้วยความเที่ยงธรรมและจงอย่าให้การเกลียดชังพวกหนึ่งพวกใด ทำให้พวกเจ้าไม่ยุติธรรม จงยุติธรรมเถิด มันเป็นเรื่องที่ใกล้กับความเข้มแข็งยิ่งกว่า} (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 8)

ดังนั้นเข้าได้พบเจอในกฎหมายของประเทศไต้หวันในวันนี้หรือในศาสนาใดบ้างของคุณ เช่นกับคำสั่งใช้นี้ ด้วยการปฏิญาณด้วยความจริงและพูดความจริง แม้ว่าจะเป็นความคิดที่เกี่ยวกับตัวเอง พ่อแม่และญาติใกล้ชิด และใช้ให้มีความยุติธรรมกับศัตรูและมิตร และท่านนบี ที่อลลัฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام ได้ใช้ให้มีความยุติธรรมระหว่างลูก ๆ ราชานจากท่านอามิร กล่าวว่า “ฉันได้ขึ้น ท่านนุอ์มาน บิน ษะซีร เราะฎีฮ์ลลฮุฮ์อันฮุมา ซึ่งอยู่บนมิมบ์ร กล่าวว่า : “บิดาของฉัน(ษะซีร)ได้ให้ของขวัญแก่ฉัน” แต่นางอัมเราะฮ์ บินดี เราะวาหะฮ์(มารดาของฉัน)ได้กล่าวว่า : ฉันจะไม่ยินยอมเว้นแต่ท่านจะให้เราะฮุลลลฮุฮ์ คืออลลัฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام เป็นพยาน แล้วบิดาของฉันจึงไปหาท่านเราะฮุลลลฮุฮ์ คืออลลัฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام และได้กล่าวแก่ท่านว่า “ฉันได้ให้ของขวัญแก่ลูกชายของฉันที่ได้กับอัมเราะฮ์ บินดี เราะวาหะฮ์ แต่นางสั่งให้ฉันเพื่อให้ท่านเป็นพยานในเรื่องนี้ โอ้ ท่านเราะฮุลลลฮุฮ์ คืออลลัฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام ท่านเราะฮุลลลฮุฮ์ คืออลลัฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام ถามว่า “ท่านเคยให้ (เช่นนี้) แก่บุตรชายของท่านทุกคนหรือไม่?” เขาตอบว่า “ไม่” ท่านเราะฮุลลลฮุฮ์ คืออลลัฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام กล่าวว่า “จงเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์และจงยุติธรรมต่อลูก ๆ ของเจ้า” เขากล่าวว่า “หลังจากนั้นพ่อของฉันจึงกลับมาเอาของขวัญของเขากลับไป” เศาะฮีหฺ อัล-บุคอรีฮ์

นั่นเป็นเพราะการงานของคุณและของรัฐจะไม่เกิดขึ้นเว้นแต่ด้วยความยุติธรรม และผู้คนที่จะไม่ได้รับความคุ้มครองทั้งในด้านศาสนาของพวกเขา ชีวิตของพวกเขา ลูกหลาน เกียรติยศ ทรัพย์สินสมบัติและบ้านเกิดของพวกเขา เว้นแต่ด้วยความยุติธรรม ด้วยเหตุนี้ เราจึงพบว่าท่านนบี ที่อลลัฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام เมื่อเหล่าผู้ปฏิเสธได้ทำการกด

ชีชาวมุสลิมในมักกะฮ์ ท่านนบี ที่อลลัลดอฮูอะลียะฮ์วะฮ์ฮัดลัม ได้สั่งให้พวกเขาอพยไปยังอบิสีเนียน และท่านได้ให้เหตุผลในเรื่องนี้ว่า ในประเทศอบิสีเนียนมีกษัตริย์ที่เที่ยงธรรมซึ่งไม่มีผู้ถูกรรรมเลขแม้แต่คนเดียว

31- ศาสนาอิสลามได้ใช้ให้ทำดีต่อทุกสิ่งที่ถูกสร้างมา และเรียกร้องให้มีศีลธรรมอันทรงเกียรติ และการกระทำที่ดี

และศาสนาอิสลามได้ใช้ให้มีการทำความดีต่อทุกสิ่งที่ถูกสร้างมา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ...﴾ [النحل: 90]

{แท้จริงอัลลอฮ์ทรงใช้ให้รักษาความยุติธรรมและทำดี และการบริจาคนแก่ญาติใกล้ชิด} (ซูเราะฮ์ อัน-นะหฺล : 90)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿الَّذِينَ يَنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُلُوبِ وَالْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ

الْمُحْسِنِينَ﴾ [آل عمران: 134]

{คือบรรดาผู้ที่บริจาคนทั้งในยามสุขสบาย และในยามเดือดร้อน และบรรดาผู้ขมโทษและบรรดาผู้ให้อภัยแก่เพื่อนมนุษย์และอัลลอฮ์นั้นทรงรักผู้กระทำดีทั้งหลาย} (ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 134)

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อลลัลดอฮูอะลียะฮ์วะฮ์ฮัดลัม ได้กล่าวไว้ว่า : «แท้จริงอัลลอฮ์ได้บัญญัติให้กระทำความดีต่อทุก ๆ สิ่ง ดังนั้นเมื่อพวกท่านจะประหาร ก็จงประหารด้วยวิธีการที่ดี และเมื่อพวกท่านจะเชือด(สัตว์) ก็จงเชือดด้วยวิธีการที่ดี และคนใดคนหนึ่งในหมู่พวกท่านจงลบล้มคอของเขาให้คม และจงให้สัตว์เชือดของเขาได้ผ่อนคลาย» เศาะฮิห์ มุสลิม 1955

ศาสนาอิสลามได้เรียกร้องให้มีศีลธรรมอันดีงามและการกระทำที่ดี อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงอธิบายถึงลักษณะของท่าน เราะซูลุลลอฮ์ ที่อลลัลดอฮูอะลียะฮ์วะฮ์ฮัดลัม ในบรรดาคัมภีร์ก่อนหน้านี้ ว่า:

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [الأعراف: 157]

{คือบรรดาผู้ปฏิบัติตามเราะซูล ผู้เป็นบิที่เขียนอ่านไม่เป็นที่พวกเขา พบเขาถูกจกริกไว้ ณ ที่พวกเขา ทั้งในอัคเตรอด และในอัล-อินญิลโดยที่เขา จะใช้พวกเขาให้กระทำในสิ่งที่ชอบและห้ามพวกเขามิให้กระทำในสิ่งที่ไม่ชอบ และจะอนุญาติให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งดี ๆ ทั้งหลาย และจะเป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่เลวทั้งหลาย และจะปลดเปลื้องออกจากพวกเขา ซึ่งภาระหนักของพวกเขและห่วงคอ ที่ปรากฏอยู่บนพวกเขา ดังนั้นบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อเขา และให้ความสำคัญแก่เขาและช่วยเหลือเขา และปฏิบัติตามแสงสว่าง ที่ถูกประทานลงมาแก่เขาแล้วไซ้ร้ ชนเหล่านี้แหละคือบรรดาผู้ที่สำเร็จ} (ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ : 157)

ท่านเราะซูลลลอฮ์ ที่อลลัลลอฮูอะลยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า : “โอ้ อาอิชะฮ์ เอ๊ย แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอ่อนโยน ทรงรักความอ่อนโยน พระองค์จะมอบให้กับความอ่อนโยน ในสิ่งที่ไม่มอบให้กับความรุนแรง และสิ่งอื่น ๆ นอกเหนือจากมัน” เศาะฮีหฺ มุสลิม 2593

ท่านเราะซูลลลอฮ์ ที่อลลัลลอฮูอะลยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า : “แท้จริงอัลลอฮ์ทรงห้ามพวกเจ้าซึ่งการเนรคุณต่อมารดาของพวกเจ้า การฝังลูกสาวทั้งเป็น ชิดเอาในสิ่งที่ควรให้ เรียกร้องในสิ่งที่ไม่สมควรได้รับ การพูดจาได้เถียงกันไม่เป็นเรื่อง ตั้งคำถามมากมาย และการทำลายทรัพย์สิน” เศาะฮีหฺ อัล-บุคอรีฮ์ 2408

ท่านเราะซูลลลอฮ์ ที่อลลัลลอฮูอะลยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า : «พวกท่านจะไม่ได้เข้าสวนสวรรค์จนกว่าพวกท่านจะศรัทธา และพวกท่านยังไม่มีศรัทธา (ที่แท้จริง) จนกว่าพวกท่านจะรักใคร่ปรองดองกัน พวกท่านต้องการใหม่ ถ้าฉันจะชี้แนะพวกท่านถึงบางสิ่งเมื่อพวกท่านปฏิบัติมันแล้วจะทำให้พวกท่านเกิดความรักใคร่ต่อกัน? (นั่นคือ) พวกท่านจะเผยแผ่ศาสนาให้แก่กันในหมู่พวกท่าน» เศาะฮีหฺ มุสลิม 54

32- ศาสนาอิสลามสั่งใช้ในเรื่องศีลธรรมอันควรแก่การยกย่อง เช่น ความซื่อสัตย์ การเติมเต็มความไว้วางใจ การรักษาความบริสุทธิ์ของอวัยวะเพศ ความละเอียด (ความสุภาพเรียบร้อย) ความกล้าหาญ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ไร้ที่พึ่ง การให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้ยากไร้ การให้อาหารแก่ผู้หิวโหย การเป็นเพื่อนบ้านที่ดี และการเชื่อมสัมพันธ์กับเครือญาติ และความอ่อนโยนกับสัตว์

ศาสนาอิสลามสั่งใช้ในเรื่องศีลธรรมอันควรแก่การยกย่อง ท่านเราะซูลลลอฮ์ ที่อลลัลลอฮูอะลยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า : (แท้จริงฉันถูกส่งมาเพื่อทำให้จริยธรรมอันดีงามมีความสมบูรณ์) เศาะฮีหฺ อัลอะดะบอัลมุฟรัด 207

ท่านเราะซูลลออฮ์ ที่อลลัลลอฮูอะลยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า : “แท้จริงผู้ที่ฉันรักมากที่สุดหมู่พวกท่าน และจะได้อยู่ใกล้ชิดกับฉันมากที่สุดในวันกิยามะฮ์ คือ คนที่มีมารยาทดีงามที่สุดในหมู่พวกท่าน และแท้จริงคนที่ฉันเกลียดมากที่สุดหมู่พวกท่านและจะได้อยู่ที่ห่างไกลกับฉันมากที่สุดในวันกิยามะฮ์ คือ คนพูดมาก และคนที่ชอบพูดจา เช่นยอใช้สะบัดสำนวนเพื่อโอ้อวดคนอื่น และผู้ที่ชอบใช้วาจาขคนข่มท่าน” พวกเขาถามว่า “โอ้ ท่านเราะซูล

กุลลอธ พวกเรารู้ถึงคำว่า คนพูดมาก และคำว่า ผู้ที่ชอบพูดจาเกินข้อใช้ระมัดสำนวนเพื่อโอ้อวดคนอื่น แต่คำว่าผู้ที่ชอบให้วาจาจากคนข่มท่านคืออะไรกันเล่า?" ท่านตอบว่า "คือผู้ที่มีความเย่อหยิ่งจองหอง" อัศลิลลิตะ อักเศาะฮิหะฮ์ 791

จากท่าน อับดุลลอธ บิน อัมรุ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา กล่าวว่า "ท่านนบี คือลัลลิตลอสูอะลียะฮ์ฮะลัม ไม่เคยเป็นคนหยาบช้ำและไม่เคยเป็นคนที่พูดจาหยาบคาย" และท่านกล่าวได้ว่า (แท้จริงผู้ที่ดีที่สุดในหมู่สุเจ้า คือ ผู้ที่มีอุปนิสัยดีที่สุด) เศาะฮิห์ อัล-บุคอริห์ 3559

นอกเหนือจากโอ้อวดและหะดิสดังกล่าวนี้ ยังมีอีกมากมาย ที่ระบุว่าอิสลามส่งเสริมเรื่องศีลธรรมอันสูงส่งและการทำความดีโดยทั่วไป และสิ่งหนึ่งที่ศาสนาอิสลามสั่งใช้คือ ความสื่อสัตย์ ท่านเราะซูลุลลอธ คือลัลลิตลอสูอะลียะฮ์ฮะลัม กล่าวว่า : "จำเป็นเหนือพวกเจ้าทั้งหลายต้องมีความจริงจัง เพราะแท้จริงความจริงจังจะนำไปสู่ความดีงาม และความดีงามจะนำไปสู่สวรรค์ และคน ๆ หนึ่งจะยังคงรักษาความจริงจังและเกียรติพยานที่แท้จริงอยู่เสมอ จนกระทั่งอัลลอธ ทรงบันทึกให้เป็นคนจริงจัง" เศาะฮิห์ มุสลิม 2607

และสิ่งหนึ่งที่ศาสนาอิสลามได้สั่งใช้คือ การรับผิดชอบในหน้าที่ อัลลอธ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا... ﴾ [النساء: 58]

{แท้จริงอัลลอฮ์ทรงใช้พวกเจ้าให้มอบคืนบรรดาของฝากแก่เจ้าของของมัน} (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาฮ์ : 58)

และสิ่งหนึ่งที่ศาสนาอิสลามสั่งใช้คือ การรักษาความบริสุทธิ์ของอวัยวะเพศ ท่านเราะซูลุลลอธ คือลัลลิตลอสูอะลียะฮ์ฮะลัม กล่าวว่า : "สามจำพวกที่เป็นสิทธิ์สำหรับอัลลอฮ์ในการให้การช่วยเหลือพวกเขา และได้กล่าวไว้ซึ่งหนึ่งในจำนวนนั้น คือ ผู้ที่แต่งงานเพื่อหวังรักษาความบริสุทธิ์ของอวัยวะเพศ" สุนันอัคริมชี้ฮ์ 1655

และหนึ่งในบทดุอาอ์ของท่านนบี คือลัลลิตลอสูอะลียะฮ์ฮะลัม คือท่านจะกล่าวว่า : "โอ้อัลลอธ แท้จริงฉันขอต่อพระองค์ ซึ่งทางนำ ความขำเกรง ความบริสุทธิ์ของอวัยวะเพศ และความร่ำรวย" เศาะฮิห์ มุสลิม 2721 และสิ่งหนึ่งที่ศาสนาอิสลามสั่งใช้คือ ความละอาย ท่านเราะซูลุลลอธ คือลัลลิตลอสูอะลียะฮ์ฮะลัม กล่าวว่า : "ความละอายจะไม่นำสิ่งใดมาเว้นแต่ความดีงามเท่านั้น" เศาะฮิห์ อัล-บุคอริห์ 6117

ท่านเราะซูลุลลอธ คือลัลลิตลอสูอะลียะฮ์ฮะลัม ได้กล่าวไว้ว่า : "ทุกศาสนาจะมีมารยาท (เฉพาะเป็นของศาสนานี้) และมารยาทของอิสลามคือความละอาย" บันทึกโดย อัลบัยฮะกีซ ในหนังสือ ซุอะบุลอิหม่าน 6/2619

และสิ่งหนึ่งที่ศาสนาอิสลามสั่งใช้ คือ ความกล้าหาญ รายงานจากท่านอนิส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา เล่าว่า : ท่านนบี คือลัลลิตลอสูอะลียะฮ์ฮะลัม เป็นคนที่ดีที่สุด กล้าหาญที่สุด และใจกว้างที่สุดในบรรดามนุษย์ทั้งหลาย ครั้งหนึ่งเมื่อชาวมะดีนะฮ์ตกใจกลัว ท่านนบี คือลัลลิตลอสูอะลียะฮ์ฮะลัม ได้ขี่ม้าหน้าพวกเขา" เศาะฮิห์ อัล-บุคอริห์ 2820

ท่านเราะซูลุลลอธ คือลัลลิตลอสูอะลียะฮ์ฮะลัม ได้ขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ให้ห่างไกลจากความขี้ลาด โดยท่านจะกล่าวว่า : "โอ้พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความขี้ลาด" เศาะฮิห์ อัล-บุคอริห์ 6374

และสิ่งหนึ่งที่ศาสนาอิสลามได้สั่งใช้คือ ใจกว้างและใจบุญสุนทาน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ

مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (البقرة: 261)

{อุปมาบรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์ของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์นั้น ดังอุปมาขมเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่งที่ยกขึ้นเป็นเจีรวาง ซึ่งในแต่ละรวงนั้นมีร้อยเมล็ด และอัลลอฮ์นั้นจะทรงเพิ่มพูนแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์อีก และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้} (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 261)

มารยาทหนึ่งของท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อัลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสัลลิม คือ ใจบุญสุนทาน รายงานจากท่านอิมบูนอบบาส เราะฎิยัลลอฮูอันฮุมมา เล่าว่า : “ท่านนบี ที่อัลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสัลลิม เป็นบุคคลที่ใจบุญที่สุดในบรรดามนุษย์ทั้งหลาย และท่านจะใจดีมากที่สุดในเดือนเราะมะฎอน โดยเฉพาะเมื่อยามที่ลาอิกะฮ์ญิบรีลได้มาหาท่าน และญิบรีลได้มาหาท่านในทุก ๆ คืนของเดือนเราะมะฎอน แล้วญิบรีลก็จะเสกษาบทพวานอัลกรุอานกับท่าน และเมื่อญิบรีลมาเจอท่านแล้ว (คือเมื่อเสร็จภารกิจรอ่านอัลกรุอานกับญิบรีลแล้ว) หัวใจของท่านก็จะเบิกบานและเปี่ยมด้วยความใจบุญที่สุด ยิ่งกว่าลมที่หอบพัดเสกษาก” เศาะฮีห์ อัล-บุคอรีฮ์ 1902

และสิ่งหนึ่งที่ศาสนาอิสลามได้สั่งใช้ คือ การให้ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การช่วยเหลือผู้ขาดไร้การเลี้ยงดูผู้หิวโหย การเป็นเพื่อนบ้านที่ดี และการเชื่อมสัมพันธ์กับเครือญาติ และความอ่อนโยนกับสัตว์ จากท่านอับดุลลอฮ์ บิน อัมร์ บิน อัลอาศ เราะฎิยัลลอฮูอันฮุมมา เล่าว่า: “มีชายผู้หนึ่งได้ถามท่านนบี ที่อัลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสัลลิม ว่า: (บทบัญญัติของ) อิสลามข้อไหนดีที่สุด? ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อัลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสัลลิม ตอบว่า: คือการที่ท่านให้อาหารแก่ผู้อื่น และการที่ท่านให้สลามแก่ผู้ที่ท่านรู้จักและผู้ที่ท่านไม่รู้จัก”. เศาะฮีห์ อัล-บุคอรีฮ์ 12

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อัลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสัลลิม ได้กล่าวไว้ว่า : “ระหว่างที่ชายคนหนึ่งกำลังเดินบนทางสัญจร เขาก็เกิดความกระหายน้ำอย่างหนัก แล้วเขาก็เจอบ่อน้ำ เขาก็ลงไปดื่มน้ำ จากนั้นเขาก็ออกมา ทันใดนั้นเขาก็เห็นสุนัขตัวหนึ่งกำลังเลียดินด้วยความกระหาย เขาจึงกล่าวว่า สุนัขตัวนี้คงกระหายน้ำเหมือนอย่างกับที่ฉันได้กระหายเป็นแน่ แล้วเขาก็ลงไปบ่อ ดักน้ำจนเต็มรองเท้า แล้วใช้ปากกลาบไว้เพื่อป็นขึ้นมา แล้วก็เอาน้ำให้สุนัขดื่ม อัลลอฮ์จึงขอบคุณเขาและได้ให้อภัยโทษแก่เขา” พวกเขาถามว่า “โอ้ ท่านเราะซูลุลลอฮ์ กับสัตว์เราก็คือได้ผลบุญด้วยกระนั้นหรือ? ท่านตอบว่า “ใช่ ในทุก ๆ สิ่งที่มีชีวิต (มีชีวิตจิตใจ) ก็มีผลบุญตอบแทน” เศาะฮีห์ อิมบุ หิบบาน 544

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อัลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสัลลิม ได้กล่าวไว้ว่า : “ผู้อุปการะหญิงหม้ายและคนจนนั้น เหมือนกับผู้ที่ทำการกุศลในหนทางของอัลลอฮ์ หรือเหมือนผู้ที่ละหมาดละฮัจญ์ไม่เคยขาดหรือเหมือนกับผู้ที่ถือศีลอดไม่ขาด” เศาะฮีห์ อัล-บุคอรีฮ์ 5353

และอิสลามเน้นย้ำถึงสิทธิของเครือญาติและจำเป็นต้องรักษาสายสัมพันธ์ของเครือญาติ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿التَّيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ ۗ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ ۗ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾﴾ [الأحزاب: 6]

{นับนั้นเป็นผู้ใกล้ชิดกับบรรดาผู้ศรัทธายิ่งกว่าตัวของพวกเขาเอง และบรรดาภริยาของเขา (นับ) ก็มารดาของพวกเขาและเครือญาติร่วมสายโลหิต บางคนในหมู่พวกเขาใกล้ชิดกับอีกบางคนยิ่งกว่าบรรดาผู้ศรัทธาและบรรดาผู้อพยพในบัญญัติของอัลลอฮ์ เว้นแต่พวกเขาจะกระทำความดีแก่สหานิกของพวกเขา นั้นได้มีบันทึกไว้แล้วในคัมภีร์} (ซูเราะฮ์ อัล-อะห์ซาบ : 6)

และได้ตั้งเงื่อนไขให้ระวังถึงการตัดความสัมพันธ์ทางเครือญาติ และได้เชื่อมโยงกับการก่อความเสียหายบนหน้าแผ่นดิน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَ تَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ ﴿٢٣﴾﴾ [محمد: 22-23]

{ดังนั้น หวังกันว่า หากพวกเขาผิดหลังให้(กับการศรัทธาแล้ว) พวกเขาจะก่อความเสียหายในแผ่นดินและตัดความสัมพันธ์ทางเครือญาติของพวกเขากระนั้นหรือ?(22) จนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกเขา ดังนั้นพระองค์จึงทรงทำให้พวกเขาหูหนวก และทรงทำให้พวกเขาตาบอด(23)} (ซูเราะฮ์ มุฮัมมัด : 22-23)

และท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อลดีลลอสดูอะลัยวะสัลลิม กล่าวว่า "จะไม่มีการเข้าสวรรค์สำหรับผู้ที่ตัดสัมพันธ์กับเครือญาติ" เศาะฮีห์ มุสลิม 2556

และเครือญาติที่จำเป็นต้องเชื่อมสัมพันธ์นั้นคือ พ่อแม่ พี่น้องทั้งชายและหญิง พี่ชายหรือน้องชายของพ่อ พี่สาวหรือน้องสาวของพ่อ พี่ชายหรือน้องชายของแม่ และพี่สาวหรือน้องสาวของแม่ และอิสลามเน้นย้ำถึงสิทธิของเพื่อนบ้านแม้ว่าเขาจะเป็นคนต่างศาสนิกก็ตาม อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿*وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٦﴾﴾ [النساء: 36]

{และจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด และอย่าให้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และจงทำดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและต่อผู้เป็นญาติที่ใกล้ชิด และเด็กกำพร้าและผู้ขัดสน และเพื่อนบ้านใกล้ชิดและเพื่อนที่ห่างไกล และเพื่อน

เคียงข้าง และผู้เดินทาง และผู้ที่มีมือขวาของพวกเขาเจ้าครอบครอง แท้จริงอัลลอฮ์ ไม่ทรงชอบผู้ยะโส ผู้โอ้อวด } (ซูเราะฮ์ อัน-นินสาฮ์ : 36)

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสัลลิม ได้กล่าวไว้ว่า : (ญิบรีลยังคงสั่งเสียแก่ฉันเกี่ยวกับเพื่อนบ้าน กระทั่งฉันคิดไปว่าเขาจะสามารถรับมรดกจากฉันได้) เศาะฮีห อิบินาฎ 5152

33- อิสลามอนุญาตให้บริโภคอาหารและเครื่องดื่มที่มีประโยชน์ และกำชับให้รักษาความสะอาดของหัวใจ ร่างกาย และบ้านเรือน ดังนั้น จึงอนุญาตให้มีการแต่งงานตามที่บรรดาศาสนทูตอะลัยฮิมุสสลาม ได้สั่งไว้ เพราะพวกเขาจะสั่งใช้ในเรื่องความดีทุกอย่าง

อิสลามอนุญาตให้บริโภคอาหารและเครื่องดื่มที่มีประโยชน์ ท่านนบี ที่อลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสัลลิม กล่าวว่า : "โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงดี ไม่ทรงรับสิ่งใด ๆ นอกจากสิ่งที่ดี และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงสั่งใช้บรรดาศรัทธาชนในสิ่งเดียวกันกับที่พระองค์ได้ทรงสั่งใช้บรรดาเราะซูล พระองค์ตรัสว่า "โอ้บรรดาเราะซูลเอ๋ย พวกเจ้าจงบริโภคแต่สิ่งที่ดี ๆ และจงประกอบแต่ความดีเถิด" และตรัสอีกว่า "โอ้บรรดาผู้ที่ศรัทธาเอ๋ย จูเจ้าจงบริโภคแต่สิ่งที่ดี ๆ จากสิ่งที่เราประทานเป็นเครื่องยังชีพแก่ผู้เจ้าเถิด"

หลังจากนั้นท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสัลลิม ได้เล่าถึงชายคนหนึ่งที่เคยเดินทางเป็นระยะเวลาชยาวนาน จนผมของเขายุ่งเหยิง คละเล้าไปด้วยฝุ่น เขาก็ถือทั้งสองคู่ฟากฟ้า (พลงวิงวอนดูอาฮ์ว่า) โอ้พระผู้อภิบาลของข้า! โอ้พระผู้อภิบาลของข้า ในขณะที่อาหารที่เขาบริโภคนั้นหอม เครื่องดื่มที่เขาดื่มนั้นหอม เครื่องนุ่งห่มที่เขาสวมใส่ นั้นหอม และยังมีพอยู่ด้วยสิ่งทีหอม เช่นนี้แล้วดูอาฮ์ของเขาจะถูกตอบรับได้อย่างไร?" เศาะฮีห มุสลิม 1015

อัลลอฮ์ สิบหามาซูวะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ [الاعراف: 32]

{จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าผู้ใดเล่าที่ให้เป็นที่ต้องห้าม ซึ่งเครื่องประดับร่างกาย จากอัลลอฮ์ ที่พระองค์ได้ทรงให้ออกมาสำหรับปวงบ่าวของพระองค์ และบรรดาสิ่งดี ๆ จากบิจัยยังชีพ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าสิ่งเหล่านั้นสำหรับบรรดาผู้ที่ศรัทธา ในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ (และสำหรับพวกเขา) โดยเฉพาะ ในวันกิยามะฮ์ ในท่านอนั้นแหละเราจะแจกแจงโองการทั้งหลายแก่ผู้ที่รู้} (ซูเราะฮ์ อัล-อะอ์รอฟ : 32)

และอิสลามได้กำชับให้รักษาความสะอาดของหัวใจ ร่างกาย และบ้านเรือน ดังนั้น จึงอนุญาตให้มีการแต่งงานตามที่บรรดาศาสนทูต อะลีย์อุมุสสลาม ได้สั่งไว้ เพราะพวกเขาจะสั่งใช้ในเรื่องความดีทุกอย่าง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَيْنًا وَ حَفَدَةً وَ رَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَلَيْسَ بِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَ بِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ﴾ [النحل: 72]

{และอัลลอฮ์ทรงกำหนดคู่ครองแก่พวกเขาซึ่งมาจากหมู่พวกเขา และทรงทำให้พวกเขามีลูกและหลานจากคู่ครองของพวกเขา และทรงประทานริชกีจากสิ่งดี ๆ แก่พวกเขา ดังนั้น ต่อสิ่งที่แจ้งพวกเขาศรัทธาและต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์พวกเขาเนรคุณกระนั้นหรือ?} (ซูเราะฮ์ อัน-นะหฺล : 72)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿وَيَا بَكَ فَطَهِّرْ ۖ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۗ﴾ [المدثر: 5-4]

{และเสื้อผ้าของเจ้า จงทำให้สะอาด(4) และสิ่งสกปรกก็จงหลบหลีกให้ห่างเสีย(5) } (ซูเราะฮ์ อัล-มุดศ็ยมีร : 4-5)

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อลัดลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ได้กล่าวไว้ว่า : “จะไม่ได้เข้าสวรรค์ ผู้ที่ในหัวใจของเขามีแม่เพ็ชของญะดีฆของความขิงขโศ” ชายคนหนึ่งได้ถามว่า “คน ๆ หนึ่งก็อยากให้เสื้อผ้าของเขาสวยงาม และรองเท้าของเขาสวยงาม” ท่านก็กล่าวว่า “อัลลอฮ์ทรงงดงาม และทรงโปรดความงดงาม ความขโศคือการไม่ยอมรับัจธรรม และการดูถูกเหยียดหยามผู้อื่น” เศาะฮีหฺ มุสลิม 91

34- อิสลามได้ห้ามถึงหลักของสิ่งต้องห้ามต่าง ๆ เช่น การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ การปฏิเสธศรัทธา การฆารูปลเคารพ การพูดเกี่ยวกับอัลลอฮ์โดยปราศจากความรู การฆ่าลูก ๆ การฆ่าชีวิตคนใดคนหนึ่งที่มีเกียรติ การสร้างความหายนะบนหน้าแผ่นดิน ไสยศาสตร์ สิ่งที่น่ารังเกียจที่เปิดเผยและที่ปกปิด การผิดประเวณีและการลิวาฎ(ชายกับชายหรือหญิงกับหญิง) ดอกเบี้ย และห้ามกินเนื้อสัตว์ที่ตายแล้วและที่ถูกเชือดเพื่อบูชาแก่รูปเคารพ และห้ามกินเนื้อหมูและสิ่งสกปรกอื่น ๆ ห้ามกินทรัพย์สินของเด็กกำพร้า ห้ามโกงกินเรื่องน้ำหนักรหรือการวัด และห้ามไม่ให้ตัดสัมพันธ์กับเครือญาติ และบรรดาศาสนทูตทุกคน มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ในการห้ามข้อห้ามต่าง ๆ เหล่านี้

อิสลามได้ห้ามถึงหลักของสิ่งต้องห้ามต่าง ๆ เช่น การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ การปฏิเสธศรัทธา การฆารูปลเคารพ การพูดเกี่ยวกับอัลลอฮ์โดยปราศจากความรู การฆ่าลูก ๆ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿قُلْ تَعَالَوْا أَنُلِّ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَ بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَ لَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِّنْ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَ لَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَّنَ ۗ وَ لَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَلَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾ وَ لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۗ وَ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَ الْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۗ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۗ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۗ وَ بَعَثَ اللَّهُ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَلَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾﴾ [الأنعام: 151-152]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ท่านทั้งหลายจงมาถกเถียงกันเถิด ฉันจะอ่านให้ฟังสิ่งที่พระเจ้าของพวกท่านได้ห้ามไว้แก่พวกท่าน คือ พวกเจ้าอย่าให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และจงทำดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองจริง ๆ และอย่าฆ่าลูกของพวกเจ้า เนื่องจากความจน เราเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า และแก่พวกเขา และจงอย่าเข้าใกล้บรรดาสิ่งชั่วช้า ทั้งที่เปิดเผยและที่ปกปิด และอย่าฆ่าชีวิต ที่อัลลอฮ์ทรงห้ามไว้ นอกจากด้วยสิทธิอันชอบธรรมเท่านั้น นั่นแหละที่พระองค์ได้ทรงสั่งเสียมันไว้แก่พวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะใช้ปัญญา และจงอย่าเข้าใกล้ทรัพย์สินสมบัติของเด็กกำพร้า นอกจากด้วยวิถีทางที่ดีซึ่ง จนกว่าเขาจะบรรลุนิติภาวะ และจงให้ครบเต็มซึ่งเครื่องตวงและเครื่องชั่งด้วยความเที่ยงตรง เราจะไม่บังคับชีวิตใด นอกจากที่ชีวิตนั้นมีความสามารถเท่านั้น และเมื่อพวกเจ้าพูด ก็จงยุติธรรม และแม้ว่าเขา จะเป็นญาติที่ใกล้ชิดก็ตาม และต่อสัญญาของอัลลอฮ์นั้นก็จงปฏิบัติตามให้ครบถ้วน นั่นแหละที่พระองค์ได้ทรงสั่งเสียมันไว้แก่พวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รำลึก) (ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม : 151-152)

อัลลอฮ์ สิบหทานสุ วะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَّنَ وَ الْإِثْمَ وَ الْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ أَن تَشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَنًا وَ أَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾﴾ [الأعراف: 33]

{จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงสิ่งที่พระเจ้าของฉันทรงห้ามไว้ นั้น คือบรรดาสิ่งที่ชั่วช้าน่ารังเกียจ ทั้งเป็นสิ่งที่เปิดเผยจากมันและสิ่งที่ไม่เปิดเผย และสิ่งที่เป็นบาป และการข่มเหงรังแกโดยไม่เป็นธรรม และการที่พวกเจ้าให้ผู้อื่นภาคีแก่อัลลอฮ์ซึ่งสิ่งที่พระองค์มิได้ทรงประทานหลักฐานใด ๆ ลงมาแก่สิ่งนั้น และการที่พวกเจ้ากล่าวให้ร้ายแก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้} (ซูเราะฮ์ อัล-อะอ์รอฟ : 33)

และอิสลามห้ามการฆ่าชีวิตใดชีวิตหนึ่งที่มีเกียรติ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطٰنًا

فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا﴾ [الإسراء: 33]

{และพวกเจ้าอย่าฆ่าชีวิตใดที่อัลลอฮ์ทรงห้ามมิให้ฆ่าเว้นแต่ด้วยเหตุอันชอบธรรม และผู้ใดถูกฆ่าโดยไม่ชอบธรรม ดังนั้นเราได้อำนาจแก่ทายาทของเขา(ในการตัดสิน) ฉะนั้นอย่าได้ละเมิดขอบเขตในเรื่องการฆ่า แท้จริงเขา(ผู้ถูกอธรรม) จะได้รับความช่วยเหลือ} (ซูเราะฮ์ อัล-อิสรออ์ : 33)

อัลลอฮ์ สُبْحٰنَهُ وَجْهَهُ تَعَالَى ได้ตรัสว่า :

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءآخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا

يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَمًا﴾ [الفرقان: 68]

{และบรรดาผู้ที่ไม่วิงวอนขอพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮ์ และพวกเขาไม่ฆ่าชีวิตซึ่งอัลลอฮ์ทรงห้ามไว้ เว้นแต่เพื่อความยุติธรรม และพวกเขาไม่ผิดประเวณี และผู้ใดกระทำความเช่นนั้น เขาจะได้อภัยกับความผิดอันมหันต์} (ซูเราะฮ์ อัล-ฟุรกออน : 68)

และอิสลามห้ามสร้างความหายนะบนหน้าแผ่นดิน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ...﴾ [الأعراف: 56]

{และพวกเจ้าอย่าก่อความเสียหายไว้ในแผ่นดิน หลังจากได้มีการปรับปรุงแก้ไขมันแล้ว} (ซูเราะฮ์ อัล-อะอ์รอฟ : 56)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงคริส เป็นการเล่าเรื่องเกี่ยวกับนบี ซุอัยบ์ อะลียัสสลาม โดยท่านได้กล่าวแก่ประชาชาติของ ท่านว่า :

﴿وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ

بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ [الأعراف: 85]

(โอ้ประชาชาติของฉัน! จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด ไม่มีสิ่งใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะสำหรับพวกท่าน อีกแล้วอื่นจากพระองค์ แท้จริงหลักฐานอันชัดเจนจากพระเจ้าของพวกท่านนั้น ได้มายังพวกท่านแล้ว ดังนั้นจงให้ ครบเต็มซึ่งเครื่องตวงและเครื่องชั่งเถิด และจงอย่าให้ขาดแก่เพื่อนมนุษย์ซึ่งบรรดาลีขงของพวกเข และจงอย่าก่อ ความเสียหายในแผ่นดิน หลังจากที่มีการแก้ไขมันแล้ว นั้นแหละเป็นสิ่งที่ดียิ่งแก่พวกท่านหากพวกท่านเป็นผู้ ศรัทธา) (ซูเราะฮ์ อัล-อะอ์รอฟ : 85)

และอิสลามได้ห้ามเรื่องไสยศาสตร์ อัลลอฮ์ สิบฮานะฮ์ สุวะตะอาลา ครีส์ว่า :

﴿وَأَلَيْ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ

[آئِه: 69]

{และเจ้าจงโยนสิ่งที่อยู่ในมือขวาของเจ้า มันจะกลืนสิ่งที่พวกเขาทำขึ้น แท้จริงสิ่งที่พวกเขาทำขึ้นนั้นเป็นแผนของนักมายากล และนักมายากลนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ ไม่ว่าเขาจะมาจากทางไหนก็ตาม} (ซูเราะฮ์ กุฮา : 69)

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อดลัดลอสุอะลัฮ์วะฮ์ สัดลัม ได้กล่าวไว้ว่า : “พวกท่านจงหลีกเลี่ยงจากความชั่วร้ายทั้งเจ็ด” (บรรดาอะฮ์ลอบะฮ์) กล่าววว่า “โอ้ท่านเราะซูลุลลอฮ์ มันคืออะไร?” ท่านนบี ที่อดลัดลอสุอะลัฮ์วะฮ์ สัดลัม กล่าววว่า “การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ การทำไสยศาสตร์ การสังหารชีวิตที่อัลลอฮ์ทรงห้ามนอกจากด้วยสิทธิ การกินดอกเบี้ย การกินทรัพย์สินเล็กค่าพำ การหนีทัพในวันประจัญบาน และการใส่ร้ายหญิงบริสุทธิ์ หญิงศรัทธา หญิงไม่รู้เรื่อง (ดังกล่าว) ว่าทำซินา” เศาะฮีห์ อัล-บุคอรีฮ์ 6857

และอิสลามได้ห้ามสิ่งที่น่ารังเกียจต่าง ๆ ทั้งแบบเปิดเผยและปกปิด การคิดประเวณีและการลิวาญ(ชายกับชายหรือหญิงกับหญิง) และได้มีกล่าวมาแล้วในตอนที่เรื่องซึ่งได้กล่าวถึงโครงการต่าง ๆ ที่ระบุเรื่องดังกล่าวไว้ และอิสลามห้ามการกินดอกเบี้ย อัลลอฮ์ ตะอาลา ครีส์ว่า:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿278﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا

فَأَذْنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا

تُظْلَمُونَ ﴿279﴾ [البقرة: 278-279]

{บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! พึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงละเว้นดอกเบี้ยที่ยังเหลืออยู่เสีย หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา (278) และถ้าพวกเจ้ามิได้ปฏิบัติตาม ก็พึงรับรู้ไว้ด้วยว่า ซึ่งสงครามจากอัลลอฮ์ และเราะซูลของพระองค์ และหากพวกเจ้าสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวแล้ว สำหรับพวกเจ้าก็คือต้นทุนแห่งทรัพย์สินของพวกเจ้า โดยที่พวกเจ้าจะได้ไม่อธรรม และไม่ถูกอธรรม(279)} (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 278-279)

อัลลอฮ์ไม่ได้ทรงขู่ผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระองค์ด้วยการทำสงคราม เหมือนกับที่ได้ขู่ผู้ที่ยุ่งกับดอกเบี้ย เพราะดอกเบี้ยนั้นเป็นการทำลายศาสนา แผ่นดิน ทรัพย์สินเงินทอง และชีวิตผู้คน อิสลามห้ามกินเนื้อสัตว์ที่ตายแล้วและสิ่งที่ไม่ให้รูปเคารพ และห้ามกินเนื้อหมู อัลลอฮ์ ตะอาลา ครีส์ว่า

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالِدًا وَالْحُنْزِيرُ وَمَا أُهْلِلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْفُوذَةُ وَالْمُتَرَيَّبَةُ وَالْتَطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ذَلِكَمْ فِسْقٌ...﴾ [المائدة: 3]

(ได้ถูกห้ามแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งสัตว์ที่ตายเอง และเลือด และเมื่อสุกร และสัตว์ที่ถูกเปล่งนามอื่นจากอัลลอฮ์ ที่มัน (ขณะเชือด) และสัตว์ที่ถูกรัดคอตาย และสัตว์ที่ถูกตีตาย และสัตว์ที่ตกเหวตาย และสัตว์ที่ถูกขวิดตาย และสัตว์ที่สัตว์ร้ายกัดกิน นอกจากนี้ที่พวกเจ้าเชือดกัน และสัตว์ที่ถูกเชือดบนแท่นหินบูชา และการที่พวกเจ้าเสี่ยงทายด้วยไม้ค้ำเหล่านั้นเป็นการละเมิด) {ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 3}

และอิสลามได้ห้ามกินเหล้า และสิ่งสกปรกต่าง ๆ สิ่งไม่ดีต่าง ๆ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رَجُسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَ عَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾﴾ [المائدة: 90-91]

{ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! ที่จริงสุราและการพนันและแท่นหินสำหรับเชือดสัตว์บูชาช้อย และการเสี่ยงค้ำ นั้นเป็นสิ่งโสมนอนอันเกิดจากการกระทำของชัยฏอน ดังนั้นพวกเจ้าจงห่างไกลจากมันเสีย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ (90) ที่จริงชัยฏอนนั้นเพียงต้องการที่จะให้เกิดการเป็นศัตรูกันและการเกลียดชังกันระหว่างพวกเจ้าในสุราและการพนัน เท่านั้น และมันจะหันพวกเจ้าออกจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และการละหมาด แล้วพวกเจ้าจะขุดใหม่ (91)} {ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 90-91}

และในประเด็นที่ (31) เราได้กล่าวถึงคำบอกเล่าของอัลลอฮ์ ตะอาลา ว่าคุณลักษณะประการหนึ่งของเราะซูลุลลอฮ์ คืออัลลอฮ์จะสละสลวยด้วยสิ่งดี ๆ ที่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์อัลเตอรอฮ์ คือ ท่านจะห้ามสิ่งที่ไม่ดีต่าง ๆ เหล่านี้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ...﴾ [الأعراف: 157]

{คือบรรดาผู้ปฏิบัติตามเราะซูล ผู้เป็นนบีที่เขียนอ่านไม่เป็นที่พวกเขา พบเขาถูกจารึกไว้ ณ ที่พวกเขา ทั้งในอัล-เตอรอฮ์ และในอัล-อินจีลโดยที่เขา จะใช้พวกเขาให้กระทำในสิ่งที่ชอบและห้ามพวกเขามิให้กระทำในสิ่งที่ไม่ชอบ และจะอนุญาติให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งดี ๆ ทั้งหลาย และจะให้เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา ซึ่งสิ่งที่เลวทั้งหลาย และจะปลด

เปลื้องออกจากพวกเขา ซึ่งภาระหนักของพวกเขาและห่วงคอ ที่ปรากฏอยู่บนพวกเขา) (ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ : 157)

และอิสลามห้ามกินทรัพย์สินเงินทองของเด็กกำพร้า อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿وَأَتُوا الْبَتَمَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ

كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾﴾ [النساء: 2]

{และจงให้แก่บรรดาเด็กกำพร้า ซึ่งทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และจงอย่าเปลี่ยนเอาของเลว ด้วยของดี และจงอย่ากินทรัพย์สินของพวกเขาพร้อมกับทรัพย์สินของพวกเขา แท้จริงมันเป็นบาปอันยิ่งใหญ่} (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาอ์ : 2)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ

سَعِيرًا ﴿١٠﴾﴾ [النساء: 10]

{แท้จริงบรรดาผู้ที่กินทรัพย์สินของบรรดาเด็กกำพร้าด้วยความอธรรมนั้น แท้จริงพวกเขากินไฟเข้าไปในท้องของพวกเขาต่างหาก และพวกเขาจะเข้าไปสู่เปลวเพลิง} (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาอ์ : 10)

และอิสลามห้ามการ โกงตางซึ่งหรือการวัด อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾ الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَىٰ التَّالِسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ

يُخَيِّرُونَ ﴿٣﴾ أَلَا يَبْظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾﴾ [المطففين: 1-4]

{ความหายนะจงประสบแก่บรรดาผู้ทำให้พร่อง (ในการตวงและการชั่ง)(1) คือบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาตวงเอาจากคนอื่นก็ตวงเอาเต็ม(2) และเมื่อพวกเขาตวงหรือชั่งให้คนอื่นก็ทำให้ขาด(3) จนเหล่านั้นมิได้คิดบ้างหรือว่าพวกเขาจะถูกให้ฟื้นคืนชีพ(4) (ซูเราะฮ์ อัล-มูฏ็อฟฟิีน : 1-4)

และอิสลามห้ามไม่ให้มีการตัดสายสัมพันธ์ทางเครือญาติ และในประเด็นที่ (31) เราได้กล่าวถึง โองการและหะดีษที่ระบุถึงเรื่องนี้ และบรรดานบีและบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุสสลาม ทุกคนต่างก็เห็นพ้องกันกับการห้ามสิ่งต้องห้ามเหล่านี้

35- อิสลามห้ามเรื่องมารยาทที่น่ารังเกียจ เช่น การโกหก การโกง การทรยศหักหลัง การหลอกลวง ความอิจฉา การใช้เล่ห์เหลี่ยมหลอกลวง การขโมย การล่วงละเมิด และความอยุติธรรม และห้ามทุกสิ่งที่เป็นมารยาทที่ไม่ดีต่าง ๆ

อิสลามห้ามเรื่องมารยาทที่น่ารังเกียจ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ

فَخُورٍ﴾ [لقمان: 18]

{และเจ้าอย่าหันแก้ม (ใบหน้า) ของเจ้าให้แก่ผู้คนที่อย่างยะโส และอย่าเดินไปตามแผ่นดินอย่างไ้รมารยาทแท้จริง อัลลอฮ์ มีทรงชอบทุกผู้ซึ่งจงหอง และผู้คู้ขโมย (ฮุเราะฮ์ อุฆมาน : 18)}

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ได้กล่าวว้ว่า : “แท้จริง ผู้ที่เป็นที่รักยิ่งสำหรับฉันในหมู่พวกท่าน และจะได้อยู่ใกล้ชิดกับฉันมากที่สุดในวันกิยามะฮ์ คือ ผู้ที่มีมารยาทที่ดีที่สุดในหมู่พวกท่าน และแท้จริงผู้ที่น่ารังเกียจที่สุดในหมู่พวกท่านสำหรับฉันและผู้ที่ย่างไกลที่สุดในหมู่พวกท่านจากฉันในวันกิยามะฮ์คือบรรดาผู้ที่พูดมาก และคนที่ชอบพูดจาเยิ่นเย้อใช้สละบถสำนวนเพื่อโอ้อวดคนอื่น และผู้ที่ชอบใช้วาจาจากคนข่มท่าน” บรรดาเศาะฮาบะฮ์ก็ได้ถามท่านนบี ว่า “โอ้ท่านเราะซูลุลลอฮ์ พวกเรารู้ถึงคำว่า คนพูดมาก และคำว่า ผู้ที่ชอบพูดจาเยิ่นเย้อใช้สละบถสำนวนเพื่อโอ้อวดคนอื่น แต่คำว่าผู้ที่ชอบใช้วาจาจากคนข่มท่านคืออะไรกันเล่า?” ท่านตอบว่า “คือผู้ที่มีความเยิ่นเย้อจงหอง” สิลลิลละฮ์อັศเศาะฮิหะฮ์ 791.

อิสลามห้ามการพูดโกหก อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿... إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾ [غافر: 28]

{แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ชี้แนะทางแก่ผู้ที่เขาเป็นผู้ละเมิดนักโกหกตัวจกจก} (ฮุเราะฮ์ มอฟีร : 28)

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ได้กล่าวไว้ว่า : “และพวกท่านทั้งหลายพึงระวังการโกหก แม้แต่การโกหกจะนำไปสู่ความชั่วร้าย และความชั่วร้ายจะนำไปสู่ไฟนรก แท้จริงผู้ที่โกหกเป็นอาจิมและเพียรพยายามที่จะโกหกอยู่เสมอ เขาก็จะถูกบันทึกไว้ ณ พระองค์อัลลอฮ์ว่าเป็นจอมโกหก” เศาะฮิห์ มุสลิม 2607

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ได้กล่าวไว้ว่า : "เครื่องหมายของผู้กลับกลอกมี 3 ประการ เมื่อเขาพูดเขาก็โกหก เมื่อเขาสัญญาเขาก็ผิดสัญญา เมื่อเขาได้รับความไว้วางใจเขาก็ทำลายมัน" เศาะฮิห์ อัล-บุคอรีฮ์ 6095

อิสลามห้ามการโกง และมีหะดีษหนึ่งรายงานว้ว่า ครึ่งหนึ่งท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ได้ผ่านไปยังกองอาหารกองหนึ่ง (ที่วางขายอยู่) แล้วท่านก็เอามือจุ่มเข้าไป แล้วนิ้วท่านก็และออกมา ท่านจึงกล่าวว้ว่า “นี่คือ

อะไรหรือ เจ้าของอาหารเอ๋ย?” เขาตอบว่า “มันถูกฝนมาครึบ ท่านเราะซูลลอสี่” ท่านจึงกล่าวว่า “ทำไมท่านไม่เอามันมาวางไว้บนอาหาร เพื่อให้ผู้คนได้มองเห็นมัน ผู้ใดคลโกง เขาไม่ใช่พวกเดียวกับฉัน” เศาะฮีย์ มุสลิม 102

อิสลามห้ามการทรยศหักหลัง การโกง และการหลอกลวง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾﴾ [الأنفال:

[27

{บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงอย่าทุจริตต่ออัลลอฮ์ และเราะซูล และจงอย่าทุจริตต่อบรรดาของฝาก ของพวกเจ้า โดยที่พวกเจ้ารู้กันอยู่} (ซูเราะฮ์ อัล-อันฟาล : 27)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ ﴿٢٠﴾﴾ [الرعد: 20]

(บรรดาผู้ให้ครบถ้วนซึ่งสัญญาของอัลลอฮ์ และไม่ผิดพร้าข้อตกลง) (ซูเราะฮ์ อัล-เราะอ์ด : 20)

ท่านเราะซูลลอสี่ คือลลัดลอสูอะลียะฮ์ซะลัลัม ได้กล่าวแก่กองทัพของท่านเมื่อพวกเขาจะออกรบว่า : “จงต่อสู้ (ในนามของอัลลอฮ์และในทางของอัลลอฮ์) อย่างโมฆะทรัพย์สมบัติของฆอนิมะฮ์ อย่างหลอกลวง อย่างทำลายศพ และอย่างฆ่าเด็ก ๆ” เศาะฮีย์ มุสลิม 1731

ท่านเราะซูลลอสี่ คือลลัดลอสูอะลียะฮ์ซะลัลัม ได้กล่าวไว้ว่า : “คุณลักษณะสี่ประการ ผู้ใดที่มีมันทั้งหมดในตัวเขา แสดงว่าเขาเป็นมุนาฟิกจริง และผู้ใดที่มีคุณลักษณะข้อใดข้อหนึ่ง แสดงว่าเขามีลักษณะของการเป็นมุนาฟิก จนกว่าเขาจะละทิ้งคุณลักษณะนั้นไป คือ เมื่อเขาได้รับความไว้วางใจก็ทรยศ และเมื่อเขาพูดก็จะโกหก และเมื่อมีการให้สัญญากับเขาก็จะบิดพลิ้ว และเมื่อเขาได้เถียงกันก็ทำร้าย” เศาะฮีย์ อัล-บุคอรีฮ์ 34

อิสลามห้ามการอิจฉา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ فَقَدْ ءَاتَيْنَا ءَالَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَ

الْحِكْمَةَ وَءَاتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾﴾ [النساء: 54]

{หรือว่าพวกเขาอิจฉาคนอื่น ในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเขา จากความกรุณาของพระองค์ แท้จริงนั้นพระองค์ได้ประทานให้แก่วงศ์วานของอิบรอฮีมมาแล้วซึ่งคัมภีร์และความรู้เกี่ยวกับศาสนา และได้ทรงให้แก่พวกเขาซึ่งอำนาจอันยิ่งใหญ่} (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาฮ์ : 54)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِن بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْتَمُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [البقرة: 109]

{อะฮ์ลุลคิตาบมากมาย ชอบ หากพวกเขาจะสามารถทำให้พวกเขากลับเป็นผู้ปฏิเสธการศรัทธาอีก ทั้งนี้เพราะความอิจฉาริษยาที่มาจากตัวของพวกเขาเอง หลังจากความจริงได้ประจักษ์แก่พวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงให้อภัย และเป็นหน้าเสี้ย จนกว่าอัลลอฮ์จะประทานคำสั่งของพระองค์มา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง} (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์: 109)

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อลดีลลฮ์อะลัยฮิซซาลาม ได้กล่าวไว้ว่า : “โรคภัยของบรรดาประชาชาติก่อนหน้าพวกเขา ได้มาซึ่งพวกเขาแล้ว ความริษยา และความเกลียดชัง มันคือมีดโกน ฉันทันได้หมายถึงว่ามันโกนผม แต่มันโกนศาสนา ขอสาบานต่อพระองค์ผู้ที่ชีวิตของฉันทันอยู่ในมือของพระองค์ พวกเขาจะไม่เข้าสวรรค์จนกว่าพวกเขาจะศรัทธา และพวกเขายังจะไม่ศรัทธาจนกว่าพวกเขาจะรักกัน จะเป็นการดีหรือไม่หากฉันทันจะบอกให้พวกเขารู้ถึงสิ่งที่ทำให้พวกเขารู้ได้ขึ้นหัดถึงสิ่งนั้น? “จงให้สละมระหว่างพวกเขา” สุนันอัตติรมิซีย 2510

อิสลามห้ามการใช้เล่ห์เหลี่ยมในทางที่ไม่ดี อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْثَرَ جُرْمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ [الأنعام: 123]

{และในทำนองนั้นแหละ เราได้ให้มีขึ้นในแต่ละเมือง ซึ่งบรรดานุศุลสำคัญ ๆ เป็นผู้กระทำความผิดแห่งเมืองนั้นๆ เพื่อที่พวกเขาจะได้วางอุบายหลอกลวงในเมืองนั้น และพวกเขาจะไม่วางอุบายหลอกลวง นอกจากจากตัวของพวกเขาเองเท่านั้น แต่พวกเขาหาวิธีก็ไม่} (ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม : 123)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้บอกว่า “พวกเขาพยายามจะฆ่านบีอิซา อะลัยฮิสสลาม และพวกเขาได้ทำการวางแผนแต่อัลลอฮ์กลับวางแผนต่อต้านพวกเขา อัลลอฮ์ได้บอกว่า “การใช้เล่ห์เหลี่ยมในทางที่ไม่ดีนั้นไม่เหมาะนอกจากกับผู้ที่เหมาะสมกับมันเท่านั้น” อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿* فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ؕ ءَأَمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾ رَبَّنَا ءَأَمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾ وَ مَكْرُوا وَ مَكَرَ اللَّهُ وَ اللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٥٤﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَقِّئُكَ

وَرَأْفَعَكَ إِلَىٰ وَ مَطَهَّرَكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ جَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ

الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾ [ال عمران: 52-55]

{ ครั้นเมื่ออิซฮารู๊ตึกว่ามีการปฏิเสศศรัทธาเกิดขึ้นในหมู่พวกเขา จึงได้กล่าวว่า ใครบ้างจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันไปสู่ อัลลอฮ์ บรรดาสาวกผู้บริสุทธิ์ใจกล่าวว่า พวกเขาถือเป็นผู้ช่วยเหลืออัลลอฮ์ พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว และท่านจงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริงพวกเรานั้น คือผู้น้อมตาม(52) ข้าแต่พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ พวกข้าพระองค์ศรัทธาแล้วต่อสิ่งที่พระองค์ได้ประทานลงมา และพวกข้าพระองค์ก็ได้ปฏิบัติตามเราะซูลแล้ว โปรดทรงบันทึกลงว่า พวกข้าพระองค์ร่วมกับบรรดาผู้ที่กล่าวปฏิญาณยืนยันทั้งหลายด้วยเถิด(53) และพวกเขาได้วางแผน และอัลลอฮ์ก็ทรงวางแผนด้วย และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงวางแผนที่ดีเยี่ยม(54) จงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ตรัสว่า โอ้อิซาอีย์ ! ข้าจะเป็นผู้รับเจ้าไปพร้อมด้วยชีวิตและร่างกายของเจ้า และจะเป็นผู้ยกเจ้าขึ้นไปยังข้าและจะเป็นผู้ทำให้เจ้าบริสุทธิ์ พ้นจากบรรดาผู้ที่ปฏิเสศศรัทธา และจะเป็นผู้ให้บรรดาที่ปฏิบัติตามเจ้าเหนือผู้ปฏิเสศศรัทธาทั้งหลาย จนกระทั่งถึงวันกิยามะฮ์ แล้วยังข้านั้นคือการกลับไปของพวกเจ้า แล้วข้าจะตัดสินระหว่างพวกเจ้า ในสิ่งที่พวกเจ้าขัดแย้งกัน(55) } (ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 52-55)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้เล่าถึงเรื่องราวของนบีศอลิฮ์ ซึ่งประชาชาติของเขาได้วางแผนเพื่อฆ่าเขา พวกเขาได้วางแผน แต่อัลลอฮ์ก็ได้วางแผนหลอกลวงพวกเขา และได้ทำลายพวกเขาทั้งหมด อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكْرُؤًا مَكْرًا وَ مَكْرَنَا مَكْرًا وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

مَكْرِهِمْ ﴿٥١﴾ أَنَا ذَمَرْنَاهُمْ وَ قَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٢﴾﴾ [النمل: 49-51]

{ พวกเขาตกลงว่า “จงร่วมกันสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ แน่อนพวกเราเตรียมที่จะทำร้ายเขาและครอบครัวของเขาในเวลากลางคืนแล้วเราจะกล่าวแก่ทายาทของเขาว่า เราไม่รู้เห็นความพินาศของครอบครัวของเขา และแท้จริงเรานั้นเป็นผู้สัตย์จริง(49) และพวกเขาได้วางแผน และเราก็ได้วางแผนโดยที่พวกเขาไม่รู้สึกรู้ตัว(50) ดังนั้นจงคอยดูเถิด ผลสุดท้ายแห่งแผนการของพวกเขาจะเป็นเช่นไร กล่าวคือเราได้ทำลายล้างพวกเขา และหมู่ชนของพวกเขาพร้อมทั้งหมด(51) } (ซูเราะฮ์ อัน-นัมล : 49-51)

ศาสนาอิสลามห้ามการลักขโมย ท่านเราะซูลุลลอฮ์ **คืออัลลลอฮุอะลยฮิสสะลัม** กล่าวว่า : “ผู้ที่ทำชินา (ผิดประเวณี) ไม่ใช่ผู้ศรัทธาในเวลาที่มีการทำชินา และผู้ที่ดื่มสุราก็ไม่ใช่ผู้ศรัทธาในขณะที่เขาดื่ม และผู้ที่ขโมยไม่ใช่ผู้ศรัทธาในเวลาที่ทำการลักขโมย และการเตาบะฮ์(การสำนึกในความผิดและกลับตัว) จะเปิด (ไว้สำหรับพวกเขา) หลังจากนั้น” เคาหิฮ์ อัล-บุกอรีฮ์ **6810**

อิสลามห้ามการละเมิด อัลลอฮ์ ตะอาลา ครีส์ว่า :

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَ

الْبَغْيِ يَعِظُكُم لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ [النحل: 90]

{แท้จริงอัลลอฮ์ทรงใช้ให้รักษาความยุติธรรมและทำดี และการบริจาคแก่ญาติใกล้ชิดและให้ละเว้นจากการทำลามกและการชั่วช้า และการอธรรม พระองค์ทรงตักเตือนพวกเจ้าเพื่อพวกเจ้าจักได้รำลึก} (ซูเราะฮ์ อัน-นะหฺลฺ : 90)

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อลัดลอสฺอฺลยฺฮะซัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า : "แท้จริงอัลลอฮ์ทรงจะหุยู่ให้แก่ว่า พวกท่านจงถ่อมตน จนกว่าจะไม่มีใครคนหนึ่งยกตนเหนือผู้อื่น และจนกว่าจะไม่มีใครคนใดข่มต่อผู้อื่น" เศาะฮีหฺ อุมัยดะฮฺ 4895

อิสลามห้ามการอธรรมต่อผู้อื่น อัลลอฮ์ ตะอาลา ครีส์ว่า :

﴿... وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ [آل عمران: 57]

(และอัลลอฮ์ ไม่ทรงชอบบรรดาผู้อธรรมทั้งหลาย) (ซูเราะฮ์ ออล อิมรอน : 57)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ครีส์ว่า

﴿... إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ [الأنعام: 21]

(แท้จริงบรรดาผู้อธรรมนั้นจะไม่ได้รับความสำเร็จ) (ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม : 21)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ครีส์ว่า

﴿... وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ [الإنسان: 31]

(แต่บรรดาผู้อธรรมนั้น พระองค์ทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้สำหรับพวกเขา) (ซูเราะฮ์ อัล-อินชาน : 31)

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อลัดลอสฺอฺลยฺฮะซัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า : “บุคคลสามจำพวกที่คู่อริของพวกเขาจะไม่ถูกปฏิเสธ คือ อิหม่ามที่มีความยุติธรรม ผู้ที่ถือศีลอดจนกระทั่งเขาได้ละศีลอด และคู่อริของผู้ที่ถูกอธรรม มันจะถูกแบกไว้บนก้อนเมฆ และประตูแห่งท้องฟ้าทั้งหลายจะถูกเปิดไว้ อัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ครีส์ว่า “ด้วยเกียรติของข้า ข้าจะช่วยเหลือเจ้าอย่างแน่นอน แม้จะล่าช้าออกไปหลังจากนี้ก็ตาม” บันทีก โข มุสลิม (2749)

เป็นบทสรุปที่มีความแตกต่างกันเล็กน้อย อัคดิรมิซีย์ (2526) ที่มีความแตกต่างกันเล็กน้อย และอะหฺมัด (8043)

โดยเป็นส่วนหนึ่งของท่าน เมื่อครั้งที่ท่านเราะซูลลลอฮ์ ที่อลดีลลอสูอะลัยฮะสลัม ส่งท่านมูอาซ ไปยังเยเมน ส่วนหนึ่งที่ท่านได้กล่าวไว้แก่มูอาซคือ : “ท่านจงระวังคำอ้อของผู้ถูกอธรรมเถิด เพราะระหว่างมันกับอัลลลอฮ์ไม่มีสิ่งใดขวางกั้น” เศาะฮีห์ อัล-บุคอรีฮ์ 1496

ท่านเราะซูลลลอฮ์ ที่อลดีลลอสูอะลัยฮะสลัม ได้กล่าวไว้ว่า : “จงระวังให้ดี ถ้าใครทำผิดต่อผู้ทำสัญญา หรือทำให้สิทธิของเขาตกลง หรือบังคับให้เขาทำงานเกินความสามารถของเขา หรือรับสิ่งใดจากเขาโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเขา มันจะเป็นผู้วิงวอนแทนเขาในวันกิยามะฮ์” บันทีก โดย อบีดาวูด 3052

ดังนั้น ตามที่เจ้าได้เห็นนั้น อิสลามห้ามมารชาทที่ไม่ดีทั้งหมดหรือการปฏิบัติที่ไม่ยุติธรรมหรือที่ชั่วร้ายเหล่านั้น

36- ศาสนาอิสลามได้ห้ามเกี่ยวกับระบบการเงินที่มีส่วนเรื่องดอกเบี้ย หรือที่มีผลกระทบ หรือการหลอกลวง หรือความไม่ยุติธรรม การโกงกัน หรือสิ่งที่จะนำไปสู่ผลกระทบโดยทั่วไปทางสังคมประชาชนโดยรวมและปัจเจก

ศาสนาอิสลามได้ห้ามเกี่ยวกับระบบการเงินที่มีส่วนเรื่องดอกเบี้ย หรือที่มีผลกระทบ หรือการหลอกลวง หรือความไม่ยุติธรรม การโกงกัน หรือสิ่งที่จะนำไปสู่ผลกระทบโดยทั่วไปทางสังคมประชาชนโดยรวมและปัจเจก และในตอนต้นของเรื่องนี้ ก็ได้มีการกล่าวถึงโองการและหะดีษต่าง ๆ ที่ห้ามเรื่องดอกเบี้ย การกดขี่ การฉ้อฉลหรือการสร้างความหายนะบนหน้าแผ่นดิน อัลลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٍ مَا أَكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانَنَا وَإِنَّمَا مُمِيتًا

[58: الأَحْزَابِ]

“และบรรดาผู้ที่ชอบสร้างความเดือดร้อนด้วยการกล่าวร้ายต่อบรรดาผู้ศรัทธาชายและหญิงในสิ่งที่พวกเขาไม่ได้กระทำ แท้จริงพวกเขาได้แบกรับความเท็จและบาปที่ซัดเจ็งแล้ว” (ซูเราะฮ์ อัล-อะห์ซาบ 58)

อัลลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِۦٓ وَ مَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَاۗ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ [فصلت: 46]

“ผู้ใดกระทำความดีก็จะได้แก่ตัวของเขา และผู้ใดกระทำความชั่วก็จะได้แก่ตัวของเขาเอง และพระเจ้าของเขานั้น มีทรงอธรรมต่อปวงบ่าวของพระองค์” (ซูเราะฮ์ ฟุศสิลัต : 46)

และมิกล่าวไว้ในสุนนะฮ์ “ท่านเราะซูลลลอฮ์ ที่อลดีลลอสูอะลัยฮะสลัม กล่าวว่า “อย่าได้ก่อภัยหรืออันตราย (ต่อตนเอง) และไม่ก่อให้เกิดอันตราย (ต่อบุคคลอื่น)” สุนันอบีดาวูด ท่านเราะซูลลออฮ์ ที่อลดีลลอสูอะลัยฮะสลัม ได้กล่าวไว้ว่า : “ผู้ใดศรัทธาต่ออัลลลอฮ์และวันอากิเราะฮ์ เขาก็จงอย่าทำร้ายเพื่อนบ้านของเขา และผู้ใด

ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอากิเราะฮ์ เขาก็จะให้เกียรติแขกของเขา และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอากิเราะฮ์ เขาก็จะพูดดีหรือไม่ก็ให้หนึ่งเสีย หรือในบางรายงานกล่าวว่า “ดังนั้นจึงทำดีต่อเพื่อนบ้านของเขา” เศาะฮีหฺ มุสลิม 47

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลิลลอะซซะฮะฮ์ สัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า : “ผู้หญิงคนหนึ่งถูกรบกวนเพราะแมวตัวหนึ่ง ซึ่งนางได้กักขังมันไว้จนกระทั่งตาย (เนื่องจากความหิว) ด้วยสาเหตุนี้ทำให้นางต้องคนกรรกลาน (เพราะ) นางไม่ให้อาหารแก่มัน ไม่ให้น้ำดื่มแก่มัน อีกทั้งนางยังกักขังไม่ปล่อยให้มันเป็นอิสระเพื่อไปจับสัตว์เล็กของคลานเล็ก ๆ กินเป็นอาหาร” เศาะฮีหฺ อัล-บุคอรีฮ์ 3482

นี่เป็นบทลงโทษสำหรับผู้ทำร้ายแมวเท่านั้น ดังนั้นจะเป็นอย่างไรกับผู้ที่ทำร้ายมนุษย์ รายงานจากท่าน อิบน์ อุมร์ เล่าว่า “ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลิลลอะซซะฮะฮ์ สัลลัม ขึ้นไปบนมินบรฺ และร้องประกาศว่า : “โอท่านผู้เข้ารับอิสลามด้วยกลิ่นของเขา โดยที่ความศรัทธายังไม่ถึงหัวใจของเขา! จงอย่าทำร้ายชาวมุสลิม อย่าประณามพวกเขา หรือสอดแนมพวกเขาเพื่อเปิดโปงความลับของพวกเขา แท้จริงใครก็ตามที่พยายามเปิดโปงความลับของพี่น้องมุสลิมของเขา อัลลอฮ์ก็ทรงเปิดโปงความลับของเขาอย่างเปิดเผย แม้ว่าเขาจะอยู่ในส่วนลึกของบ้านก็ตาม” เขา (นาฟิอฺ) กล่าวว่า: วันหนึ่ง ท่านอิบนุ อุมร์ มองไปที่บ้านหรืออะบะฮ์และกล่าวว่า “เจ้าช่างยิ่งใหญ่มาก และเกียรติของเจ้าช่างยิ่งใหญ่ และเกียรติของผู้ศรัทธาอันยิ่งใหญ่กว่าสำหรับอัลลอฮ์มากกว่าเจ้า” บันทึกลงโดย อัลดิมิซีย์ (2032) และอิบนุฮิบบาน(5763)

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลิลลอะซซะฮะฮ์ สัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า : “ผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอากิเราะฮ์ เขาก็จะอย่าทำร้ายเพื่อนบ้านของเขา และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอากิเราะฮ์ เขาก็จะให้เกียรติแขกของเขา และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอากิเราะฮ์ เขาก็จะพูดดีหรือไม่ก็ให้หนึ่งเสีย” เศาะฮีหฺ อัล-บุคอรีฮ์ 6018

จากท่านอบูสุรัยเราะฮ์ จากท่านนบี คือลลิลลอะซซะฮะฮ์ สัลลัม กล่าวว่า พวกเจ้ารู้หรือไม่ว่า ใครคือผู้ล้มละลาย? พวกเขาคือ "ผู้ล้มละลายในหมู่พวกเรา โอเราะซูลุลลอฮ์ คือผู้ที่ไม่มีเงินคิรฮัม และไม่มีทรัพย์สิน ท่านนบีกกล่าวว่า "แท้จริง ผู้ที่ล้มละลายในหมู่ประชาชนของฉันคือผู้ที่มาในวันกิยามะฮ์พร้อมกับด้วยผลบุญการถือศีลอด การละหมาดจ่ายซะกาต แต่ (เขาจะพบว่าตัวเองล้มละลายในวันนั้น เนื่องจากเขาใช้ทุนทรัพย์ (ผลบุญ) ของเขาจนหมดสิ้น) เนื่องจากเขาทำร้ายเกียรติของผู้อื่น ก่อความเคียดแค้นต่อผู้อื่น และผลบุญทรัพย์สมบัติของผู้อื่นโดยมิชอบ ดังนั้นความคิดของเขาจะมอบให้กับคนนั้น คนนี้ และหากความคิดของเขาไม่สามารถหักล้างบัญชีได้ บาปของคนนั้นก็จะถูกนำเข้า (บัญชีของเขา) และสุดท้ายแล้วเขาจะถูกโยนลงไปในไฟนรก บันทึกลงโดยมุสลิม (2581) และอัลดิมิซีย์ (2418) อะหฺมัด (8029)

และเป็นสำนวนของท่าน และท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลิลลอะซซะฮะฮ์ สัลลัม ได้กล่าวว่า “บนเส้นทางเดินซึ่งมีกิ่งก้านของต้นไม้ที่สร้างคุณประโยชน์แก่ผู้คน ดังนั้นชายคนหนึ่งได้ถอนมันออกไป จึงทำให้เขาได้เข้าสวรรค์” บันทึกลงโดย อัลบุคอรีฮ์ (2581) ด้วยความหมาย และมุสลิม(1914) ในทำนองนี้เช่นกัน อิบนุมาญะฮ์(3682) และอะหฺมัด (10432)

และสำนวนนั้นเป็นของทั้งสองท่าน การจัดตั้งอันตรายจากถนนหนทางทำให้ได้เข้าสวรรค์ได้ ดังนั้นที่ทำอันตรายต่อผู้คน สร้างความหายนะต่อชีวิตของผู้อื่น พวกเขาจะเป็นอย่างไร?

37- ศาสนาอิสลามได้มาเพื่อปกป้องสติปัญญา และได้ห้ามทุกสิ่งที่เป็นอันตรายต่อมัน เช่นการกินเหล้า และอิสลามได้ให้เกียรติสถานะของสติปัญญา และได้ถือเป็นหลักแห่งการบัญญัติและปลดปล่อยมันให้หลุดจากความงมงายและการบูชาสิ่งต่างๆ และไม่มี ความลับในอิสลามหรือ บทบัญญัติเฉพาะกลุ่ม บทบัญญัติของศาสนาอิสลาม กฎหมายต่าง ๆ ของมัน สอดคล้องกับ สติปัญญาที่บริสุทธิ์ และเป็นไปตามข้อกำหนดของความยุติธรรมและวิทย์ปัญญา

ศาสนาอิสลามได้มาเพื่อปกป้องสติปัญญา และได้ให้เกียรติสถานะของสติปัญญา อัลลอฮ์ ตะอาลา กล่าวว่า :

﴿... إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ [الإسراء: 36]

{แท้จริงหู และตา และหัวใจ ทุกสิ่งเหล่านั้นจะถูกสอบสวน} (ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์ 36)

ดังนั้นจำเป็นสำหรับมนุษย์ต้องปกป้องสติปัญญาของเขา และด้วยเหตุนี้ศาสนาอิสลามจึงห้ามไม่ให้กินเหล้าและยาเสพติดทุกชนิด- และได้มีกล่าวมาแล้วในประเด็นที่ (34) และมีโองการมากมายจากอัลกุรอาน ที่ลงท้ายด้วย คำตรัสของพระองค์ที่ว่า :

﴿... لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ [البقرة: 242]

{เพื่อพวกเขาจะใช้ปัญญาคิด} (ซูเราะฮ์ อัล- บากอเราะฮ์ : 242)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَ لَهْوٌ وَ لَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾

﴿[الأنعام: 32]

{และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้นมิใช่ไร้อื่น นอกจากการเล่น และการเพลิดเพลินเท่านั้น และแน่นอน สำหรับบ้านแห่งอาคีเราะฮ์ นั้นดียิ่งกว่า สำหรับบรรดาผู้ที่ขยัน พวกเจ้าไม่ใช้ปัญญาออกหรือ} (ซูเราะฮ์ อัล- อัมม : 32)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ [يوسف: 2]

{แท้จริงพวกเราได้ให้อัลกุรอานแก่เขาเป็นภาษาอาหรับ เพื่อพวกเขาจะใช้ปัญญาคิด} (ซูเราะฮ์ ยูซุฟ : 2)

และอัลลอฮ์ได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่าทางนำและวิทษบัญญัติจะไม่มีผู้ได้รับประโยชน์จากทั้งสองได้เว้นแต่ผู้ที่มีสติปัญญาเท่านั้น และพวกเขาถือกลุ่มผู้มีความเข้าใจอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يُوتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَ مَن يُؤْتِ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَ مَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو

الْأَلْبَابِ ﴿٦٦﴾ [البقرة: 269]

{พระองค์จะทรงประทานความรู้ให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดที่ได้รับการรู้ แน่نونเขาก็ได้รับความความดีอันมากมาย และไม่มีใครจะรำลึก นอกจากบรรดาผู้ที่มีสติปัญญาเท่านั้น} (ซูเราะฮ์ อัล-บะกะอเราะฮ์ : 269)

นั่นคือเหตุผลที่อิสลามทำให้สติปัญญาเป็นพื้นฐานของการบังคับใช้เรื่องศาสนา ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่ : “ปากกาจะถูกยกจากคนสามจำพวก (ไม่ถูกบันทึกความคิด) คือ: จากผู้ที่นอนหลับจนกว่าจะตื่น จากเด็กจนกว่าจะบรรลุนิติภาวะ และจากผู้วิกลจริตที่ไม่สามารถใช้สติปัญญาของเขาจนกว่าจะได้สติขึ้นมา” บันทึกโดย อัลบุคอรีฮ์ เป็นหะดีษมุอัลลัคด้วยสำนวนที่มีน้ำหนักก่อนหะดีษ (5269) ในท่านอนนี่ และบันทึกโดยอบูดาอูดด้วยสายรายงานที่เชื่อมต่อกัน (4402) และสำนวนหะดีษเป็นของท่าน และอัคดิรฺมิซีย์(1423) และอันนะสอียีในอัศสุนันอัลกุบรอ(7346) และอะหฺมัด(956)ด้วยสำนวนที่ต่างกันเล็กน้อย และอิบนุมาญูฮ์ (2042) ด้วยสำนวนที่สรุป และอิสลามได้ปลดปล่อยสติปัญญาจากพันธนาการแห่งความงมงายและการบูชาสิ่งต่าง ๆ อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้กล่าวอธิบายถึงสภาพของประชาชาติต่าง ๆ

ที่พวกเขาได้ยึดมั่นกับความงมงายของพวกเขาและปฏิเสธความจริงที่ได้มาสู่พวกเขาจากอัลลอฮ์ ตะอาลา :

﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ

وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾ [الزخرف: 23]

{และเช่นนั้นแหละ เรามิได้ส่งผู้ตักเตือนคนใดก่อนหน้าเข้าไปยังเมืองใด เว้นแต่บรรดาผู้ปฏิบัติตาม เมืองนั้นจะกล่าวว่ แท้จริงเราได้พบเห็นบรรพบุรุษของเราอยู่ในแนวทางนี้ ดังนั้นเราจึงดำเนินตามแนวทางของพวกเขา} (ซูเราะฮ์ อัจ-ซุคฺรฺฟ : 23)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัส เป็นการเล่าเรื่องเกี่ยวกับนบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสสลาม โดยท่านได้กล่าวแก่ประชาชาติของท่านว่ :

﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ عَلَيْهَا عَكُفُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ

عَبِيدِنَ ﴿٥٣﴾ [الأنبياء: 52-53]

{“รูปปั้นอะไรกันนี่ที่พวกท่านเฝ้าบูชากัน ” (52) พวกเขาบอกว่า “เราได้พบเห็นบรรพบุรุษของเรา เป็นผู้สักการะบูชามันก่อน”(53)} (ซูเราะฮ์ อัล-อัมบิยาฮ์ : 52-53)

จากนั้นศาสนาอิสลามก็ได้มาและได้ห้ามมนุษย์บูชารูปปั้น และให้ละทิ้งเรื่องมฆต่าง ๆ ที่เป็นการสืบทอดกันมาจากบรรพบุรุษ และให้ปฏิบัติตามแนวทางของบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุศลาละตุวัสสลาม ในอิสลามไม่มีความลับหรือบทบัญญัติที่เป็นการเฉพาะกลุ่มหรือชนชั้น “ท่านอาลี บิน อับดุลิบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ผู้เป็นลูกพี่ลูกน้องของท่านเราะซูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และเป็นลูกเขยของท่าน ถูกถามว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้แสดงความโปรดปรานเป็นพิเศษแก่พวกเขาซึ่งสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเปล่า จากนั้นเขากล่าวว่า: ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ไม่ได้แยกพวกเราไว้เป็นการเฉพาะสำหรับสิ่งใด ๆ ที่ท่านไม่ได้เปิดเผยแก่ผู้อื่น นอกจากสิ่งที่อยู่ในศอกขวาของท่าน แล้วเขาได้ตั้งเอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่อยู่ในนั้น “อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งผู้ที่เชือดสัตว์พลีเพื่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงสาปแช่งผู้ที่ขโมยป้ายบอกทาง และอัลลอฮ์ทรงสาปแช่งผู้ที่สาปแช่งบิดาของเขา และอัลลอฮ์ทรงสาปแช่งผู้ที่ให้ที่พักอาศัยแก่ผู้ที่ทำร้ายผู้อื่น(ปกป้องคนชั่ว) เศาะอีด มุสลิม 1978 และบทบัญญัติต่าง ๆ

และกฎหมายทั้งหมดของอิสลามสอดคล้องกับสติปัญญาที่ดีและเป็นไปตามข้อกำหนดของความยุติธรรมและวิทษปัญญา

38- และบรรดาศาสนาเท็จทั้งหลายหากผู้ที่นับถือศาสนาเหล่านั้นไม่เข้าใจถึงความยั่งยืนแย้งในตัวศาสนาและเรื่องที่สติปัญญาจับไม่ได้ ซึ่งบรรดาบาทหลวงได้สร้างความเชื่อที่ผิด ๆ โดยอ้างว่า ศาสนาเป็นเรื่องเหนือสติปัญญา ซึ่งสติปัญญาไม่สามารถเข้าถึงได้ ในขณะที่อิสลามถือว่า ศาสนาเป็นแสงสว่างที่ส่องทางสำหรับสติปัญญา ส่วนผู้ติดตามบรรดาศาสนาเท็จเหล่านั้นต้องการให้ผู้คนละทิ้งความคิดของเขาและปฏิบัติตามพวกเขา ส่วนศาสนาอิสลามนั้นต้องการให้ผู้คนได้ปลดสติปัญญาของเขาให้ตื่น เพื่อพวกเขาจะได้ทราบข้อเท็จจริงของสิ่งต่าง ๆ ตามความจริงที่เป็นอยู่

และบรรดาศาสนาเท็จทั้งหลายหากผู้ที่นับถือศาสนาเหล่านั้นไม่เข้าใจถึงความยั่งยืนแย้งในตัวศาสนาและเรื่องที่สติปัญญาจับไม่ได้ ซึ่งบรรดาบาทหลวงได้สร้างความเชื่อที่ผิด ๆ โดยอ้างว่า ศาสนาเป็นเรื่องเหนือสติปัญญา ซึ่งสติปัญญาไม่สามารถเข้าถึงได้ ในขณะที่อิสลามถือว่าศาสนาเป็นแสงสว่างที่ส่องทางสำหรับสติปัญญา ส่วนผู้ติดตามบรรดาศาสนาเท็จเหล่านั้นต้องการให้ผู้คนละทิ้งความคิดของเขาและปฏิบัติตามพวกเขา ส่วนศาสนาอิสลามนั้น

ต้องการให้ผู้คนได้ปลดสติปัญญาของเขาให้ตื่น เพื่อพวกเขาจะได้คิด ไตร่ตรองและทราบข้อเท็จจริงของสิ่งต่าง ๆ ตามความจริงที่เป็นอยู่ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ [الشورى: 52]

{และเช่นนั้นแหละเราได้ประทาน โอองการอัลกุรอานแก่เจ้าตามบัญชาของเรา เจ้าไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าอะไรคือ คัมภีร์ และอะไรคือการศรัทธา แต่เราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นแสงสว่างเพื่อชี้แนะทางแก่ผู้ที่เราประสงค์จากปวง บ่าวของเรา และแท้จริง เจ้าเป็นผู้ชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องอย่างแท้จริง} (ซูเราะฮ์ อีซ-ซูรอ : 52)

ดังนั้น โอองการของพระเจ้านั้น ประกอบด้วยข้อพิสูจน์และข้อโต้แย้งที่ชี้แนะสติปัญญาที่บริสุทธิ์ไปสู่ความจริงที่ บรรรณานำไปสู่ถึงความจริงของมันและศรัทธาต่อมัน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُم بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا﴾ [النساء: 174]

{มนุษย์ชาติทั้งหลาย แน่نونได้มีหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเขาเข้ามายังพวกเขาแล้ว และเราได้ให้แสงสว่าง อันแจ่มแจ้งลงมาแก่พวกเขาด้วย} (ซูเราะฮ์ อันนิสาอ์: 174)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประสงค์ที่จะให้มนุษย์มีชีวิตอยู่ในแสงสว่างแห่งทางนำ ความรู้ และความจริง ส่วนบรรรดา ชัยฎอนและบรรรดาอุญูดต้องการให้มนุษย์อยู่ในความมืดแห่งการปฏิเสธ ความโง่เขลา และการหลงผิด อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الظُّلُمَاتُ

يُخْرِجُونَهُمْ مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ...﴾ [البقرة: 257]

{และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงช่วยเหลือบรรรดาผู้ที่ศรัทธา โดยทรงนำพวกเขาออกจากบรรรดาความมืดสู่แสงสว่าง และ บรรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น บรรรดาผู้ช่วยเหลือของพวกเขาก็คือ อัญญูดุมต ซึ่งพวกมันจะนำพวกเขาออกจากแสงสว่าง ไปสู่ความมืด} (ซูเราะฮ์ อัลบาคอเราะฮ์ : 257)

39- ศาสนาอิสลามเคารพในความรู้ที่ถูกต้อง และส่งเสริมการวิจัยทางวิชาการที่ปราศจากกิเลส ตัณหา และเรียกร้องสู่การพิจารณาและการไตร่ตรองเกี่ยวกับตัวตนของเราและจักรวาลรอบ ๆ ตัวเรา และผลลัพธ์ทางวิชาการที่ถูกต้องไม่ได้ขัดแย้งกับอิสลาม

ศาสนาอิสลามเคารพในความรู้ที่ถูกต้อง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿... يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَ الَّذِينَ ءَاتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾

[المجادلة: 11]

“แน่นอนอัลลอฮ์จะทรงยกย่องเทอดเกียรติแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเขา และบรรดาผู้ได้รับความรู้หลายชั้น และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขากระทำเสมอ” (ซูเราะฮ์ อัล-มูญาดิลละฮ์ : 11)

และอัลลอฮ์ทรงเชื่อมโยงคำยืนยันของบรรดาผู้รู้เข้ากับคำยืนยันของพระองค์และของบรรดามลาอิกะฮ์ของพระองค์ในคำยืนยันที่ยิ่งใหญ่ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ﴾

[الحكيم] ﴿آل عمران: 18﴾

{อัลลอฮ์ทรงยืนยันว่า แท้จริงไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น และมลาอิกะฮ์และผู้มีความรู้ในฐานะดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมนั้น ก็ยืนยันด้วยว่าไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์ผู้ทรงเจดษานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น} (ซูเราะฮ์ ออล อิมรอน : 18)

สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงสถานะของคนที่มีความรู้ในศาสนาอิสลามและอัลลอฮ์ไม่สั่งให้มุฮัมมัดผู้ซึ่งเป็นศาสนทูตของพระองค์ ที่อลลัลลอฮูอะลียะฮฺวะสัลลิม เพื่อแสวงหาการเพิ่มพูนเกี่ยวกับสิ่งใด ๆ ยกเว้นจากความรู้เท่านั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿... وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ ﴿طه: 114﴾

{ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอบพระองค์ทรงโปรดเพิ่มพูนความรู้แก่ข้าพระองค์ด้วย} (ซูเราะฮ์ ทูฮา : 114)

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อลลัลลอฮูอะลียะฮฺวะสัลลิม ได้กล่าวไว้ว่า : “ผู้ใดที่ออกเดินทางเพื่อแสวงหาความรู้ อัลลอฮ์จะอำนวยความสะดวกให้แก่เขาผู้สำรวจสวรรค์ และแท้จริงมลาอิกะฮ์จะกางปีกเพื่อแสดงความยินดีแก่เขาในการแสวงหาวิชาความรู้นั้น และแน่นอนว่าสำหรับผู้รู้นั้นทุกสิ่งที่อยู่ในขั้นฟ้าทั้งหลายและที่อยู่ในแผ่นดินจะขอภักซ์โทษให้แก่เขา แม้กระทั่งบรรดาฝูงปลาในท้องทะเล และระดับความประเสริฐของผู้ที่มีความรู้ (อาลิม) เมื่อเทียบกับผู้ที่ขยันทำอิบาดะฮ์ (อาบีด) จะเปรียบเสมือนความประเสริฐของดวงจันทร์ที่เหนือกว่าบรรดาหมู่ดาว และแท้จริง

บรรดาผู้ที่มีความรู้ (อุละมาอ์) พวกเขาคือทายาทของบรรดานบี ซึ่งบรรดานบีมิได้ทิ้งมรดกไว้เป็นเงินสินารหรือคิรฮัม ทว่าแท้จริงสิ่งที่พวกเขาทิ้งไว้เป็นมรดกคือวิชาความรู้เท่านั้น ดังนั้น ผู้ใดที่ได้ครอบครองมันไว้ก็ถือว่าเขาได้ครอบครองส่วนแบ่งที่มากมายแล้ว” บันทึกลงโดยอบูคาอูด (3641) อัลดิริมิซีย์ (2682) อิบนาญะอ์ (223) และสำนวนเป็นของท่าน และบันทึกโดยอะหฺมัด (21715) และอิสลามได้ส่งเสริมการวิจัยทางวิชาการที่ปราศจากกิเลสตัณหา

และเรียกร้องสู่การพิจารณาและการไตร่ตรองเกี่ยวกับตัวตนของเราและจักรวาลรอบ ๆ ตัวเรา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿سُرِّيهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ ﴿ص: 53﴾

{เราจะให้พวกเขาได้เห็นสัญญาณทั้งหลายของเราในขอบเขตอันไกลโพ้นและในตัวของพวกเขาเอง จนกระทั่งจะเป็นประจักษ์แก่พวกเขาว่า อัลกุรอานนั้นเป็นความจริง ยังไม่พอเพียงอีกหรือ ที่พระเจ้าของเจ้านั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง} (ซูเราะฮ์ ุศศิลัด : 53)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ

يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿الأعراف: 185﴾

{พวกเขาไม่พิจารณาทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งอัลลอฮ์ได้ทรงสร้างมาดอกหรือ? และพวกเขา (คิดว่า) บางทีเวลาที่กำหนดของพวกเขาใกล้เข้ามาแล้ว ดังนั้น พวกเขาจะเชื่อในถ้อยคำใดเล่าอันจากอัลกุรอาน} (ซูเราะฮ์ อัล-อะอ์รอฟ : 185)

อัลลอฮ์ สُبหานาสุ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَ

أَثَارُوا فِي الْأَرْضِ وَ عَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ

وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ ﴿الروم: 9﴾

{พวกเขามิได้ท่องเที่ยวไปในแผ่นดินนี้ดอกหรือ และมีได้สังเกตว่าบ้านปลาของประชาชาติที่มาก่อนหน้าพวกเขาเป็นอย่างไร พวกเขาเหล่านั้นมีอำนาจมากกว่าพวกเขา และพวกเขาก็ไถ่ดินและก่อสร้าง เคาหสถาน มากกว่าที่พวกเขาก่อสร้างมัน และบรรดาเราะซูลของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง ดังนั้น แน่نونอัลลอฮ์จะไม่ทรงอธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาต่างหากที่อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง} (ซูเราะฮ์ อ์รุม : 9)

และผลลัพธ์ทางวิชาการที่ถูกตั้งนั้นจะไม่ขัดแย้งกับอิสลามอย่างแน่นอน และเราจะยกตัวอย่างหนึ่งที่อัลกุรอานกล่าวถึงรายละเอียดที่แม่นยำที่เกี่ยวกับอัลกุรอาน เมื่อกว่าหนึ่งพันสี่ร้อยปีที่แล้ว และที่วิทยาศาสตร์สมัยใหม่เมื่อไม่นานมานี้ ดังนั้นผลลัพธ์ทางวิชาการจึงสอดคล้องกับสิ่งที่กล่าวไว้ในอัลกุรอาน นั่นคือเรื่องการสร้างทารกในครรภ์ มารดา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٤﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا اللَّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَبَارَكُ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٥﴾﴾ [المؤمنون: 12-14]

{และขอสาบานว่า แน่นอนเราได้สร้างมนุษย์มาจากธาตุแห่งของดิน} (12) {แล้วเราทำให้เขาเป็นเชื้ออสุจิ อยู่ในที่ที่กักอันมั่นคง คือมดลูก}(13) {แล้วเราได้ทำให้เชื้ออสุจิกลายเป็นก้อนเลือด แล้วเราได้ทำให้อ่อนเลือดกลายเป็นก้อนเนื้อ แล้วเราได้ทำให้อ่อนเนื้อกลายเป็นกระดูก แล้วเราหุ้มกระดูกนั้นด้วยเนื้อ แล้วเราได้เป่าวิญญาณให้เขากลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง ดังนั้นอัลลอฮ์ทรงจำเริญยิ่ง ผู้ทรงเลิศแห่งวงผู้สร้าง}(14) (ซูเราะฮ์ อัลมูอมีนูน : 12-14)

40- และอัลลอฮ์จะไม่ยอมรับการทำงานและจะไม่ให้ผลตอบแทนใด ๆ ในวันอาคีเราะฮ์ เว้นแต่จากบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ เชื่อฟังพระองค์และเชื่อฟังบรรดาเราะซูลของพระองค์ อะลัยฮิมุสเศลาواةวัสสลาม และอัลลอฮ์จะไม่ยอมรับการเคารพสักการะ เว้นแต่สิ่งที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้เท่านั้น ดังนั้น จะเป็นไปได้อย่างไร คน ๆ หนึ่งปฏิเสธการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ แล้วหวังการตอบแทนจากพระองค์? และพระองค์จะไม่ยอมรับการศรัทธาของผู้ใดนอกจากเมื่อเขาได้ศรัทธาต่อบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุสเศลาواةวัสสลาม และศรัทธาต่อการเป็นเราะซูลของนบีมุฮัมมัด คืออัลลลอฮูอะลัยฮิวะสัลลัม

และอัลลอฮ์จะไม่ยอมรับการทำงานและจะไม่ให้ผลตอบแทนใด ๆ ในวันอาคีเราะฮ์ เว้นแต่จากบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ เชื่อฟังพระองค์และเชื่อฟังบรรดาเราะซูลของพระองค์ อะลัยฮิมุสเศลาواةวัสสลาม อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصَلُّهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾ (18) وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿19﴾ [الإسراء: 18-19]

{ผู้ใดปรารถนาชีวิตชั่วคราว ในโลกนี้ เราก็จะเร่งให้เขาได้รับมัน ตามที่เราประสงค์แก่ผู้ที่เราปรารถนา แล้วเราได้เตรียมนรกอยู่อันนั้นไว้สำหรับเขา เขาจะถูกเผาไหม้ ถูกสาปแช่ง และปราศจากความเมตตา}(18) {แต่ผู้ใดปรารถนาปรโลกและพยายามเพื่อสิ่งนั้นในขณะที่เขาเป็นผู้ศรัทธา แท้จริงบรรดาผู้ที่มีความพยายามนั้นจะได้รับการตอบแทน}(19) (ซูเราะฮ์ อัลอิสรออ์ : 18-19)

อัลลอฮ์ สُبหานาสู ะตะอะลา ได้ตรัสว่า :

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُوَكَاتِبُونَ﴾ [الأنبياء: 94]

{ดังนั้น ใครก็ตามที่ประกอบคุณงามความดีในขณะที่เขาเป็นผู้ศรัทธา ความพยายามของเขาจะไม่ถูกปฏิเสธ และแท้จริงเราเป็นผู้บันทึกความดีสำหรับเขา} (ซูเราะฮ์ อัลอัมบิยาอ์ : 94)

และอัลลอฮ์จะไม่ยอมรับการเคารพสักการะ เว้นแต่สิ่งทีพระองค์ทรงบัญญัติไว้เท่านั้น อัลลอฮ์ ตะอะลา ตรัสว่า :

﴿... فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۚ أَحَدًا﴾ [الكهف: 110]

“ดังนั้นผู้ใดที่คาดหวังจะพบพระผู้อภิบาลของเขา ดังนั้นเขาจึงประกอบคุณงามความดี และอย่าตั้งภาคีในการเคารพสักการะต่อพระผู้อภิบาลของเขาทั้งสิ่งใด ๆ” (ซูเราะฮ์ อัล-กะฮ์ฟี : 110)

ดังนั้นเป็นที่แน่ชัดว่างานนั้นจะไม่ใช่การงานที่ดีเว้นแต่จะมาจากสิ่งทีอัลลอฮ์ทรงบัญญัติไว้ และผู้ที่กระทำ ความดีนั้นต้องมีความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ในงานของเขานั้น และเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศรัทธาคือบรรดาบีและบรรดาเราะซูลของพระองค์ อะลัยฮิมุสสะลาตุวัสสลาม ส่วนผู้ที่ทำงานของเขาไม่เป็นเช่นนั้น แท้จริง อัลลอฮ์ ตะอะลา ตรัสว่า :

﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا﴾ [الفرقان: 23]

{และเรามุ่งสู่ส่วนหนึ่งของงานที่พวกเขาได้ปฏิบัติไป แล้วเราจะทำให้มันไร้คุณค่ากลายเป็นละอองฝุ่นที่ปลิวว่อน} (ซูเราะฮ์ อัลฟุรกอณ : 23)

อัลลอฮ์ สُبหานาสู ะตะอะลา ได้ตรัสว่า :

﴿جُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ ﴿٦﴾ غَامِلَةٌ تَأْسِبُهَا ﴿٧﴾ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ﴿٨﴾﴾ [الغاشية: 2-4]

{ใบหน้า (ของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา) ในวันนั้นจมดิ่งลงด้วยอับอายขายหน้า}(2) {พวกเขาทำงานหนักและเหน็ดเหนื่อย}(3) {เข้าสู่ไฟนรกอันร้อนระอุ} (4) (ซูเราะฮ์ อัลมอซซียะฮ์ : 2-4)

ดังนั้นใบหน้าเหล่านี้ที่ดิ่งลงด้วยความอับอายและความเหน็ดเหนื่อยที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานต่าง ๆ แต่พวกเขาไม่ได้ปฏิบัติงานที่มาจากทางนำของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์จึงทำให้มันจบลงด้วยไฟนรก เพราะพวกเขาเหล่านั้นได้ปฏิบัติในสิ่งที่อัลลอฮ์ไม่ได้ทรงบัญญัติไว้ แต่ใบหน้าเหล่านั้นกลับทำการเคารพสักการะด้วยการเคารพสักการะที่เป็นเท็จ และปฏิบัติตามผู้นำที่หลงผิดที่สร้างศาสนาเท็จให้กับพวกเขา การงานดี ๆ ที่อัลลอฮ์ยอมรับนั้นคือการทำงานที่สอดคล้องกับสิ่งที่ท่านเราะซูล คืออัลลิลลอฮุอะลียะฮ์วะสัลลิม ได้นำมา ดังนั้นจะเป็นไปได้อย่างไร ที่มนุษย์คนหนึ่งปฏิเสธอัลลอฮ์ แต่หวังการตอบแทนจากพระองค์?? และอัลลอฮ์จะไม่ยอมรับการศรัทธาของผู้ใดเว้นแต่เขาจะศรัทธาต่อบรรดาเราะซูล อะลียะฮ์วะสัลลิม

ทั้งหมด และศรัทธาต่อการเป็นเราะซูลของมุฮัมมัด คืออัลลิลลอฮุอะลียะฮ์วะสัลลิม —ซึ่งได้กล่าวมาแล้วถึงหลักฐานบางประการที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ในประเด็นที่ (20) อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿عَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ

الْمَصِيرُ ﴿٢٨٩﴾﴾ [البقرة: 285]

{ศาสนทูตนั้นได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เขาจากพระเจ้าของเขา และบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายก็ศรัทธาด้วย ทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮ์และมลาอิกะฮ์ของพระองค์และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ (พวกเขา กล่าว ว่า) เราจะไม่แยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และพวกเขา กล่าว ว่า เราได้ศรัทธาแล้ว และได้ปฏิบัติตามแล้ว การอภัยโทษจากพระองค์เท่านั้นที่พวกเขาปรารถนา โอ้พระเจ้าของพวกเรา และขังพระองค์นั้นคือการกลับไป} (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 285)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَ مَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَ مَلَائِكَتِهِ وَ كُتُبِهِ وَ رُسُلِهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ

ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٢٩٠﴾﴾ [النساء: 136]

{ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์เถิด และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่เราะซูลของพระองค์ และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่นั้น และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และ

คือศาสนาอะไรที่ทำให้พวกเขาแยกตัวออกจากหมู่มนุษย์ของพวกเขา และไม่ได้นับถือศาสนาของตนหรือศาสนาใด ๆ ของประชาชาติเหล่านี้? ท่านลูเอ็ฟร บิน อับดุลลิล ได้ตอบแก่เขาว่า : ข้าแต่พระราชา พวกเราในอดีตเป็นกลุ่มชนที่อวิชา เรามาชูรูปปั้น เรากินซากสัตว์ เราทำสิ่งที่หน้าอับอาย เราติดสัมพันธ์กับเครื่องญาติ เราทำไม่ติดกับเพื่อนบ้าน ผู้ที่มีอำนาจจะทำร้ายคนที่อ่อนแอ พวกเรามีชีวิตอยู่อย่างนั้น จนกระทั่งอัลลอฮ์ก็ได้ส่งเราะซูลคนหนึ่งในหมู่พวกเรา มาซึ่งพวกเรา เราารู้ถึงตระกูลของเราดี ความดีและความรับผิดชอบของเราดี และความบริสุทธิ์ของเขา แล้วเขาก็เรียกร้องพวกเราสู่การสักการะอัลลอฮ์องค์เดียว และให้เราละทิ้งสิ่งที่เราและบรรพบุรุษของเราเคยสักการะไว้ ออกจากอัลลอฮ์ ที่มาจากก้อนหินและรูปปั้นต่าง ๆ และเขาได้สั่งให้เราไม่มีสิ่งจะในคำพูด มีความรับผิดชอบ ให้เชื่อมสัมพันธ์กับเครื่องญาติ เป็นเพื่อนบ้านที่ดี และหลีกเลี่ยงจากสิ่งต้องห้ามต่าง ๆ และการทำร้ายผู้อื่น และได้ห้ามพวกเราให้ห่างไกลจากเรื่องลามกต่าง ๆ และการเป็นพยานเท็จ ห้ามไม่ให้กินทรัพย์สินของเด็กกำพร้า ห้ามใส่ร้ายหญิงที่บริสุทธิ์ เขาได้สั่งใช้พวกเราให้สักการะต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น และไม่ตั้งภาคีใด ๆ กับพระองค์ และได้ใช้ให้พวกเราทำการละหมาด จ่ายซะกาต ถือศีลอด" เขากล่าวว่า "แล้วเขาได้นับเป็นข้อ ๆ ในสิ่งที่เกี่ยวกับศาสนาอิสลาม จนเราได้เชื่อเขาและศรัทธาต่อเขา และปฏิบัติตามเขาในสิ่งที่เขาได้นำมา ดังนั้นเราจึงเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียว และเราไม่ตั้งภาคีใด ๆ กับพระองค์ เราจะถือว่าสิ่งหนึ่งเป็นสิ่งต้องห้ามในสิ่งที่เขาได้ห้ามไว้ และเราจะถือว่าสิ่งหนึ่งเป็นที่อนุญาตในสิ่งที่เขาอนุญาต..." บันทึกโดยอะหมัด(1740) โดยมีความแตกต่างเล็กน้อย อนุญอิม ในหนังสือ หิลละตุลเอาลียาฮ์ (1/115)

แบบสรุป ดังนั้นศาสนาอิสลาม-ตามที่เขาได้เห็น- ไม่ได้ยกย่องตัวบุคคล และยกพวกเขาให้อยู่เหนือสถานะความเป็นจริงของพวกเขา และไม่ได้ทำให้พวกเขาเป็นพระผู้อภิบาลและพระเจ้า อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: 64]

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์! จงมายังถ้อยคำหนึ่งซึ่งเท่าเทียมกัน ระหว่างเราและพวกท่าน คือว่าเราจะไม่เคารพสักการะนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และเราจะไม่ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และพวกท่านบางคนก็จะไม่ซัดถ้อยอีกบางคนเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ แล้วหากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิดว่า พวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริงพวกเราเป็นมุสลิมผู้มอบน้อม) (ซูเราะฮ์ ออล อิมรอน : 64)

อัลลอฮ์ สุบหานาสุ วะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: 80]

{และเขาจะไม่ใช้พวกเจ้าให้ขัดแอมลาอิกะฮ์และบรรดานบีเป็นพระเจ้า เขาจะใช้พวกเจ้าให้ปฏิเสธศรัทธา หลังจากที่พวกเจ้าเป็นผู้มอบน้อม แล้วกระนั้นหรือ} (ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 80)

ท่านเราะซูลลลอฮ์ ที่อลลัดลอสอะลียะฮ์สัดดัม ได้กล่าวไว้ว่า : "พวกเจ้าจงอย่ากล่าวก่อกองกัน (เงินเกินเลข) อย่างที่ชาวคริสเตียนได้ยกย่อง (อิซา) บุตรของนางมัรยัม เพราะแท้จริง ฉันคือบ่าวของพระองค์" ดังนั้น พวกเจ้าจงเรียกว่า บ่าวของอัลลอส์และเราะซูลของพระองค์" เศาะฮี้หฺ อัล-บุคอรีฮ์ 3445

42- อัลลอส์ได้บัญญัติการกลับใจ (เตาเบฮ์) ในอิสลาม ซึ่งก็คือ: การกลับใจของบุคคลต่อพระผู้อภิบาลของเขาและการละทิ้งบาป และอิสลามจะลงล้างบาปต่าง ๆ ที่เคยเกิดขึ้นมาก่อนหน้านั้น และการกลับใจ (เตาเบฮ์) จะลงล้างบาปต่าง ๆ ที่มาก่อนหน้านั้น ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องสารภาพบาปต่อหน้ามนุษย์คนใดทั้งสิ้น

อัลลอส์ได้บัญญัติการกลับใจ (เตาเบฮ์) ในอิสลาม ซึ่งก็คือ: การกลับใจของบุคคลต่อพระผู้อภิบาลของเขาและการละทิ้งบาป อัลลอส์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿...وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [النور: 31]

{และพวกเจ้าจงกลับเนื้อกลับตัวต่ออัลลอส์เถิด โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย เพราะว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ} (ซูเราะฮ์ อันนุร : 31)

อัลลอส์ สิบหานาสุ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ

الرَّحِيمُ﴾ [التوبة: 104]

{พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอส์ทรงตอบรับการสำนึกผิดจากปวงบ่าวของพระองค์ และรับชะกาต และอัลลอส์เป็นผู้ทรงตอบรับการสำนึกผิด ผู้ทรงเมตตาเสมอ} (ซูเราะฮ์ อัตเตาเบฮ์ : 104)

อัลลอส์ สิบหานาสุ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ [الشورى:

25]

{และพระองค์คือผู้ทรงยอมรับการสำนึกผิดจากปวงบ่าวของพระองค์และทรงอภัยโทษจาการกระทำที่ผิดทั้งหลาย และพระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่พวกเจ้ากำลังกระทำกัน} (ซูเราะฮ์ อัชชูรอ : 25)

ท่านเราะซูลลลอฮ์ ที่อลัดลอสอยู่อะลวะฮ์สลัม ได้กล่าวไว้ว่า : "แน่นอน อัลลอสทรงดีใจกับการเคารพชะฮ์ของ บ่าวของพระองค์ที่เป็นผู้ศรัทธา ชิงกว่าผู้ขายคนหนึ่งที่อยู่ในดินแดนที่โล่งกว้างที่อันตราย และพร้อมกับเขานั้นคือ สัตว์พาหนะของเขาที่พร้อมกับอาหารเครื่องดื่มของเขา และแล้วเขาก็ได้นอนพักหลับไป พอตื่นขึ้นมาสัตว์พาหนะ ของเขาได้เดินจากเขาไปพร้อมกับอาหารและเครื่องดื่มของเขา ดังนั้นเขาจึงเดินหามันจนเขารู้สึกกระหาย แล้วเขา กล่าวไว้ว่า "ต้องกลับไปที่นี่ที่ฉันเคยอยู่แล้วนอนที่นั่นจนกว่าฉันจะตายจากไป แล้วเขาก็นอนเพื่อรอความตาย และ แล้วเขาก็ตื่นขึ้นมา ทันใดนั้นสัตว์พาหนะของเขาก็ยืนอยู่ตรงหน้าเขาพร้อมกับอาหารและเครื่องดื่ม อัลลอสทรงดีใจ อย่างที่สุดกับการเคารพชะฮ์ของบ่าวของพระองค์ชิงกว่าชายคนนี้ได้เจอกับสัตว์พาหนะของเขาพร้อมเสบียงของเขา" เศาะฮี้หฺ มุสลิม 2744

และอิสลามจะลบสิ่งบาปต่าง ๆ ที่เคยเกิดขึ้นมาก่อนหน้านั้น และการกลับใจ (เตาบะฮ์) จะลบสิ่งบาปต่าง ๆ ที่มาก่อนหน้านั้น อัลลอส ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ﴾ [الأنفال: 38]

{จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) "แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา หากพวกเขาหยุดจากการปฏิเสธ แน่แน่นอนบาปในอดีตของ พวกเขาที่จะได้รับการอภัยโทษอย่างแน่นอน และหากพวกเขากลับ (ไปปฏิเสธศรัทธาอีก) แน่แน่นอนชุนนะฮ์ ของอัลลอสจะเกิดขึ้นกับพวกเขาโดยการทำลายล้างพวกเขาดังเช่นที่เราได้ทำกับผู้คนในสมัยก่อน} (ซูเราะฮ์ อัล อังฟาละ : 38)

และอัลลอส ทรงเรียกร้องชาวอัลนะศอรอ ผู้การกลับตัวกลับใจ (เตาบะฮ์) อัลลอส ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ตรัสว่า :

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [المائدة: 74]

{พวกเขาจะไม่กลับเนื้อกลับตัวต่ออัลลอสและขออภัยโทษต่อพระองค์กระนั้นหรือ? อัลลอสเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ} (ซูเราะฮ์ อัลมาอิดะฮ์ : 74)

ละอัลลอสทรงกำชับให้ผู้ที่ไม่เชื่อฟังต่อพระองค์และที่ทำบาปทุกคนได้กลับตัวกลับใจ (เตาบะฮ์) ดังนั้นพระองค์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ [الزمر: 53]

{จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ปวงบ่าวของข้าเอ๋ย! บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเอง พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อพระเมตตาของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอภัยโทษต่อความคิดทั้งหลายทั้งหมด แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ} (ซูเราะฮ์ อัชชูมร : 53)

และเมื่อ ท่านอัมร์ อิบน์ อัลอัส คิดสัจใจที่จะเข้ารับอิสลาม เขารู้สึกกลัวต่อบาปต่าง ๆ ของเขาที่ได้ก่อไว้ก่อนหน้า อิสลามจะไม่ได้รับการอภัยให้ ท่านอัมร์ ได้กล่าวบรรยายถึงสถานการณ์นี้ว่า: หลังจากที่อัลลอฮ์ทรงนำอิสลามใส่เข้าไปในจิตใจของฉัน เขาเล่าว่า "ฉันได้ไปหาท่านนบี ที่อัลลิลลอสูอะลียะฮ์วะฮ์มัด เพื่อทำการถวายสัตย์ปฏิญาณ แล้วท่านก็ยื่นมือมาหาฉัน ฉันกล่าวว่า: ฉันจะไม่ถวายสัตย์ปฏิญาณต่อท่าน โอ้ เราะซูลุลลอฮ์ จนกว่าท่านจะยกโทษให้ฉันสำหรับบาปก่อนหน้าของฉัน เขาเล่าต่อว่า "ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ที่อัลลิลลอสูอะลียะฮ์วะฮ์มัด กล่าวแก่ฉันว่า "โอ้ อัมร์ เจ้าไม่รู้ว่า การอพยพนั้นจะลบล้างบาปต่าง ๆ ที่เคยเกิดขึ้นมาก่อนหน้านั้น โอ้ อัมร์ เจ้าไม่รู้ว่า อิสลามจะลบล้างบาปต่าง ๆ ที่เคยเกิดขึ้นมาก่อนหน้านั้น" บันทึกโดยมุสลิม (121) เป็นเศาะดิษที่ชาวประมานนี้ และอะห์มัด (17827) และสำนวนหะดิษเป็นของท่าน

43- ในอิสลาม ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับอัลลอฮ์นั้นเกิดขึ้นโดยตรง ดังนั้น ท่านไม่จำเป็นต้องให้ใครมาเป็นคนกลางระหว่างท่านกับอัลลอฮ์ ดังนั้นศาสนาอิสลามจึงห้ามเรากำหนดมนุษย์ด้วยกันให้เป็นพระเจ้าหรือมีส่วนร่วมในด้านการอภิบาลปกครองหรือด้านการเป็นพระเจ้าของพระองค์

ในอิสลาม ไม่จำเป็นต้องสารภาพบาปต่อหน้ามนุษย์คนใด ดังนั้นในอิสลาม ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับอัลลอฮ์นั้นเกิดขึ้นโดยตรง ดังนั้น ท่านไม่จำเป็นต้องให้ใครมาเป็นคนกลางระหว่างท่านกับอัลลอฮ์ ตามที่ได้ผ่านมาแล้วในประเด็นที่ (36)

ว่าอัลลอฮ์ทรงเรียกโรมันทุกคนให้กลับตัวกลับใจและหันกลับมาหาพระองค์ นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงห้ามไม่ให้ผู้คนนับถือบรรดาศาสนทูตหรือบรรดามลาอิกะฮ์เป็นสื่อกลางระหว่างพระองค์กับบ่าวของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า

﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ

مُسْلِمُونَ﴾ [Al عمران: 80]

{และเขาจะไม่ใช้พวกเจ้าให้ยึดเอามลาอิกะฮ์และบรรดานบีเป็นพระเจ้า เขาจะใช้พวกเจ้าให้ปฏิเสธศรัทธาหลังจากที่พวกเจ้าเป็นผู้มอบน้อม แล้วกระนั้นหรือ?} (ซูเราะฮ์ ออล อิมรอน : 80)

ดังนั้นอิสลาม - อย่างที่เจ้าได้เห็น - ห้ามไม่ให้เราชิดเอามนุษย์เป็นพระเจ้าหรือเป็นส่วนส่วนกับอัลลอฮ์ในการอภิบาลปกครองหรือมีส่วนในการเป็นพระเจ้าพร้อมกับพระองค์ และอัลลอฮ์ ได้คริสต์เกี่ยวกับชาวคริสต์เห็นว่า:

﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا

إِلَٰهَا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾ [التوبة: 31]

{พวกเขาได้ชิดเอาบรรดานักปราชญ์ของพวกเขา และบรรดาบาทหลวงของพวกเขาเป็นพระเจ้า อื่นจากอัลลอฮ์ และชิดเอาอัลมะซีหฺบุตรของมารีย์เป็นพระเจ้าด้วย ทั้ง ๆ ที่พวกเขามีได้ถูกใช้นอกจากเพื่อเคารพสักการะผู้ที่สมควรได้รับการเคารพสักการะ แต่เพียงองค์เดียว ซึ่งไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกเขาให้มาเกิดขึ้น} (ซูเราะฮ์ อัดเตาบะฮ์ : 31)

และพระเจ้าทรงประณามผู้ปฏิเสธศรัทธา เพราะพวกเขาได้ชิดเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นสื่อกลางระหว่างพวกเขา กับพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา คริสต์ว่า :

﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ

كَفَّارٌ ﴿٣﴾ [الزمر: 3]

{พึงทราบเถิด การอับดะฮ์โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮ์องค์เดียว ส่วนบรรดาผู้ที่ชิดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครอง อื่นจากอัลลอฮ์ โดยกล่าวว่าเรามีได้เคารพสักการะพวกเขา เว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าไปใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้หนทางแก่ผู้กล่าวเท็จ ผู้ไม่สำนึกบุญคุณ} (ซูเราะฮ์ อัซซุมัร : 3)

และอัลลอฮ์ทรงชี้แจงอย่างชัดเจนถึงกลุ่มที่บูชาสิ่งต่าง ๆ - คนเขลายุคก่อนอิสลาม - พวกเขาได้ชิดเอาสิ่งอื่นเป็นตัวกลางระหว่างพวกเขา กับอัลลอฮ์ และพวกเขา กล่าวว่า: แท้จริงแล้ว มันทำให้พวกเขาใกล้ชิดกับอัลลอฮ์มากขึ้น และถ้าอัลลอฮ์ได้ห้ามผู้คนไม่ให้ชิดเอาบรรดาศาสนาพุทธหรือบรรดามลาอิกะฮ์เป็นสื่อกลางระหว่างพระองค์กับผู้เป็นบ่าวของพระองค์แล้ว ก็แสดงว่าสิ่งอื่น ๆ ก็เป็นสิ่งที่สมควรห่างไกลอย่างยิ่ง เพราะบรรดาศาสนาพุทธทั้งหลาย ล้วนเป็นผู้ที่ริบร่งในการเข้าไปใกล้อัลลอฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้คริสต์ถึงสถานะของบรรดาศาสนาพุทธทั้งหลายว่า :

﴿... إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَ يَدْعُونَآ رَغْبًا وَ رَهْبًا وَ كَانُوا لَنَا خٰشِعِينَ

﴿٩٠﴾ [الأنبياء: 90]

{แท้จริงแล้วพวกเขาแข่งขันกันในการทำความดีและพวกเขาทำการวิงวอนต่อเราเสมอด้วยความหวังที่เต็มเปี่ยม และความกลัวอย่างยิ่ง และพวกเขาถ่อมตัวและเชื่อฟังเราเสมอ} (ซูเราะฮ์ อัลอนบิยาฮ์ : 90)

อัลลอฮ์ สิบหทานาสุวะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ

عَذَابَهُ... ﴿٥٧﴾ [الإسراء: 57]

{บรรดาผู้ที่พวกเขาวิงวอนขอ นั้น พวกเขาเองต่างก็แสวงหาหนทางสู่พระผู้อภิบาลของพวกเขาและแข่งขันกันเพื่อเข้าไปใกล้พระองค์และหวังในความเมตตาของพระองค์และเกรงกลัวต่อการลงโทษของพระองค์ แท้จริงการลงโทษของพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นเป็นสิ่งที่ต้องเกรงกลัว} (ซูเราะฮ์ อัลอิสรอฮ์ : 57)

นั่นคือ บรรดาผู้ที่พวกเขาทำ ได้ทำการวิงวอนขอขึ้นจากอัลลอฮ์ — ที่เป็นบรรดานบีและบรรดาผู้ที่ประกอบคุณงามความดี — พวกเขาต่างก็แสวงหาการเข้าไปใกล้อัลลอฮ์ ต่างก็หวังในความเมตตาของพระองค์และเกรงกลัวการลงโทษของพระองค์ ดังนั้นพวกเขาจะเป็นผู้ที่ถูกวิงวอนขึ้นจากอัลลอฮ์ได้อย่างไร?

44- ในตอนท้ายของข้อความนี้ เราจำได้ว่ามนุษย์เราแม้จะต่างกันในเรื่องเวลา เชื้อชาติ และประเทศ แม้กระทั่งสังคมมนุษย์ทั้งหลายนั้นมีความคิดและจุดประสงค์ที่ต่างกัน สภาพแวดล้อม และการงานที่ต่างกัน ดังนั้นมนุษย์จึงมีความจำเป็นต้องอาศัยผู้นำทางที่คอยชี้แนะเขา ต้องพึ่งข้อบังคับที่รวมเขาเป็นหนึ่ง และผู้ปกครองที่ปกป้องเขา และบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุศเตอะลาตุวัสสลาม ได้ทำหน้าที่นี้โดยผ่านโองการจากอัลลอฮ์ - มหาบริสุทธิ์ซึ่งมีแต่พระองค์ — คอยชี้แนะผู้คนสู่แนวทางแห่งความดีและแนวทางที่ถูกต้อง และรวบรวมพวกเขาไว้ในกฎระเบียบของอัลลอฮ์ และตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยสัจธรรม ดังนั้น กิจการของพวกเขาก็มั่นคงแล้วแต่การตอบสนองของพวกเขาที่มีต่อบรรดาเราะซูลเหล่านี้ และการที่ยุคของพวกเขาก็ลี้ภัยแก่ศาสน์ของพระเจ้า และอัลลอฮ์ได้ปิดท้ายศาสน์ของพระองค์ด้วยศาสน์ของศาสนทูตมุฮัมมัด คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม พระองค์ได้ทรงกำหนดให้ศาสน์นี้มีอยู่ต่อไปและกำหนดให้เป็นทางนำสำหรับผู้คน ความเมตตา แสงสว่าง และการนำทางไปสู่เส้นทางที่นำไปสู่พระองค์ผู้ทรงบริสุทธิ์

ในตอนท้ายของข้อความนี้ เราจำได้ว่ามนุษย์เราแม้จะต่างกันในเรื่องเวลา เชื้อชาติ และประเทศ แม้กระทั่งสังคมมนุษย์ทั้งหมดนั้นมีความคิดและจุดประสงค์ต่างกัน สภาพแวดล้อมและการงานที่ต่างกัน ดังนั้นมนุษย์จึงมีความจำเป็นต้องอาศัยผู้นำทางที่คอยชี้แนะเขา ต้องพึ่งกฎระเบียบที่คอยรวมเขาเป็นหนึ่ง และผู้ปกครองที่คอยปกป้องเขา และบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุศเตอะลาตุวัสสลาม ได้ทำหน้าที่นี้โดยผ่านโองการจากอัลลอฮ์ - มหาบริสุทธิ์ซึ่งมีแต่

พระองค์ — คอซซีแนะนำผู้คนสู่แนวทางแห่งความดีและแนวทางที่ถูกต้อง และรวบรวมพวกเขาไว้ในกฎระเบียบของอัลลอฮ์ และตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความจริง ดังนั้น กิจการของพวกเขาก็มั่นคง ตามการตอบสนองของพวกเขาที่มีต่อบรรดาเราะซูลเหล่านี้ และการที่ซุคของพวกเขาใกล้กับซุคแห่งศาสน์ของพระเจ้า และเมื่อความหลงผิดมากขึ้น ความเขลาปกคลุมและรูปเคารพถูกบูชา อัลลอฮ์จึงส่งท่านนบี คือลลิลลอสูอะลียะฮ์สลัม มา ด้วยทางนำและศาสนาที่แท้จริง เพื่อให้บรรดามนุษย์ออกจากบรรดาความมืดมดจากการปฏิเสธศรัทธา ความโง่เขลาและการเคารพบูชารูปปั้น ไปสู่การศรัทธาและทางนำ

45- ดังนั้น ดันขอเชิญชวนเจ้า โอ้ มนุษย์เอ๋ย ผู้การยืนยันหยัดเพื่ออัลลอฮ์อย่างจริงจัง ปราศจากการเลียนแบบและทำตามประเพณี และจงรู้ไว้เถิดว่าหลังจากการตายของเจ้า เจ้าจะกลับไปหาพระเจ้าผู้อภิบาลของเจ้า และจงมองไปยังตัวของเจ้าเองและยังฟากฟ้าที่อยู่รอบตัวของเจ้า ดังนั้นจงยอมรับอิสลามและจงมีความสุขทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และหากเจ้าต้องการเข้ารับอิสลาม ดังนั้นไม่มีสิ่งใดที่เจ้าต้องทำนอกจากการกล่าวคำปฏิญาณว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และมุฮัมมัดคือศาสนทูตของพระองค์” และจงปฏิเสธทุกสิ่งที่เป็นสิ่งบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ และเราศรัทธาว่าอัลลอฮ์จะทำให้มีการฟื้นคืนชีพผู้ที่อยู่ในหลุมฝังศพ และการชำระบัญชีและการตอบแทนนั้นเป็นความจริง หากเจ้าได้กล่าวคำปฏิญาณนี้แล้ว แสดงว่าเจ้าได้กลายเป็นมุสลิมแล้ว หลังจากนั้นสิ่งที่จำเป็นสำหรับเจ้าคือการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์และปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้ ทั้งการละหมาด ชะกาด การถือศีลอด และการทำหัจญ์หากเจ้ามีความสามารถ

ดังนั้น ดันขอเรียกร้องให้เจ้าขึ้นขึ้นเพื่ออัลลอฮ์อย่างซื่อสัตย์ ปราศจากการเลียนแบบและเป็นปกคินิสัย ดังที่อัลลอฮ์ตะอาลา ทรงเรียกร้องเจ้าในพระคำรัสของพระองค์ว่า :

﴿قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَنَّئِىْ وَفَرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ

جِنَّةٍ إِنِّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَىٰ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿سبأ: 46﴾

{จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “ฉันขอเตือนพวกท่านเพียงข้อเดียวว่า พวกท่านจงขึ้นขึ้นเพื่ออัลลอฮ์ (ครั้งละ) สองคนและคนเดียว แล้วจงไตร่ตรองดู (ก็จะประจักษ์ว่า) สหายของพวกท่านนั้นมิได้เป็นบ้า แต่เขาเป็นเพียงผู้ตักเตือนพวกท่านถึงการเผชิญหน้ากับการลงโทษอย่างสาหัสเท่านั้น”} (ซูเราะฮ์ สบะฮ์ :46)

และเจ้ารู้ว่าหลังจากความตายของเจ้านั้น จะกลับไปหาพระเจ้าของเจ้า อัลลอฮ์ ตะอาลาคร้ตัว :

﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ﴿٣٩﴾ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى ﴿٤٠﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى ﴿٤١﴾﴾

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَى ﴿٤٢﴾ ﴿النجم: 39-42﴾

{และมนุษย์จะไม่ได้อะไรเลย นอกจากสิ่งที่เขาได้ชวนเขาเอาไว้(39) และแท้จริงการชวนเขาของเขาที่จะได้เห็นในไม่ช้า(40) แล้วเจ้าก็จะได้รับการตอบแทนด้วยการตอบแทนที่ครบถ้วนสมบูรณ์(41) และแท้จริงจุดหมายปลายทาง (ของเขา) ย่อมไปสู่พระเจ้าของเจ้า(42) } (ซูเราะฮ์ อัน-นัจมฺ : 39-42)

และเฝ้ามองในตัวของตัวเอง และขอบฟ้ารอบ ๆ ตัวเจ้า อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ ۚ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ

يَكُونُوا قَدِ اقْتَرَبُوا أَجْلَهُمْ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾﴾ ﴿الاعراف: 185﴾

{และพวกเขาไม่ได้มองดูในอำนาจทั้งหลายแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน และสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงบังเกิดขึ้นดอกหรือ ? และแท้จริงอาจเป็นไปได้ว่า กำหนดเวลาแห่งความตายของพวกเขา นั้น ได้ใกล้มาแล้ว แล้วก็ถือคำใดเล่าที่พวกเขาจะศรัทธากันหลังจากอัลกุรอาน} (ซูเราะฮ์ อัล-อะอ์รอฟ : 185)

ดังนั้นหากเจ้าเข้ารับอิสลามแล้ว เจ้าจะมีสุขกับการใช้ชีวิตทั้งในโลกนี้และโลกหน้า หากเจ้าต้องการเข้ารับอิสลาม ไม่มีสิ่งใดที่เจ้าต้องทำนอกจากการกล่าวคำปฏิญาณว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และมุฮัมมัดคือศาสนทูตของพระองค์” เมื่อครั้งที่ท่านเราะซูลอัลลอฮ์ คือลลิลลอฮ์อะลีฮิวะสลัม ส่งท่านมาหา ไปยังชนม ส่วนหนึ่งที่ท่านได้กล่าวไว้แก่มุอาซคือ : "แท้จริงเจ้าจะต้องเจอกับกลุ่มชนที่เป็นชาวคัมภีร์ ดังนั้นจงเรียกร้องพวกเขาสู่การปฏิญาณว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และฉันคือศาสนทูตของอัลลอฮ์" หากพวกเขาเชื่อฟังเจ้าแล้ว ก็จงบอกให้พวกเขาเข้ารับทราบ ว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงบัญญัติเหนือพวกเขาซึ่งการละหมาดห้าเวลาในวันหนึ่งกับคืนหนึ่ง ดังนั้นหากพวกเขาเชื่อฟังเจ้าแล้ว ก็จงบอกให้พวกเขาทราบ ว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงบัญญัติการจ่ายซะกาตเหนือพวกเขาทั้งหลาย จากทรัพย์สินของพวกเขาที่เก็บมาจากคนรวยในหมู่พวกเขาและส่งมอบให้แก่คนจนในหมู่พวกเขาและหากพวกเขาเชื่อฟังเจ้าแล้ว ดังนั้นจงระงับทรัพย์สินที่มีเกียรติจากทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา" เศาะฮิหฺ มุสลิม 19

และจงปฏิเสธทุกสิ่งที่เป็นสิ่งบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ และการปฏิเสธทุกสิ่งที่เป็นสิ่งบูชาอื่นจากพระเจ้า นั่นคือศาสนาที่บริสุทธิ์ ของนบีมูฮัมมัด อะลีฮิวะสลาม อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لَقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ...﴾ ﴿الممتحنة: 4﴾

{แน่นอนได้มีแบบอย่างอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้วใน (ตัว) อิบรอฮีม และบรคา (มูอฺมิน) ผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา เมื่อพวกเขาถล่าวแก่หมู่ชนของพวกเขาว่า แท้จริงพวกเราขอปลีกตัวจากพวกท่านและสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาอื่น จากอัลลอฮ์ เราขอปฏิเสธศรัทธาต่อ (ศาสนาของ) พวกท่าน และการเป็นศัตรูและการเกลียดชังระหว่างพวกเรากับพวกท่านได้ปรากฏขึ้นแล้ว (และจะคงอยู่) ตลอดไปจนกว่าพวกท่านจะศรัทธาต่ออัลลอฮ์องค์เดียว } (ซูเราะฮ์ อัล-มูตะหีนะฮ์ : 4)

และเจ้าเชื่อว่าอัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่อยู่ในสุสานฟื้นคืนชีพขึ้นมา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنََّّهُ يَحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (6) وَأَنَّ السَّاعَةَ

ءَاتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾ [الحج: 6-7]

{นั่นก็เพราะว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นพระองค์คือผู้ทรงสร้าง และแท้จริงพระองค์ทรงให้ผู้ตายมีชีวิตขึ้น และแท้จริงพระองค์ทรงตรวจคนภาพเหนือทุกสิ่ง (6) และแท้จริงวันอาสานจะมาถึงอย่างแน่นอน ปราศจากข้อสงสัยในมัน และแท้จริงอัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่อยู่ในสุสานฟื้นคืนชีพขึ้นมา (7) } (ซูเราะฮ์ อัล-หัจญ์ : 6-7)

และการคิดบัญชีและการตอบแทนนั้นเป็นความจริง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِيُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾

﴿٢٢﴾ [الجن: 22]

{และอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความเที่ยงธรรม และเพื่อทุก ๆ ชีวิต (ทุกคน) จะได้รับการตอบแทนตามที่ได้ชานขมาเอาไว้ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแต่อย่างใด } (ซูเราะฮ์ อัล-ญามิยะฮ์ : 22)

ดังนั้นเมื่อเจ้าได้กล่าวคำปฏิญาณนี้แล้ว แสดงว่าเจ้าได้กลายเป็นมุสลิมแล้ว หลังจากนั้นสิ่งที่จำเป็นสำหรับเจ้าคือการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ตามสิ่งที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้ ทั้งการละหมาด ชะกาต การถือศีลอด และการทำหัจญ์หากเจ้ามีความสามารถ และอื่น ๆ

ฉบับประจำวันที่ 19-11-1441

เขียนโดย ศ. ดร. มุฮัมมัด บิน อับดุลลอฮ์ อัศสุหัยม์

อดีตอาจารย์อะกีดะฮ์ สาขาอิสลามศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยชิงซาอุด์

ริยาด ประเทศซาอุดีอาระเบีย